

พื้นที่ส่วนกลางในงานสถาปัตยกรรม

โดย

นายสุรเชษฐ์ มังคะวงศ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรม แผน ก แบบ ก 2 แนวความคิดในการออกแบบ(ออกแบบสถาปัตยกรรม)

ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

ภาควิชาสถาปัตยกรรม

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

พื้นที่ส่วนกลางในงานสถาปัตยกรรม

โดย
นายสุรเชษฐ์ มั่งกะวงศ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรม แผน ก แบบ ก 2 แนวความคิดในการออกแบบ(ออกแบบสถาปัตยกรรม)

ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

ภาควิชาสถาปัตยกรรม

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

COMMON SPACE IN ARCHITECTURE

By

MR. Surachet MANGKHAWONG

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for Master of Architecture (Architecture)

Department of Architecture

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2018

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

58054217 : สถาปัตยกรรม แผน ก แบบ ก 2 แนวความคิดในการออกแบบ(ออกแบบ

สถาปัตยกรรม) ระดับปริญญาโท

คำสำคัญ : พื้นที่การใช้งาน / พื้นที่ส่วนกลาง

นาย สุรเชษฐ์ มังคะวงศ์: พื้นที่ส่วนกลางในงานสถาปัตยกรรม อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ : ดร. พิมลศิริ ประจางสาร

บ้านเรือนไทยในอดีตมีพื้นที่ส่วนกลาง (common space) ที่มีส่วนสำคัญไม่น้อยไปกว่าพื้นที่ส่วนอื่นๆ เช่นห้องนอน ห้องครัวหรือห้องนั่งเล่น เป็นพื้นที่ที่เชื่อมโยงการใช้สอยพื้นที่ต่างๆของบ้าน พื้นที่ส่วนนี้สามารถปรับเปลี่ยนการใช้งานได้และมีความสำคัญกับคนไทยมาตลอดตั้งแต่อดีต ซึ่งปัจจุบันสิ่งเหล่านี้ได้สูญหายและถูกลดความสำคัญให้น้อยลง จนสุดท้ายแล้วก็เลือนหายไปพร้อมกับสิ่งก่อสร้างในยุคสมัยใหม่ พื้นที่ส่วนกลางของอาคารขนาดใหญ่เช่น พิพิธภัณฑ์ อาคารสำนักงาน อาคารสาธารณะ และ โบราณสถาน มีพื้นที่ส่วนกลางที่แฝงตัวอยู่แต่เราไม่สามารถรับรู้ได้ เนื่องจากไม่มีการแบ่งแยกที่ชัดเจนและพื้นที่บางส่วนถูกนำไปรวมกับพื้นที่อื่นหรือถูกเปลี่ยนเป็นพื้นที่ที่มีการใช้สอยใหม่

วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของพื้นที่ส่วนกลางกับพื้นที่อื่นในงานสถาปัตยกรรม เพื่อนำไปสู่การออกแบบอาคารให้สามารถใช้งานได้ระยะยาว และใช้ประโยชน์อย่างสูงสุด การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของอาคารที่มีความเป็นส่วนตัว อาคารที่มีความเป็นกึ่งสาธารณะและอาคารที่มีความเป็นสาธารณะ ซึ่งการศึกษาพื้นที่ดังกล่าวได้กำหนดโปรแกรมขึ้นมาได้แก่ อาคารสำนักงาน (Office building) / ศูนย์การค้า (Shopping mall) / และอาคารชุดพักอาศัย (Residential) โดยทั้งสามโปรแกรมนั้นมีความแตกต่างของการพื้นที่และลำดับขั้นตอนของการเข้าไปใช้งาน เมื่อทั้งสามโปรแกรมเข้ามาอยู่ในพื้นที่ที่กำหนดจะมีรูปแบบและลักษณะสถาปัตยกรรมอย่างไรบ้าง

58054217 : Major (Architecture)

Keyword : ARCHITECTURAL SPACE / COMMON SPACE

MR. SURACHET MANGKHAWONG : COMMON SPACE IN ARCHITECTURE

THESIS ADVISOR : DR. PIMOLSIRI PRAJONGSAN

In the past ,Thai Homes have a common space that important not less than other areas such a bedroom kitchen or living rooms. It is the area that connect other space of the house can be modified and important for thai people since the past. Nowaday,these thing have been lost and less important. Finally it disappear with the modern building. The central area of large building ,such as a museum ,office, public building and historic place, They have common space of latitude but we can not perceive them. Because these is unclear separation and some area are combined with other areas or are building redeveloped.

Objective to study the confluence of common space with other areas in architecture. To lead to the design of the building for long-term use. And make the most of it. Study relationship between the type of building with privacy.Semi-public buildings and public buildings. The study area is set up programs include. Office buildings, shopping malls and residential buildings. All three programs are differentiated by space and sequence of access. When all three programs come into the given area, what are the patterns and characteristics of the architecture.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาจาก รศ.ดร.ต้นข้าว ปาณินท์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่คอยให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้วิจัย รวมทั้งคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ สำหรับคำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย ส่งผลให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของทุกท่านเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม(แนวความคิดในการออกแบบ) ทุกท่านที่ให้ความรู้ให้คำแนะนำและประสบการณ์อันมีค่าแก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณเจ้าของหนังสือ เอกสารและวิทยานิพนธ์ทุกเล่ม ที่ช่วยให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์

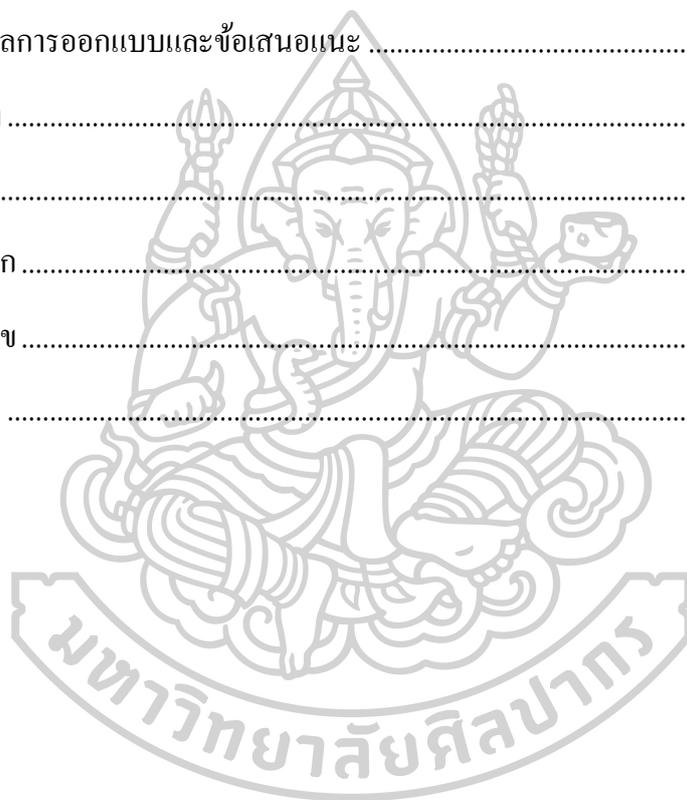
ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ ป.โทสำหรับการช่วยเหลือและให้คำปรึกษากันมาตลอด
สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณพ่อ คุณแม่ คุณป้าและครอบครัวที่สนับสนุนและให้กำลังใจตลอดจนความช่วยเหลือในทุกๆอย่างเสมอมา

สุรเชษฐ์ มังคะวงศ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง	ฌ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1. ความหมายและความสำคัญของการศึกษา.....	1
2. แนวคิดเรื่องพื้นที่ส่วนกลาง (common space).....	2
3. สมมติฐานของการศึกษา.....	3
4. ขอบเขตของการศึกษา.....	3
5. ขั้นตอนและวิธีการศึกษา.....	3
6. แหล่งข้อมูล.....	4
บทที่ 2 ความหมายและนิยามของพื้นที่ส่วนกลาง	5
1. ความหมายของ “พื้นที่ส่วนกลาง”	5
2. การให้ความหมายและการนำไปใช้ทางสถาปัตยกรรม.....	12
3. ทฤษฎีการเชื่อมโยง.....	14
4. กรณีศึกษาอาคารเกี่ยวกับพื้นที่ส่วนกลางในอาคารที่อยู่อาศัย.....	15
บทที่ 3 การทดลองเบื้องต้น	23
1. ที่ตั้งโครงการ	23
2. โปรแกรมในโครงการ	28

3. การทดลอง ศึกษาลักษณะพื้นที่และรูปแบบของพื้นที่ส่วนกลาง	29
4. การทดลอง จากอาคารกรณีศึกษาแต่ละ โปรแกรม	36
บทที่4 การออกแบบสถาปัตยกรรม	39
1. การทดลองออกแบบครั้งที่ 1 ศึกษาพัฒนาความสัมพันธ์ร่วมกับบริบทและโปรแกรม	39
2. การทดลองออกแบบครั้งที่ 2 ศึกษาพัฒนาความสัมพันธ์พื้นที่ส่วนกลางโปรแกรม.....	53
3. การพัฒนาออกแบบขั้นสุดท้าย	63
บทที่5 สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะ	78
รายการอ้างอิง	81
ภาคผนวก	82
ภาคผนวก ก	83
ภาคผนวก ข	89
ประวัติผู้เขียน	102

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 กรณีศึกษาอาคารที่พักอาศัย 2 แบบ ได้แก่ อาคารที่พักอาศัยพื้นที่ชานเมืองและอาคารพักอาศัยพื้นที่ในเมือง โดยผู้เขียน	36
ตารางที่ 2 กรณีศึกษาสำนักงาน 2 แบบ ได้แก่ สำนักงานขนาดเล็ก (Home office) และสำนักงานขนาดกลาง (Office building) โดยผู้เขียน	37
ตารางที่ 3 กรณีศึกษาศูนย์การค้า 2 แบบ ได้แก่ ศูนย์การค้าขนาดเล็กหรือศูนย์การค้าใกล้บ้าน	38

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 รูปแสดงความหมายของพื้นที่ส่วนกลาง.....	9
ภาพที่ 2 รูปแสดงการรูปแบบพื้นที่ส่วนกลางทั้ง 4 ส่วน	11
ภาพที่ 3 รูปแสดงลักษณะพื้นที่ส่วนกลางในอาคารประเภทต่างๆ.....	12
ภาพที่ 4 การจัดลำดับที่ว่างในบริบทของความเป็นอินเดีย ที่มา นิรันดร ทองอรุณ, ความสัมพันธ์ ระหว่างสถาปัตยกรรม ภูมิทัศน์ และที่ว่าง: คุณภาพของการปรับเปลี่ยนที่ว่าง กิจกรรม และบริบท , คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 110.....	14
ภาพที่ 5 แสดงมุมมองโดยรวมเมืองมรดกโลกกุโหลว ผู้เขียน ที่มา www.easytourchina.com สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2562.....	15
ภาพที่ 6 แสดงมุมมองเมืองมรดกโลกกุโหลว ผู้เขียน ที่มา www.easytourchina.com สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2562.....	16
ภาพที่ 7 แสดงทางเดินหน้าห้องของแต่ละชั้น เมืองมรดกโลกกุโหลว ผู้เขียน ที่มา www.easytourchina.com สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2562.....	17
ภาพที่ 8 แสดงลานกิจกรรมบริเวณกลางอาคาร เมืองมรดกโลกกุโหลว ผู้เขียน ที่มา www.easytourchina.com สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2562.....	17
ภาพที่ 9 แสดงตัวอาคารที่มีลักษณะการปิดล้อม เมืองมรดกโลกกุโหลว ผู้เขียน ที่มา www.thecoolist.com สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2562.....	18
ภาพที่ 10 แสดงกิจกรรมที่เกิดขึ้นบริเวณกลางอาคาร เมืองมรดกโลกกุโหลว ผู้เขียน ที่มา www.thecoolist.com สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2562.....	18
ภาพที่ 11 บ้านพักอาศัยของชาวอินัน ในรัฐซาราวัก ประเทศมาเลเซีย ที่มา www.purpleibangirl.blogspot.com สืบค้นเมื่อ 17 พฤษภาคม 2562	19
ภาพที่ 12 บ้านพักอาศัยของชาวอินัน ที่มีการพัฒนาโดยใช้วัสดุที่มีความคงทนแทนวัสดุธรรมชาติ ที่มา www.purpleibangirl.blogspot.com สืบค้นเมื่อ 17 พฤษภาคม 2562	19

ภาพที่ 13 รูปตัด, แพลน, รูปด้าน บ้านพักอาศัยของชาวอินัน ที่มา www.purplebangirl.blogspot.com สืบค้นเมื่อ 17 พฤษภาคม 2562	20
ภาพที่ 14 บ้านพักอาศัยของชาวอินัน มีระเบียงเชื่อมต่อกันตลอดแนวความยาว จาก www.tropaws.com สืบค้นเมื่อ 17 พฤษภาคม 2562	21
ภาพที่ 15 ภายในบ้านพักอาศัยของชาวอินัน จะมีโล่งอยู่บริเวณกลางบ้านส่วนห้องพักจะอยู่ชิดอีกฝั่งหนึ่งของอาคาร ที่มา www.purplebangirl.blogspot.com สืบค้นเมื่อ 17 พฤษภาคม 2562.....	21
ภาพที่ 16 บ้านพักอาศัยของชาวอินัน ยุคใหม่ ที่มา www.nikrakib.blogspot.com สืบค้นเมื่อ 17 พฤษภาคม 2562.....	22
ภาพที่ 17 ถนนอโศกและความหนาแน่นของอาคารประเภทต่างๆ	24
ภาพที่ 18 ตำแหน่งของ Site selection ทั้ง 3 Site ย่านอโศก	24
ภาพที่ 19 ตำแหน่งองค์ประกอบ ย่านอโศก	25
ภาพที่ 20 ผัง Site selection ที่ 3 และการวิเคราะห์ที่ตั้ง	26
ภาพที่ 21 ภาพถ่ายทางอากาศที่ตั้งโครงการ	26
ภาพที่ 22 บริบทโดยรอบของที่ตั้งโครงการ	27
ภาพที่ 23 การทดลองพื้นที่ส่วนกลางแบบจุดศูนย์กลาง A ,ผลักกลุ่มของ โปรแกรมชิดฝั่งใดฝั่งหนึ่ง เกิดพื้นที่ร่วมฝั่งตรงข้ามหรือรอบกลุ่มโปรแกรมบางส่วน (จากซ้ายไปขวา) โดยผู้เขียน.....	29
ภาพที่ 24 การทดลองพื้นที่ส่วนกลางแบบจุดศูนย์กลาง B ,แยกแต่ละโปรแกรมออกจากกัน ทำให้มีพื้นที่ร่วมทั่วทุกส่วน (จากซ้ายไปขวา) โดยผู้เขียน	29
ภาพที่ 25 การทดลองพื้นที่ส่วนกลางแบบจุดศูนย์กลาง C ,ผลักทุก โปรแกรมชิดขอบที่ตั้งโครงการ เกิดพื้นที่ร่วมบริเวณจุดกึ่งกลาง (จากซ้ายไปขวา) โดยผู้เขียน	30
ภาพที่ 26 การทดลองพื้นที่ส่วนกลางแบบจุดศูนย์กลาง D ,การขยับพื้นที่ใช้งานออกจากศูนย์กลาง (จากซ้ายไปขวา) โดยผู้เขียน	30
ภาพที่ 27 การทดลองพื้นที่ส่วนกลางแบบกระจายเป็นหน่วยย่อย	31
ภาพที่ 28 การขยับพื้นที่ใช้งานออกจากศูนย์กลาง โดยมีพื้นที่ร่วมอยู่ตรงกลาง , เพิ่มหน่วยของพื้นที่ใช้งานร่วมกันให้มากขึ้น (จากซ้ายไปขวา) โดยผู้เขียน.....	31

ภาพที่ 29 แบบที่1 การวางพื้นที่ร่วมแบบเปิดกว้าง โดยผู้เขียน	32
ภาพที่ 30 แบบที่2 การวางพื้นที่ร่วมแบบมีลำดับชั้นของการเข้าใช้ โดยผู้เขียน	32
ภาพที่ 31 แบบที่3 การวางพื้นที่ร่วมแบบกระจาย โดยผู้เขียน	32
ภาพที่ 32 ลักษณะพื้นที่การใช้งาน แบบจุดศูนย์กลาง โดยผู้เขียน	33
ภาพที่ 33 ลักษณะพื้นที่การใช้งาน กระจายเป็นหน่วยย่อย โดยผู้เขียน	33
ภาพที่ 34 ลักษณะพื้นที่การใช้งาน , ระบบของพื้นที่ ของแบบตำแหน่งเดียว (จากซ้ายไปขวา)	34
ภาพที่ 35 ลักษณะพื้นที่การใช้งาน , ระบบของพื้นที่ แบบหน่วยย่อย (จากซ้ายไปขวา) โดยผู้เขียน	35
ภาพที่ 36 แบบจุดศูนย์กลาง มีพื้นที่ส่วนกลางเพียงจุดเดียว ลักษณะพื้นที่จึงถูกล้อมรอบด้วยอาคาร การสร้างปฏิสัมพันธ์กับโปรแกรมเกิดขึ้นเพียงพื้นที่เดียว โดยผู้เขียน	40
ภาพที่ 37 ลักษณะพื้นที่จึงถูกล้อมรอบด้วยอาคารการสร้างปฏิสัมพันธ์กับ โปรแกรมเกิดขึ้นเพียงพื้นที่เดียว โดยผู้เขียน	40
ภาพที่ 38 แบบหน่วยย่อย พื้นที่ส่วนกลางมีหลายจุด ลักษณะพื้นที่จึงถูกกระจายออกไปตามส่วนต่างๆ ทำให้การสร้างปฏิสัมพันธ์กับโปรแกรมสามารถเข้าถึงทุกตำแหน่ง โดยผู้เขียน	41
ภาพที่ 39 ลักษณะพื้นที่จึงถูกกระจายออกไปตามส่วนต่างๆ ทำให้การสร้างปฏิสัมพันธ์กับโปรแกรมสามารถเข้าถึงทุกตำแหน่ง โดยผู้เขียน	41
ภาพที่ 40 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ที่พักอาศัย (residence)	42
ภาพที่ 41 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่สำนักงาน (office)	43
ภาพที่ 42 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ศูนย์การค้า (shopping mall)	43
ภาพที่ 43 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ที่พักอาศัย (residence) กับ ที่พักอาศัย (residence)	44
ภาพที่ 44 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ที่พักอาศัย (residence) กับ สำนักงาน (office)	44
ภาพที่ 45 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ที่พักอาศัย (residence) กับ ศูนย์การค้า (shopping mall)	45
ภาพที่ 46 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่สำนักงาน (office) กับ สำนักงาน (office)	45
ภาพที่ 47 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่สำนักงาน (office) กับ ศูนย์การค้า (shopping mall)	46
ภาพที่ 48 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ศูนย์การค้า (shopping mall) กับ ศูนย์การค้า (shopping mall)	46

ภาพที่ 49 พื้นที่ระหว่างที่พักอาศัยกับที่พักอาศัย (A) ,พื้นที่ระหว่างที่พักอาศัยกับสำนักงาน (B)....	47
ภาพที่ 50 พื้นที่ระหว่างที่พักอาศัยกับศูนย์การค้า (C) ,พื้นที่ระหว่างสำนักงานกับสำนักงาน(D) โดยผู้เขียน.....	47
ภาพที่ 51 พื้นที่ระหว่างสำนักงานกับศูนย์การค้า(E) ,พื้นที่ระหว่างศูนย์การค้ากับศูนย์การค้า(F) โดยผู้เขียน	48
ภาพที่ 52 ตำแหน่งที่ตั้งของพื้นที่ส่วนกลาง ซึ่งจะกระจายไปตามพื้นที่อาคารของแต่ละโปรแกรม โดยผู้เขียน	48
ภาพที่ 53 การพัฒนาครั้งที่ 1 บริเวณผังพื้นที่ชั้นที่ 1และ2	49
ภาพที่ 54 การพัฒนาครั้งที่ 2 บริเวณผังพื้นที่ชั้นที่ 1และ2	49
ภาพที่ 55 การพัฒนาพื้นที่การใช้งาน โดยเพิ่มพื้นที่ใช้สอย โดยผู้เขียน	50
ภาพที่ 56 หุ่นจำลอง ความสัมพันธ์ของพื้นที่ส่วนกลางในแต่ละจุดกับพื้นที่ของอาคารทั้ง 3 โปรแกรม เมื่อเข้าไปอยู่ในพื้นที่ของแต่ละชั้น โดยผู้เขียน.....	51
ภาพที่ 57 ผังพื้นที่ชั้นที่ 1 และ2 การทดลองครั้งที่ 2 โดยผู้เขียน	54
ภาพที่ 58 แบบจำลองสามมิติ การทดลองครั้งที่ 2 โดยผู้เขียน	55
ภาพที่ 59 หุ่นจำลอง ผังบริเวณการทดลองครั้งที่ 2 โดยผู้เขียน.....	59
ภาพที่ 60 หุ่นจำลอง ผังพื้นที่ชั้นที่1 การทดลองครั้งที่ 2 โดยผู้เขียน	59
ภาพที่ 61 หุ่นจำลอง ผังบริเวณทั้งหมดของการทดลองครั้งที่ 2 โดยผู้เขียน.....	60
ภาพที่ 62 หุ่นจำลอง บริเวณทางเข้าด้านข้าง โดยผู้เขียน	60
ภาพที่ 63 แสดงด้านหน้าของแบบหุ่นจำลองโดยผู้เขียน	61
ภาพที่ 64 แสดงด้านหลังของแบบหุ่นจำลอง โดยผู้เขียน.....	61
ภาพที่ 65 ภาพรวมแบบหุ่นจำลอง	61
ภาพที่ 66 แสดงชั้น 1 ของแบบหุ่นจำลองโดยผู้เขียน	62
ภาพที่ 67 แสดงชั้น 2 ของแบบหุ่นจำลอง โดยผู้เขียน	62
ภาพที่ 68 แบบจำลองสามมิติ การทดลองครั้งครั้งสุดท้าย โดยผู้เขียน	66
ภาพที่ 69 ผังพื้นที่ชั้นที่ 1 และ2 การพัฒนาครั้งสุดท้าย โดยผู้เขียน	67

ภาพที่ 70 มุมมองจากถนนอโศก เข้าสู่โครงการ	68
ภาพที่ 71 ทศนียภาพด้านหน้าโครงการ	68
ภาพที่ 72 ทศนียภาพของโครงการเมื่ออยู่ร่วมกับบริบท.....	69
ภาพที่ 73 แสดงพื้นที่ส่วนกลางของศูนย์การค้า(คอร์ทกลาง)	69
ภาพที่ 74 แสดงพื้นที่อเนกประสงค์และพื้นที่จัดแสดงศูนย์การค้า.....	70
ภาพที่ 75 แสดงพื้นที่สวนและพื้นที่พักผ่อนระหว่างที่พักอาศัยและอาคารสำนักงาน	70
ภาพที่ 76 ทศนียภาพพื้นที่พักผ่อนของสำนักงาน.....	70
ภาพที่ 77 แสดงพื้นที่ส่วนกลาง(อเนกประสงค์) ของส่วนพื้นที่สาธารณะ	71
ภาพที่ 78 ทศนียภาพพื้นที่พักผ่อนและพักผ่อนของอาคารสำนักงาน	71
ภาพที่ 79 หุ่นจำลองผังบริเวณการพัฒนาขั้นสุดท้าย.....	72
ภาพที่ 80 หุ่นจำลองจำลองผังบริเวณทั้งหมดของการพัฒนาขั้นสุดท้าย.....	72
ภาพที่ 81 หุ่นจำลองผังบริเวณทั้งหมดของการพัฒนาขั้นสุดท้าย.....	73
ภาพที่ 82 ภาพแสดงด้านหน้าของแบบหุ่นจำลอง.....	73
ภาพที่ 83 หุ่นจำลองบริเวณทางเข้าด้านข้าง.....	74
ภาพที่ 84 หุ่นจำลอง ภายในแบบจำลอง 1	74
ภาพที่ 85 หุ่นจำลอง ภายในแบบจำลอง 2	75
ภาพที่ 86 หุ่นจำลอง ภายในแบบจำลอง 3	75
ภาพที่ 87 หุ่นจำลอง ภายในแบบจำลอง 4	76
ภาพที่ 88 หุ่นจำลอง ภายในแบบจำลอง 5	76
ภาพที่ 89 หุ่นจำลอง ภายในแบบจำลอง 6	77
ภาพที่ 90 หุ่นจำลอง ภายในแบบจำลอง 7	77

บทที่ 1

บทนำ

1. ความหมายและความสำคัญของการศึกษา

บ้านในอดีตมีพื้นที่ส่วนกลาง ที่มีส่วนสำคัญไม่น้อยไปกว่าพื้นที่ส่วนอื่นๆ เช่น ห้องนอน ห้องครัวหรือห้องนั่งเล่น เป็นพื้นที่ที่เชื่อมโยงการใช้สอยพื้นที่ต่างๆของบ้าน พื้นที่ส่วนนี้สามารถปรับเปลี่ยนการใช้งานได้และมีความสำคัญกับคนไทยมาตลอดตั้งแต่อดีต ซึ่งปัจจุบันสิ่งเหล่านี้ได้สูญหายและถูกลดความสำคัญให้น้อยลง จนสุดท้ายแล้วก็เลือนหายไปพร้อมกับสิ่งก่อสร้างในยุคสมัยใหม่ พื้นที่ส่วนกลางของอาคารขนาดใหญ่เช่น พิพิธิภัณฑ์ อาคารสำนักงาน อาคารสาธารณะ และโบราณสถาน มีพื้นที่ส่วนกลางที่แฝงตัวอยู่แต่เราไม่สามารถรับรู้ได้ เนื่องจากการแบ่งแยกที่ชัดเจนและพื้นที่บางส่วนถูกนำไปรวมกับพื้นที่อื่นๆหรือถูกเปลี่ยนเป็นพื้นที่ที่มีการใช้สอยใหม่ ความสำคัญของพื้นที่ส่วนกลางในแต่ละสิ่งปลูกสร้างมีความสำคัญที่แตกต่างกัน และส่งผลต่อผู้อยู่อาศัยหรือผู้ใช้งาน โดยตรง ยกตัวอย่างเช่น พื้นที่ส่วนกลางในบ้าน ส่งผลต่อคนในบ้าน และส่งผลต่อการจัดกิจกรรมของคนในบ้าน พื้นที่ส่วนกลางของอาคารพักอาศัยส่งผลต่อผู้อยู่อาศัยในแต่ละหน่วย ในทุกๆส่วนจะเกิดการใช้งานร่วมกัน เหมือนเป็นพื้นที่ที่ไม่มีใครคนใดเป็นเจ้าของแต่จะถูกใช้งานร่วมกัน อยู่เสมอทั้งที่ผู้ใช้งานอาจไม่รู้จักรักกัน หรือไม่มีความเกี่ยวข้องกัน ในแต่ละสถานที่มักจะพื้นที่ส่วนกลางอยู่ อาจเป็นพื้นที่ขนาดใหญ่หรือเป็นพื้นที่ขนาดเล็กก็จะขึ้นอยู่กับฟังก์ชันที่ใช้ว่าต้องการพื้นที่ใช้สอยมากน้อยเพียงใด

พื้นที่ส่วนกลางสามารถรองรับได้หลากหลายกิจกรรมและถูกทับซ้อนด้วยองค์ประกอบหลายๆส่วนทำให้บางครั้งเกิดความสับสนของในการเข้าไปใช้งาน ซึ่งการออกแบบควรที่จะเริ่มจากการกำหนดขอบเขตขององค์ประกอบกับการใช้งานของพื้นที่และศึกษาความสัมพันธ์ของพื้นที่ภายในองค์ประกอบและระหว่างองค์ประกอบ เพื่อให้พื้นที่ส่วนกลางที่เกิดขึ้นสามารถใช้งานได้ อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับองค์ประกอบนั้นๆ โดยนำแนวคิดและทฤษฎีมาใช้ในการวิจัยได้แก่

1. แนวคิดเรื่องพื้นที่ (space)

พื้นที่(space) มักจะมองในเชิงความจริงทางเลขาคณิต มองพื้นที่ว่าประกอบขึ้นและวัดได้ด้วยมิติความกว้าง ความยาวและความลึก เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดมาในฐานะเป็นมิติของการมีอยู่ในโลกของสิ่งต่างๆ สสารทุกชนิดดำรงอยู่ในพื้นที่ ดังนั้นพื้นที่จึงเป็นความเป็นจริงและเงื่อนไขถูกกำหนดมาให้ ในแง่พื้นที่ “ว่างเปล่า” คือปลอดพ้นจากการให้คุณค่าไม่ได้ขึ้นอยู่กับหรือประโยชน์ของใครจึงปลอดจากอำนาจและการเมือง คุณีความเป็นกลางโดยธรรมชาติในสามัญสำนึกของคนทั่วไป (อภิญา เพ็ญฟูสกุล, 2543: 63-101)

2. แนวคิดเรื่องพื้นที่ส่วนกลาง (common space)

พื้นที่ส่วนกลาง(common space) เป็นพื้นที่สาธารณะสำหรับกลุ่มคนที่รวมกลุ่มกัน มีความสัมพันธ์และมีผลประโยชน์ร่วมกัน เป็นพื้นที่ของหลายกิจกรรม เพื่อเปิดให้มีประสบการณ์ร่วมกัน (วิมลสิทธิ์ หนยางกูร, 2535) พื้นที่ส่วนกลางได้ค่อยๆถูกลดทอนและดูคลี่คลายไปกับองค์ประกอบและรูปแบบของสถาปัตยกรรมยุคใหม่โดยที่จะขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมโดยรอบ ทำให้บทบาทและหน้าที่ของพื้นที่ส่วนกลางได้กลายไปเป็นองค์ประกอบต่างๆหรืออาจจะมีปรากฏแต่ไม่ชัดเจน

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

บทความนี้มีจุดมุ่งหมายในการศึกษาพื้นที่ส่วนกลาง การศึกษาการก่อรูปของพื้นที่ส่วนกลางและการศึกษาการออกแบบพื้นที่ส่วนกลาง จากการศึกษาในเบื้องต้นนี้จะนำไปเป็นหลักเกณฑ์ในการศึกษาเพื่อนำไปสู่การออกแบบพื้นที่ส่วนกลางให้เกิดความเหมาะสมในการใช้งาน

1. เพื่อศึกษาความหมายของพื้นที่ส่วนกลางในงานสถาปัตยกรรม
2. เพื่อศึกษาสถานะที่เกิดขึ้นกับพื้นที่ทั้ง 3 โปรแกรม ที่อยู่ในงานสถาปัตยกรรมที่ทดลอง
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของทั้ง 3 โปรแกรม ที่อยู่ในงานสถาปัตยกรรมที่ทดลอง
4. เพื่อทดลองออกแบบสถาปัตยกรรมจากแนวคิดพื้นที่ส่วนกลาง

3. สมมติฐานของการศึกษา

การหาความชัดเจนและการเกิดของพื้นที่ส่วนกลางจากอดีตถึงปัจจุบัน ซึ่งรูปแบบและขนาดของพื้นที่การใช้งานมีความแตกต่างกัน เมื่อนำหลักการและรูปแบบต่างๆที่ศึกษามาทำเป็นเครื่องมือในการ

ออกแบบ จะสามารถสร้างพื้นที่ส่วนกลางให้มีความสัมพันธ์เชื่อมต่อกับพื้นที่โดยรอบและสร้างคุณภาพของพื้นที่ส่วนกลางในอาคารสาธารณะ , อาคารพักอาศัยให้เอื้อประโยชน์ในการใช้งานต่อกันให้มากยิ่งขึ้น

4. ขอบเขตของการศึกษา

1. ศึกษาพื้นที่ส่วนกลางที่ไม่สามารถมองเห็นได้แต่ปรากฏอยู่ในงานสถาปัตยกรรม
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้งานและองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่ส่งผลต่อพื้นที่ส่วนกลางในงานสถาปัตยกรรม
3. ศึกษาลักษณะพื้นที่ส่วนกลางในแต่ละยุคสมัย วิเคราะห์ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับงานสถาปัตยกรรม
4. การทดลองสร้างกระบวนการการออกแบบทางสถาปัตยกรรมที่เกิดจากการศึกษานี้

5. ขั้นตอนและวิธีการศึกษา

1. ศึกษาหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ส่วนกลาง เป็นการศึกษาความเป็นมาและข้อมูลพื้นฐานของพื้นที่ส่วนกลาง เพื่อนำไปเป็นข้อมูลการทดลองออกแบบงานสถาปัตยกรรม

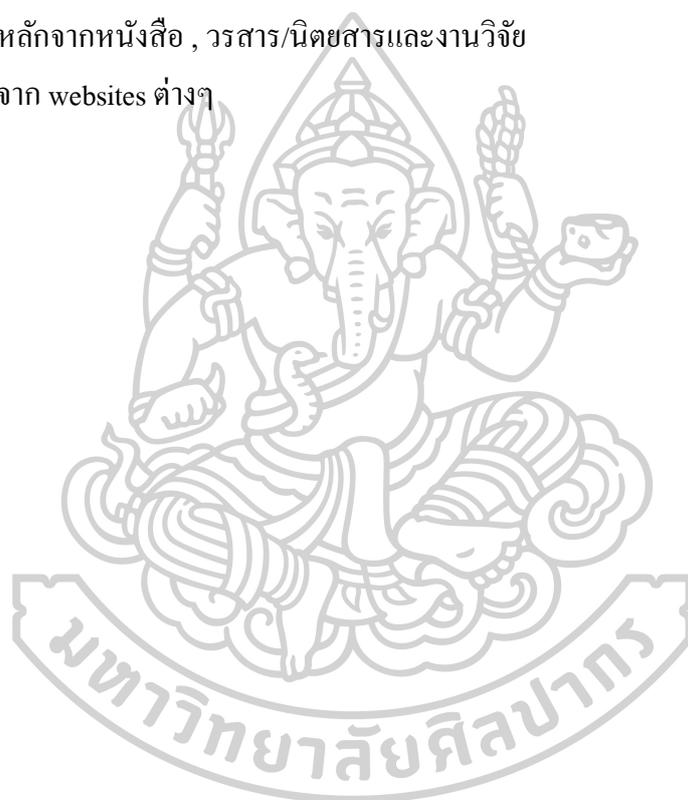
2. ศึกษาลักษณะทางกายภาพของงานสถาปัตยกรรมผ่านกรณีศึกษา โดยศึกษาตัวอย่างที่มีความเกี่ยวข้องกับแนวคิดพื้นที่ส่วนกลาง เพื่อหารูปแบบและหลักการของการออกแบบในแบบของพื้นที่ส่วนกลาง

3. ศึกษาหน้าที่ของพื้นที่ส่วนกลาง โดยการทดลองออกแบบสถาปัตยกรรมประเภทเดียวกันภายใต้หน้าที่ที่แตกต่างกันในหลายๆรูปแบบ

4. วิเคราะห์ข้อมูลสร้างโปรแกรมและการออกแบบงานสถาปัตยกรรมพื้นฐานของหลักการที่ได้เรียนรู้จากข้อมูล

6. แหล่งข้อมูล

- แหล่งข้อมูลหลักจากหนังสือ , วรสาร/นิตยสารและงานวิจัย
- แหล่งข้อมูลจาก websites ต่างๆ

บทที่ 2

ความหมายและนิยามของพื้นที่ส่วนกลาง

“พื้นที่ส่วนกลาง” มีความหมายที่หลากหลายในการตีความและถุณนิยามในหลายลักษณะ ซึ่งในบทนี้จะกล่าวถึงทุกบทความและข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่มีการอ้างอิงถึง “พื้นที่ส่วนกลาง” ทั้งความหมายของพจนานุกรม ตลอดจนการตีความการให้ความหมาย นิยามและลักษณะรวมถึงหน้าที่ของ “พื้นที่ส่วนกลาง” ที่ถูกนำไปปรับใช้ทางกายภาพของสถาปัตยกรรม เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์กระบวนการออกแบบ

1. ความหมายของ “พื้นที่ส่วนกลาง”

1.1. ความหมายของ “พื้นที่ส่วนกลาง” ตามพจนานุกรม

“พื้นที่” ในพจนานุกรมลัทธิราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ได้ให้ความหมายไว้ว่า “ขนาดของผิวพื้น เช่น หาพื้นที่, อาณาบริเวณ เช่น ตรวจพื้นที่, ลักษณะของพื้นดิน เช่น พื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม.”¹

“ส่วนกลาง” ในพจนานุกรมลัทธิราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ได้ให้ความหมายไว้ว่า น. ส่วนเมืองหลวง, ศูนย์กลาง.

“common” ในพจนานุกรมแปล ไทย อังกฤษ ได้ให้ความหมายไว้ว่า “ร่วมกัน, เป็นของส่วนร่วม ,สามัญ,ธรรมดา ,ลานสาธารณะ.”²

¹ พจนานุกรมอิเล็กทรอนิกส์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. เข้าถึงเมื่อ 15 พฤษภาคม 2562. เข้าถึงจาก

<http://royin.go.th/dictionary/>

² พจนานุกรม Longdo Dictionary. เข้าถึงเมื่อ 15 พฤษภาคม 2562. เข้าถึงจาก <http://dict.longdo.com>

ซึ่งในทางเชิงกายภาพนั้นแสดงถึงความสัมพันธ์ของบริเวณจุดร่วมตรงกลางและเป็นตัวเชื่อมโยงหรือการกระจายออกไปยังจุด/พื้นที่อื่นๆ

1.2. ความหมายของ “พื้นที่ส่วนกลาง” ตามแนวคิด

ความหมายของ “พื้นที่ส่วนกลาง” นั้นสามารถสื่อความหมายหรือนิยามออกมาได้หลายมุมมอง ในกรณีนี้ผู้ศึกษาได้ศึกษานิยามของความหมายความเป็นส่วนกลางในด้านสังคมและพื้นที่ที่คนหรือกลุ่มคนมีส่วนในความหมายนั้น และผู้ศึกษาได้มีการศึกษาแนวคิดเรื่องพื้นที่ โดยมีแนวคิดทฤษฎีที่ได้นำมาใช้ในการวิจัยดังนี้

1.2.1. แนวคิดเรื่องพื้นที่ (space)

พื้นที่ (space) หมายถึง อาณาบริเวณที่ซึ่งสมาชิกในสังคมสามารถสรรสร้างหรือแลกเปลี่ยนความคิด เป็นพื้นที่ในโลกทางสังคมซึ่งปัจเจกบุคคลมาพบปะพูดคุยและอภิปรายกันอย่างเสรีในประเด็นปัญหาทางสังคม การเมืองและเศรษฐกิจ ประเด็นจากการอภิปรายได้เถียงปัญหา ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ จะถูกตีแผ่แลกเปลี่ยนกันในพื้นที่สาธารณะ ก่อให้เกิดการรับรู้ร่วมกันและนำไปสู่การตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมและกิจกรรมทางการเมืองของสาธารณชนในอันดับต่อไป³

เมื่อไม่นานมานี้เองคำว่า “พื้นที่”(space) จะมีความหมายเป็นพื้นที่ทางกายภาพที่จับต้องได้เท่านั้น พื้นที่มักจะหมายถึง บริเวณที่ว่างเปล่า (empty area) ซึ่งมีคำที่ใช้อธิบายลักษณะดังกล่าวได้หลายประเภท เช่น คำที่เกี่ยวข้องกับคณิตศาสตร์, คำที่บ่งถึงคุณสมบัติทางกายภาพที่จับต้องได้ หรือวัดได้ (isotropic)หรือไม่สามารถวัดได้(infinite) ซึ่งล้วนชี้ลักษณะทางคณิตศาสตร์ของพื้นที่ และสำหรับคนทั่วไปคำว่า พื้นที่ หรือ space กับคำว่าสถานที่ หรือ place มักเข้าใจว่าเป็นคำที่ความหมายเดียวกัน เช่นคำว่า ภูมิภาค (region) พื้นที่ (area) หรือ ภูมิทัศน์ (landscape)

³ ชวิตรา ตันติมาลา. (2560). พื้นที่สาธารณะและการผลิตพื้นที่: ความหมายใหม่ของความสัมพันธ์

โดยที่ความหมายของคำ“พื้นที่”ที่นิยมใช้มากที่สุดมักใช้ในความหมายที่เป็นพื้นที่ทางกายภาพ คณิตศาสตร์ หรือ ภูมิศาสตร์ (absolute space) ได้แก่ พื้นที่ทางกายภาพที่มีขอบเขตหรือขนาดชัดเจน พื้นที่แบบนี้มีลักษณะเป็นพื้นที่สำหรับรองรับกิจกรรมต่างๆ เช่น จุด เส้น พื้นที่ ระนาบ หรือ สันฐานของพื้นที่⁴ และพื้นที่ที่มีความหมายทางกายภาพเป็นสิ่งที่จับต้องได้ ซึ่งนับเป็นสิ่งที่คุ้นเคยกันมากในวงการของนักออกแบบ สถาปนิก นักผังเมือง หรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

นอกจากนี้ในทางสถาปัตยกรรมเรื่องพื้นที่ (space) เข้ามามีบทบาทสำคัญในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 ซึ่ง August Schmarsow ได้เป็นผู้พัฒนาแนวความคิดเกี่ยวกับพื้นที่ว่าง (space)⁵ ว่า

“Space ไม่ใช่ที่ว่าง หรือวัตถุที่มีคุณสมบัติครบถ้วนในตัวเอง แต่องค์ประกอบสำคัญในการกำเนิด Space ทางสถาปัตยกรรม คือ มนุษย์และเนื่อกากิจกรรม Space คือระบบความสัมพันธ์ของมนุษย์ วัตถุ การเคลื่อนไหว และวัตถุประสงค์ที่ประกอบกันเป็นเครือข่าย ” ดังนั้นพื้นที่สถาปัตยกรรมจึงเกิดขึ้นมาเพื่อสนองสัญชาตญาณพื้นฐานของมนุษย์ในการแสวงหาคำแหน่ง และจุดอ้างอิงที่สัมพันธ์กับสิ่งอื่นๆ

ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นนี้ จะถูกกำหนดโดยความรู้สึกและการมองเห็น ซึ่งอาศัยตำแหน่งของผู้ถูกกระทำ (Subject) เป็นศูนย์กลางในการตัดสินใจในเรื่องของตำแหน่งทิศทางและระยะของสิ่งต่างๆที่มองเห็นได้ด้วยการสร้างความสัมพันธ์ของสิ่งนั้น กับตัวเอง โดยพบอยู่เสมอว่าพื้นที่เดียวกันให้ความรู้สึกประทับใจต่างกันตามสภาพเมื่ออยู่ภายใต้อิทธิพลต่างกันและความรู้สึกในความเป็นพื้นที่จะเปลี่ยนไปได้เนื่องจากมีการเคลื่อนที่⁶

⁴ ปรานอม ตันสุขานันท์. (2554). แนวทางการพัฒนาความเป็นย่านหลากหลายมิติของเมืองเชียงใหม่. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์ปู-เป้

⁵ ดันข้าว ปาณินท์. (2548). “ที่ว่างที่ไม่ว่าง ความหมายของ SPACE”. วรสารอาษา. (สิงหาคม-กันยายน):78-81.

⁶ สิริพร สมบูรณ์บุรณะ. (2547). “การก่อรูปและการเปลี่ยนแปลงสำนึกเกี่ยวกับเรื่องทรัพย์สิน

เมื่อบุคคลมีความสัมพันธ์กับพื้นที่แล้ว⁷ ได้ทำการศึกษาและแบ่งความสัมพันธ์ของบุคคลกับพื้นที่ออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. Spatial Practice คือความสัมพันธ์ต่อพื้นที่ในเชิงวิพากษ์ ซึ่งความสัมพันธ์นี้เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตประจำวัน โดยแสดงออกให้เห็นได้จากพฤติกรรมของมนุษย์ต่อพื้นที่ต่างๆอย่างเห็นและที่เป็น เช่น การใช้พื้นที่ในชีวิตประจำวันจะมีส่วนสวนสาธารณะกับส่วนตัว พื้นที่การทำงานกับพื้นที่พักผ่อน ซึ่งในแต่ละสังคมก็จะมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป

2. Representation of Space คือพื้นที่ในลักษณะนี้เป็น พื้นที่แบบมโนทัศน์ (Conceptualized Space) ที่เป็นผลผลิตของศาสตร์และความเป็นเหตุเป็นผล เกิดจากกระบวนการคิดว่าพื้นที่ “คือ” อะไรเช่น แผนที่ การวางผัง และระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ เป็นต้น

3. Representational of Space คือพื้นที่ในลักษณะนี้แสดงผ่านความสัมพันธ์กับสัญลักษณ์และจินตนาการ เป็นพื้นที่ที่เป็นได้ทั้งของจริงและเป็นที่ถูกพรรณนาขึ้น เกิดจากการระลึกและความรู้สึก เป็นพื้นที่ที่เต็มไปด้วยความหมายและปรับเปลี่ยนไปโดยการที่ผู้คนใช้ชีวิต “อยู่” ในพื้นที่นั้นๆ

ทั้ง 3 ลักษณะนี้จะมีความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ของความเป็น-อยู่-คือ (The triad of The Perceived-Lived-Conceived Space) ของกระบวนการผลิตพื้นที่ทางสังคม นั่นคือพื้นที่ในการดำเนินชีวิตประจำวัน (Everyday Life) ที่แต่ละยุคแต่ละสมัยผลิตออกมาไม่เหมือนกัน⁸

⁷ Lefebvre, Henri. (1974/1991). “The Production of Space.” London: Basil Blackwell: 38-39

⁸ สุธาริน คุณผล. (2541). บทสำรวจ “พื้นที่สาธารณะ”. รัฐศาสตร์. 20,3: 167-196

1.2.2 นิยามของพื้นที่ส่วนกลาง

พื้นที่ส่วนกลาง (common space) คือ พื้นที่สาธารณะสำหรับกลุ่มคนที่รวมกลุ่มกัน⁹ ประกอบด้วยสมาชิกที่มีลักษณะแตกต่างกัน แต่มีความผูกพันระหว่างกันด้วยการเชื่อมโยงและความคล้ายคลึงในด้านใดด้านหนึ่ง ได้แก่

1. สภาพภูมิศาสตร์ ที่สมาชิกประกอบด้วยกลุ่มคนที่อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงกัน เช่น ชุมชน หมู่บ้าน
2. คุณลักษณะ สิ่งที่บ่งบอกตัวตนของแต่ละบุคคล เช่น ศาสนา ช่วงอายุ อาชีพ
3. ความสนใจ กลุ่มคนที่มีความชื่นชอบหรือการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกัน เช่น กีฬา หนังสือ งานอดิเรก

ภาพที่ 1 รูปแสดงความหมายของพื้นที่ส่วนกลาง

⁹ วิมลสิทธิ์ หนยางกูร. (2535). จิตวิทยาสภาพแวดล้อม. กรุงเทพมหานคร:จี.บี.พี.เซ็นเตอร์.195-221

จากความหมายและหลักการของพื้นที่ส่วนกลางสามารถแยกเป็นส่วนหลักๆ ได้ 4 ส่วน คือ

1. พื้นที่สาธารณะ

พื้นที่ที่มีขอบเขตที่กลุ่มคนมีความเข้าใจร่วมกัน ว่าให้สามารถครอบครองอาณาเขต (Territoriality) ได้ชั่วคราว โดยพื้นที่ที่มีการครอบครองอาณาเขตส่วนบุคคล (Personal Space) ซ้อนทับกันอยู่ ซึ่งระดับของอาณาเขตส่วนบุคคลก็จะแปรเปลี่ยนไปตามระดับความสัมพันธ์ของกลุ่มคนที่อาศัยอยู่ร่วมกัน

2. กลุ่มคน

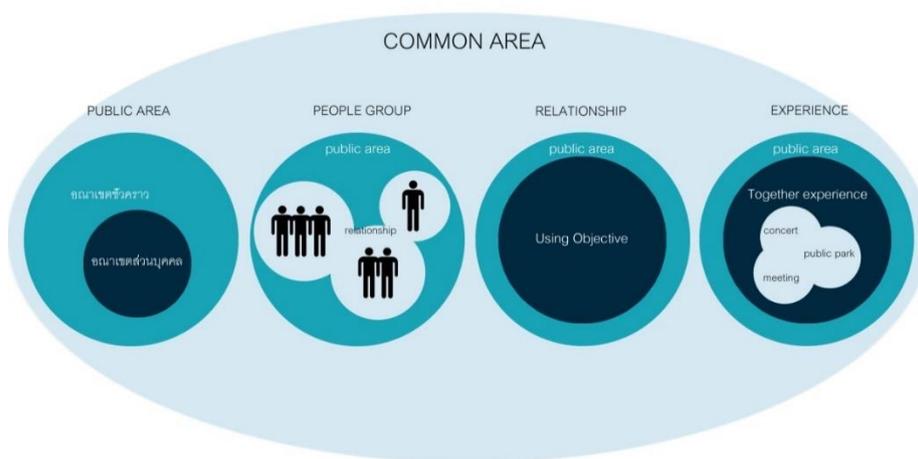
คนที่เข้ามาใช้พื้นที่สาธารณะทำให้เกิดการครอบครองอาณาเขตส่วนบุคคล (Personal Space) ขึ้น แต่ก็เพียงแค่ชั่วคราวระหว่างการใช้งานเท่านั้น กิจกรรมการใช้สอยต่างๆที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ถึงจะมีรูปแบบที่ไม่เหมือนกันแต่ก็สอดคล้องกัน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์และผลประโยชน์ร่วมกันของกลุ่มคนที่เข้ามาใช้งาน แม้ว่าพื้นที่สาธารณะนั้นจะไม่ได้กำหนดรูปแบบของกิจกรรมเอาไว้อย่างชัดเจน

3. การสร้างความสัมพันธ์หรือสร้างผลประโยชน์ร่วมกัน

พื้นที่ส่วนกลางส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นในอาคารพักอาศัย มักมีวัตถุประสงค์การใช้งานที่ชัดเจนและพื้นที่เหล่านี้ก็ถือเป็นสมบัติครอบครองร่วมกัน การมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนนี้เองเป็นตัวกำหนดกลุ่มคนที่จะเข้าไปใช้งานและสร้างประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของพื้นที่ดังนั้นพื้นที่ส่วนกลางจึงไม่ใช่พื้นที่โล่งว่างแต่เป็นพื้นที่สาธารณะที่มีการกำหนดวัตถุประสงค์การใช้งาน

4. การเปิดโอกาสให้มีประสบการณ์ร่วมกัน

จากการใช้พื้นที่ที่มีกิจกรรมสอดคล้องกันทำให้คนที่เข้ามาใช้งานในพื้นที่ส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์ที่คล้ายคลึงกัน เช่น การใช้สวนสาธารณะ ดูแสดงดนตรี ออกกำลังกายหรือ พักผ่อน

ภาพที่ 2 รูปแสดงการรูปแบบพื้นที่ส่วนกลางทั้ง 4 ส่วน

1.2.3 ลักษณะของพื้นที่ส่วนกลางในอาคารประเภทต่างๆ

1. พื้นที่ส่วนกลางของอาคารพักอาศัยแบบส่วนบุคคล (บ้านเดี่ยว)

พื้นที่ส่วนกลางในบ้านได้ถูกปรับเปลี่ยนไปตามรูปแบบการใช้สอยเนื่องจากมีกิจกรรมที่แตกต่างจากในอดีต โดยถูกแบ่งอยู่ในฟังก์ชันของห้องรับแขก / ห้องนั่งเล่น / ห้องโถง ซึ่งได้ถูกลดทอน กลายเป็นเพียงพื้นที่พบปะสนทนากันเท่านั้น

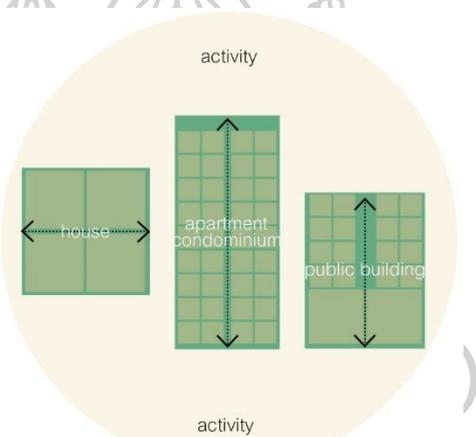
2. พื้นที่ส่วนกลางของอาคารพักอาศัยแบบส่วนรวมสาธารณะ (อาคารชุดพักอาศัย/ อาคารสูงพักอาศัย)

คือ พื้นที่ที่จัดไว้ในอาคารพักอาศัยรวม มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้อยู่อาศัยใช้ในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น โถงต้อนรับ พื้นที่ภูมิทัศน์และจัดสวน ทางสัญจรหลัก (โถง ลิฟต์ บันไดหลัก) ห้องออกกำลังกาย สระว่ายน้ำ ห้องสมุด สนามเด็กเล่น เป็นต้น ซึ่งพื้นที่

ส่วนกลางนี้ถูกออกแบบเพื่อผู้อยู่อาศัยภายในอาคาร แต่ปัจจัยที่ถูกคำนึงถึงในขั้นตอนการออกแบบ กลับกลายเป็นปัจจัยภายนอก เช่น วิถีชีวิตที่ทันสมัย แสงแดด ความเป็นส่วนตัว

3. พื้นที่ส่วนกลางของอาคารสาธารณะ

ส่วนใหญ่แล้วเป็นอาคารขนาดใหญ่หรืออาคารสูง โดยที่พื้นที่ส่วนกลางถูกปรับเปลี่ยนไปตามรูปแบบและการใช้สอยของอาคารสาธารณะเพื่อรองรับกิจกรรมและปฏิสัมพันธ์ของบุคลากรในอาคาร ลักษณะของพื้นที่ส่วนกลางถูกกระจายไปตามแนวตั้งของพื้นที่ว่างบริเวณส่วนหน้าของอาคารและเชื่อมต่อกับพื้นที่ส่วนต่างๆในอาคารโดยบันได

ภาพที่ 3 รูปแสดงลักษณะพื้นที่ส่วนกลางในอาคารประเภทต่างๆ

2. การให้ความหมายและการนำไปใช้ทางสถาปัตยกรรม

เฮร์แมน เฮทซ์เบอร์เกอร์ (Herman Hertzberger) ได้ศึกษาทฤษฎีและเขียนหนังสือ *Lessons for students in architecture* ที่กล่าวถึงประเด็นต่างๆที่เกี่ยวกับกับการออกแบบสถาปัตยกรรม พฤติกรรม และสภาพแวดล้อม ที่สัมพันธ์กับลักษณะของที่ว่าง อยู่ 2 ประเด็น คือ ความเป็นสาธารณะและส่วนตัว (public and private) ที่ว่างที่อยู่ระหว่างกลาง (in-between space)¹⁰ โดยสื่อความหมายและเปรียบเทียบความเป็นสาธารณะและส่วนตัว เป็นพื้นที่ส่วนร่วมและพื้นที่ส่วนตัว โดยพื้นที่ส่วนตัว คือ พื้นที่ที่เปิดกว้างให้เข้าถึงได้สำหรับทุกคน เข้าถึงได้โดย

¹⁰ Herman Hertzberger, **Lessons for Students in Architecture**. Rotterdam: Uitgeverij 010 Publishers, 1991.

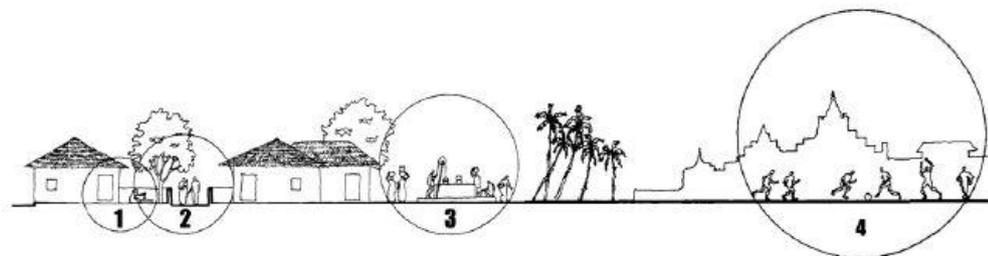
อิสระและตลอดเวลา ส่วนพื้นที่ส่วนตัวจะมีการควบคุมการเข้าถึง โดยศึกษาและทำความเข้าใจความสัมพันธ์ของความเป็นสาธารณะและส่วนตัว โดยมีเงื่อนไขที่อยู่ระหว่างกลาง คือ ลำดับความสามารถในการถือครองพื้นที่ ลำดับในการเข้าถึง การค่อยๆเปลี่ยนสถานะจากสถานะสาธารณะเป็นสถานะส่วนตัว เป็นต้น ซึ่งเงื่อนไขเหล่านี้หมายถึงพื้นที่ระหว่างในลักษณะของการเปลี่ยนผ่าน (transition) และการเชื่อมต่อระหว่าง 2 พื้นที่เป็นหลัก

ชาร์ลส์ คอร์เรีย (Charles Correa) สถาปนิกชาวอินเดีย กล่าวถึงการลดหลั่นของความเป็นสาธารณะ และความเป็นส่วนตัว ซึ่งสามารถมาจัดลำดับโดยใช้ที่ว่างที่อยู่ระหว่างพื้นที่กิจกรรมเป็นกลไกสำคัญ โดยกล่าวถึงประเด็นของการจัดลำดับที่ว่าง¹¹ ในบริบทของความเป็นอินเดีย โดยสามารถแบ่งออกได้ชัดเจนเป็น 4 ลำดับ คือ

1. ลำดับแรก คือ ที่ว่างสำหรับใช้สอยส่วนตัวในระดับครอบครัว เช่น ครัว ห้องนอน ห้องเก็บของ เป็นต้น
2. ลำดับที่สอง คือ ที่ว่างสำหรับการติดต่อพูดคุยระหว่างครัวเรือน เช่น พื้นที่หน้าประตูทางเข้าบ้าน เป็นต้น
3. ลำดับที่สาม คือ ที่ว่างสำหรับใช้สอยร่วมกันในระดับชุมชน เช่น พื้นที่ส่วนกลางของชุมชน เป็นต้น

¹¹ Charles Correa, *The New Landscape: Urbanisation in the Third World*. North America: Butterworth Architecture, 1989.

4. ลำดับที่สี่ คือ ที่ว่างขนาดใหญ่สำหรับใช้สอยในระดับเมือง เช่น พื้นที่ที่เป็นที่ชุมนุมของคนทั้งเมือง เป็นต้น

ภาพที่ 4 การจัดลำดับที่ว่างในบริบทของความเป็นอินเดีย ที่มา นิรันดร ทองอรุณ, ความสัมพันธ์ระหว่างสถาปัตยกรรม ภูมิทัศน์ และที่ว่าง: คุณภาพของการปรับเปลี่ยนที่ว่าง กิจกรรม และบริบท, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 110

3. ทฤษฎีการเชื่อมโยง

โรเจอร์ ทรานซิก (Roger Trancik) กล่าวถึงทฤษฎีการเชื่อมโยงที่วิเคราะห์ถึงลักษณะของการเปลี่ยนแปลงเส้นทาง การกระจายตัว การเคลื่อนไหว การสัญจร และรูปลักษณะของการเชื่อมต่อ โดยมีลักษณะทางกายภาพที่แตกต่างกัน ดังนี้

การเชื่อมโยงกลุ่มก้อน (composite form) ให้ความสำคัญในส่วนของโครงสร้างและหน้าที่เป็นสำคัญ โดยลักษณะของการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของกิจกรรมแบบเป็นกลุ่มก้อน

การเชื่อมโยงลักษณะแนวยาว (mega form) เป็นลักษณะความสัมพันธ์ที่มีโครงสร้างของการก่อรูปของชุมชน โดยสามารถลำดับความสำคัญของพื้นที่ได้

การกระจุกตัวของพื้นที่ (group form) เป็นลักษณะของการกระจุกตัวรวมกันของพื้นที่โล่งที่ที่เกิดขึ้น โดยธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้น

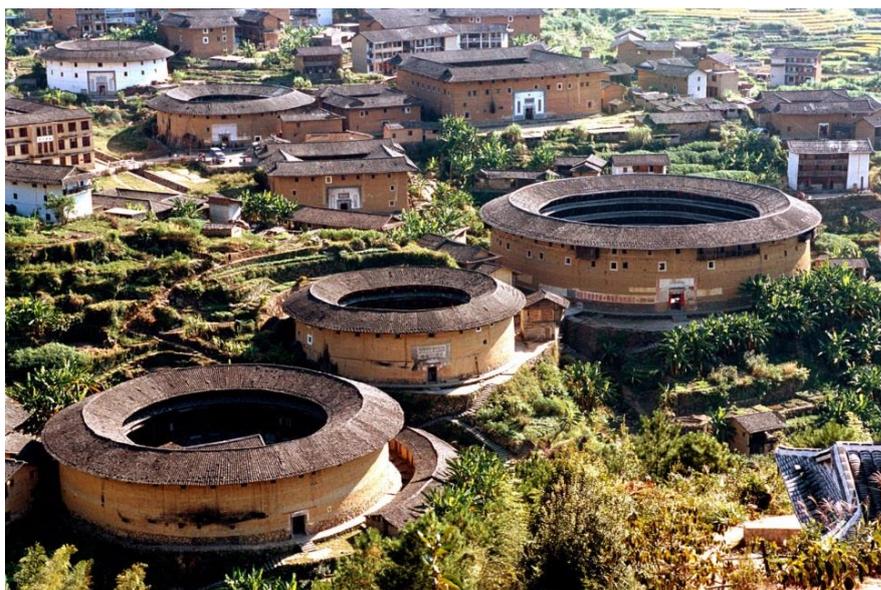
4. กรณีศึกษาอาคารเกี่ยวกับพื้นที่ส่วนกลางในอาคารที่อยู่อาศัย

การรวมกันอยู่อาศัยแบบเป็นกลุ่ม นั้นได้เกิดมาตั้งแต่ยุคก่อนๆ ด้วยเหตุผลเรื่องความปลอดภัย ความเชื่อ หรือวัฒนธรรม ประเพณี จึงมีการสร้างหมู่บ้านอยู่ในกรอบของอาคารเดียวกัน หรือมีรั้วรอบขอบเดียวกันสำหรับหลายๆครอบครัว ซึ่งจะยกตัวอย่างการอยู่อาศัยที่มีพื้นที่ส่วนกลางที่เห็นได้ชัด คือ หมู่บ้านถู่โหลว เมืองฝูเจี้ยน ประเทศจีน และบ้านของชาวอิบัน รัฐซาราวัก ประเทศมาเลเซีย

2.1. หมู่บ้านถู่โหลว เมืองฝูเจี้ยน ประเทศจีน (The Fujing Tulou, UNESCO World Heritage Site)

ภาพที่ 5 แสดงมุมมองโดยรวมเมืองมรดกโลกถู่โหลว ฝูเจี้ยน ที่มา www.easytourchina.com
สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2562

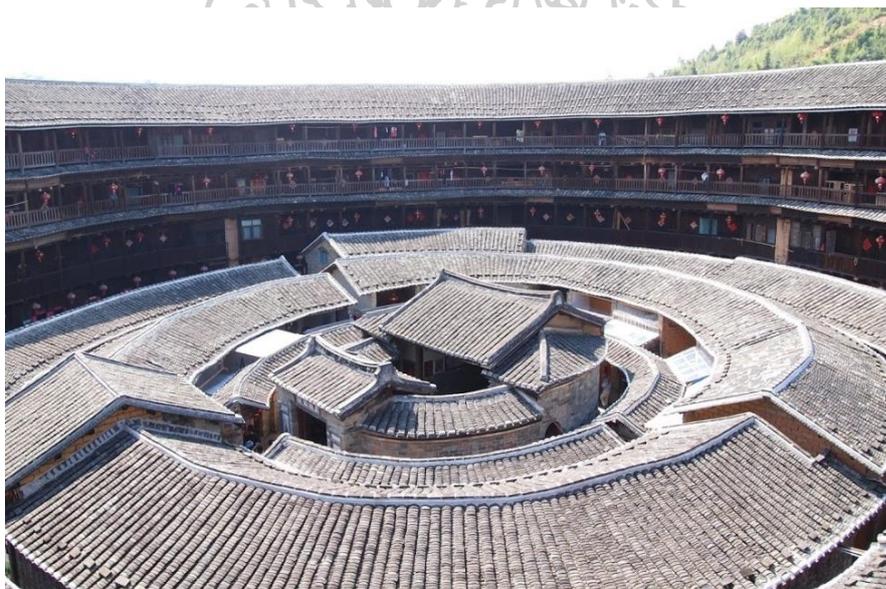
ภาพที่ 6 แสดงมุมมองสูงเมืองมรดกโลกถู่โหลว ผู้เขียน ที่มา www.easytourchina.com
สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2562

ถู่โหลวเป็นหมู่บ้านชนบทในเมืองฝูเจี้ยน ทางตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศจีน พิเศษของหมู่บ้านแห่งนี้อยู่ที่อาคารพักอาศัยของพวกเขาเป็นอาคารหลังใหญ่ สร้างขึ้นระหว่างศตวรรษที่ 15-20 บางอาคารมีอายุถึง 700 ปีและบางอาคารถูกสร้างขึ้นใหม่ ลักษณะการวางผังอาคารเป็นรูปวงกลมและสี่เหลี่ยม สูง 3-5 ชั้น (ภาพที่ 5,6) มีทางเดินหน้าห้องในแต่ละชั้นเชื่อมกัน (ภาพที่ 7) วัสดุที่ใช้ก่อสร้างอาคารเป็นวัสดุพื้นบ้านหาได้ทั่วไปในแถบนั้น ผนังอาคารสร้างจากดินหนาประมาณ 1 เมตรเสริมด้วยโครงไม้ไผ่และ โครงสร้างอื่นๆทำจากไม้ คำว่า “ถู่โหลว” ในภาษาจีนแปลว่า บ้านดิน ถูกขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกโดยยูเนสโกเมื่อปี พ.ศ.2551

อาคารแต่ละอาคารมีขนาดใหญ่ เป็นที่อยู่อาศัยของหลายครอบครัว บางอาคารมีครอบครัวอาศัยอยู่ถึง 80 ครอบครัว ด้วยลักษณะของอาคารที่เป็นรูปปิด จึงทำให้เกิดพื้นที่ว่างตรงกลางเป็นลาน โถงขนาดใหญ่บริเวณลานนี้มักปลูกด้วยหิน มีบ่อน้ำที่ร่วมกัน ศาลเจ้า ศาลาบรรพบุรุษสำหรับประกอบพิธีกรรมต่างๆ

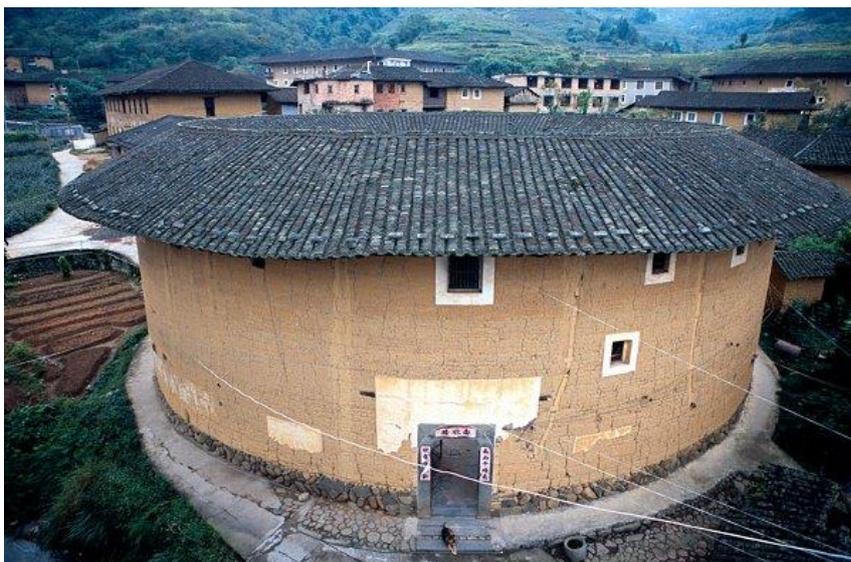

ภาพที่ 7 แสดงทางเดินหน้าห้องของแต่ละชั้น เมืองมรดกโลกถู่โหลว ฝูเจี้ยน ที่มา
www.easytourchina.com สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2562

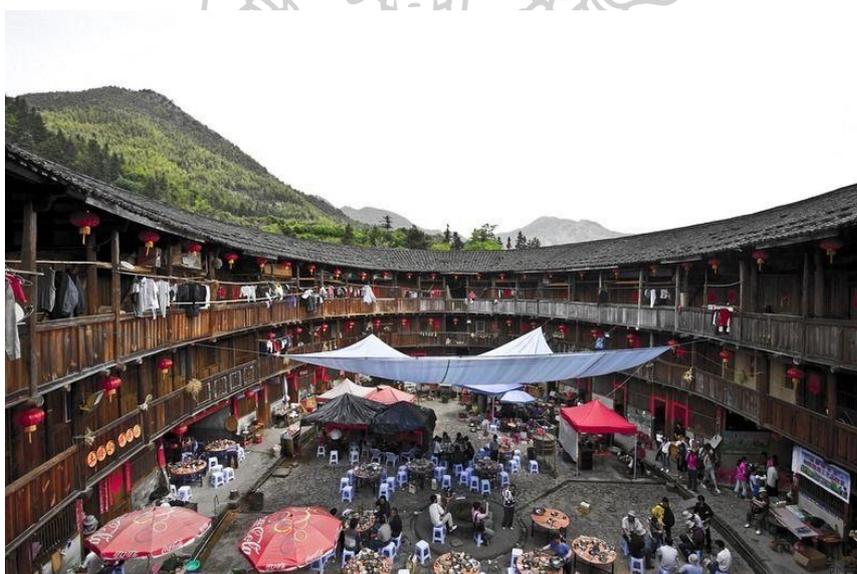

ภาพที่ 8 แสดงลานกิจกรรมบริเวณกลางอาคาร เมืองมรดกโลกถู่โหลว ฝูเจี้ยน ที่มา
www.easytourchina.com สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2562

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมที่ปรากฏแสดงให้เห็นถึงการรวมกลุ่มของการอยู่อาศัย เพื่อรวมกำลังกันป้องกันชุมชน ทั้งภัยจากธรรมชาติและภัยจากผู้รุกราน มีการสร้างพื้นที่ภายในที่เกิดจากการปิดล้อมเพื่อใช้เป็นพื้นที่ส่วนกลาง

ภาพที่ 9 แสดงตัวอาคารที่มีลักษณะการปิดล้อม เมืองมรดกโลกฉู่โหลว ผู้เขียน ที่มา
www.thecoolist.com สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2562

ภาพที่ 10 แสดงกิจกรรมที่เกิดขึ้นบริเวณกลางอาคาร เมืองมรดกโลกฉู่โหลว ผู้เขียน ที่มา
www.thecoolist.com สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2562

ปัจจุบันหมู่บ้านกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของเมือง และมีการเปิดอาคารพักอาศัย
หลังหนึ่งให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชม ได้มีโอกาสเข้าไปสัมผัสการใช้ชีวิตของชาวบ้าน และ
สัมผัสวัฒนธรรมอย่างใกล้ชิด ลานกลางอาคารจึงเพิ่มวัตถุประสงค์การใช้งานต้องกลายเป็นพื้นที่
รองรับนักท่องเที่ยวด้วย

2.2. บ้านยาวของชาวอิบัน รัฐซาราวัก ประเทศมาเลเซีย
(Long House : Iban , Saravak Malaysia)

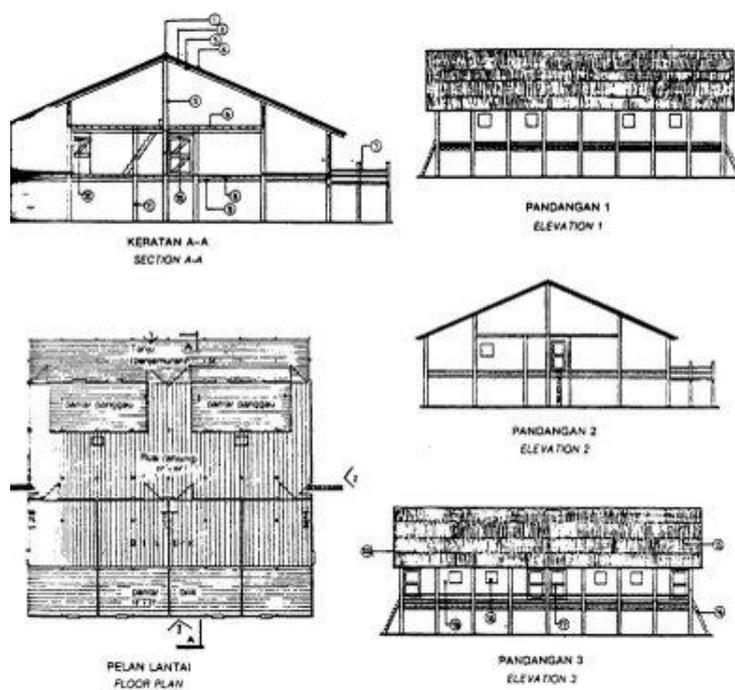

ภาพที่ 11 บ้านพักอาศัยของชาวอิบัน ในรัฐซาราวัก ประเทศมาเลเซีย ที่มา www.purpleibangirl.blogspot.com สืบค้นเมื่อ 17 พฤษภาคม 2562

ภาพที่ 12 บ้านพักอาศัยของชาวอิบัน ที่มีการพัฒนาโดยใช้วัสดุที่มีความคงทนแทนวัสดุธรรมชาติ ที่มา www.purpleibangirl.blogspot.com สืบค้นเมื่อ 17 พฤษภาคม 2562

บ้านยาวเป็นที่พักอาศัยของกลุ่มชาติพันธุ์กลุ่มหนึ่งในรัฐซาราวัก ประเทศมาเลเซียที่ชื่อว่าชนเผ่าอีนัน มีประชากรประมาณ 600,000 คน ส่วนใหญ่จะนับถือศาสนาคริสต์และยึดถือความเชื่อประจำเผ่า จะมีภาษาพูดของตนเองนั่นคือภาษาอีนัน เดิมจะรู้จักในนามของชนเผ่าคายัก (Dayak) เป็นชาติพันธุ์ที่ใหญ่ที่สุดในรัฐซาราวัก ความพิเศษของหมู่บ้านของชาวอีนันอยู่ที่อาคารพักอาศัยของพวกเขาเป็นอาคารหลังเดียวที่มีความยาว ลักษณะการวางผังอาคารเป็นแนวยาวสี่เหลี่ยมผืนผ้า หลังคาทรงจั่ว พื้นบ้านยกสูงและมีเพียง 1 ชั้น (ภาพที่ 12,13) มีระเบียงหน้าบ้านเชื่อมต่อกันเป็นแนวยาวทางเดินหน้าห้องในแต่ละชั้นเชื่อมกัน(ภาพที่ 14) วัสดุที่ใช้ก่อสร้างอาคารเป็นวัสดุพื้นบ้านหาได้ทั่วไปในแถบนั้น

ภาพที่ 13 รูปตัด, แพลน, รูปด้าน บ้านพักอาศัยของชาวอีนัน ที่มา www.purplebangirl.blogspot.com สืบค้นเมื่อ 17 พฤษภาคม 2562

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมที่ปรากฏแสดงให้เห็นถึง ความเชื่อของชาวอีนันชาวอีนันจะยึดถือความเชื่อที่ได้รับตกทอดมาจากบรรพบุรุษ โดยความเชื่อเหล่านี้ถูกบันทึกลงบนแผ่นที่เรียกว่า Papan Turai ผู้ที่บันทึกความเชื่อเหล่านี้คือผู้นำเผ่า ที่เรียกว่า Tuai raban bansa หรือ Chief Paramount ส่วนหนึ่งของความเชื่อดังกล่าวเป็นการชี้แนะของผู้นำชนเผ่าในอดีต เช่นในการสร้างบ้านนั้น ต้องมีการตรวจสอบสภาพพื้นที่ที่จะสร้างบ้านก่อน ด้วยชาวอีนันในสิ่งที่เรียกว่า Petanda

หรือสิ่งบอกเหตุการณ์ เชื่อหรือสังเกตจากเสียงนก หรือสัตว์อื่นๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่บอกถึงความปลอดภัยในการสร้างบ้านต่อไป และเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผังอาคารมีลักษณะเป็นแนวยาว เนื่องจากพฤติกรรมตามความเชื่อของชาวอินันเมื่อมีการขยายครอบครัวชาวอินันจะไม่แยกออกไปสร้างบ้านใหม่ แต่จะมีการสร้างบ้านต่อกันยาวออกไปเรื่อยๆ

ภาพที่ 14 บ้านพักอาศัยของชาวอินัน มีระเบียบเชื่อมต่อกันตลอดแนวความยาว จาก www.tropaws.com สืบค้นเมื่อ 17 พฤษภาคม 2562

ภาพที่ 15 ภายในบ้านพักอาศัยของชาวอินัน จะมีโล่งอยู่บริเวณกลางบ้านส่วนห้องพักจะอยู่ชิดอีกฝั่งหนึ่งของอาคาร ที่มา www.purpleibangirl.blogspot.com สืบค้นเมื่อ 17 พฤษภาคม 2562

ภาพที่ 16 บ้านพักอาศัยของชาวอิบัน ยุคใหม่ ที่มา www.nikrakib.blogspot.com
 สืบค้นเมื่อ 17 พฤษภาคม 2562

ปัจจุบันมีการออกแบบบ้านของชาวอิบันที่ทันสมัยมากขึ้น สังเกตได้จากจะพบเห็นบ้านของชาวอิบันที่ใช้วัสดุสมัยใหม่ เช่น อิฐ ,คอนกรีต พร้อมกับมีการติดตั้งเครื่องให้ไฟฟ้า ด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้นเกิดจากการเข้าถึงถิ่นอยู่ของชาวอิบันได้สะดวกทำให้ความเจริญเข้าถึงได้ง่าย

บทที่ 3

การทดลองเบื้องต้น

1. ที่ตั้งโครงการ

ขั้นตอนนี้จะกำหนดแนวความคิดในการออกแบบ การเลือกที่ตั้งโครงการให้สอดคล้องกับแนวความคิดในการออกแบบ การวิเคราะห์บริบทต่างๆที่มีผลต่อพื้นที่ที่ทำการศึกษา และการออกแบบสถาปัตยกรรม ในการเลือกที่ตั้ง (Site) สำหรับการศึกษาค้นคว้าความหลากหลายของจุดรวมที่เกิดจากการหาพื้นที่ส่วนกลางที่เกิดขึ้นพร้อมงานสถาปัตยกรรม บริบท และผู้ใช้ จึงเลือกศึกษาย่านที่มีความหลากหลายของกลุ่มคน และความหลากหลายของกิจกรรมตามช่วงเวลาที่เกิดขึ้น

1.1 ขั้นตอนในการคัดเลือกย่านที่ตั้งโครงการ

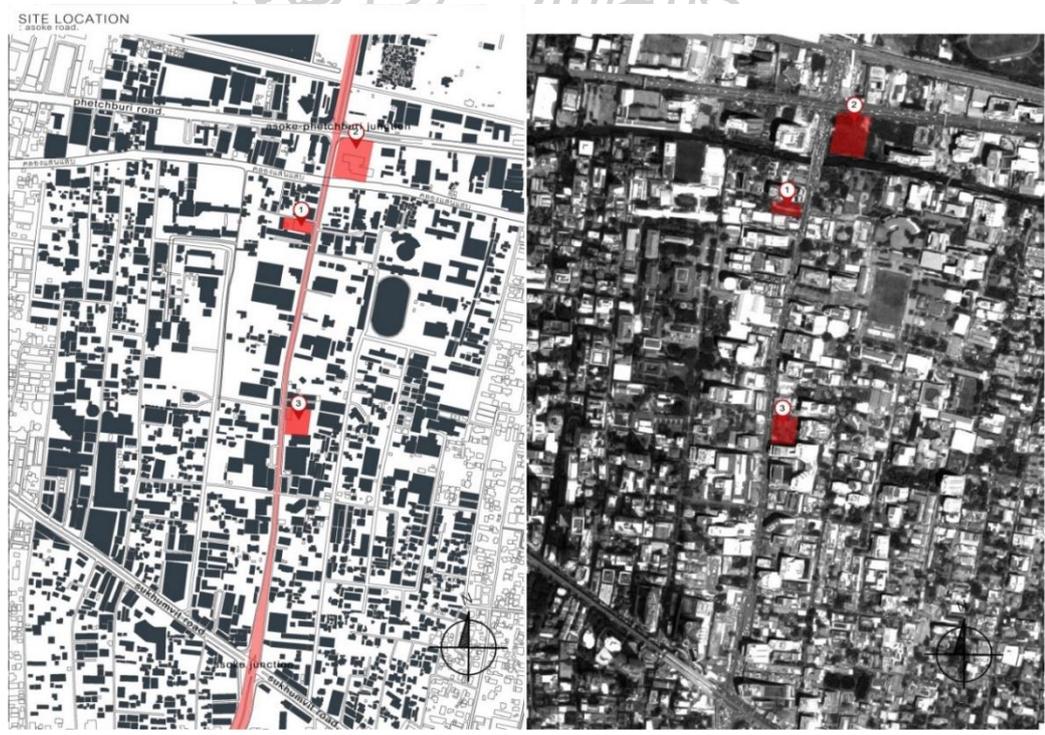
เลือกพื้นที่ย่านอโศก เนื่องจากมีลักษณะจุดเด่น และ เอกลักษณ์ของย่านที่ตั้งโครงการประกอบด้วย

USER	ความหนาแน่นของจำนวนประชากร / กลุ่มผู้ใช้งานในย่านที่ตั้งโครงการ
ACTIVITY	กิจกรรมมีความหลากหลาย การคมนาคมการขนส่ง
CONTEXT	บริบทที่มีความชัดเจน
CHANCE	โอกาสการเติบโตของเขตเมือง

นอกจากบริเวณถนนอโศกนั้นยังมีพื้นที่การใช้งานที่หลากหลาย เพราะมีหลายองค์ประกอบที่ส่งเสริมให้พื้นที่ในย่านมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา แต่ก็ยังขาดการเชื่อมโยงร่วมถึงจุดพักของพื้นที่ในย่านเนื่องจากพื้นที่พักผ่อนหรือพื้นที่สำหรับทำกิจกรรม จำพวกสวนสาธารณะ หรือห้างสรรพสินค้า จะรวมกลุ่มกันเพียงบริเวณหัวและท้ายของย่านอโศกเท่านั้น เพื่อเป็นการกระจายและสร้างจุดเชื่อมโยงให้กับย่านจึงได้เลือกย่านอโศก

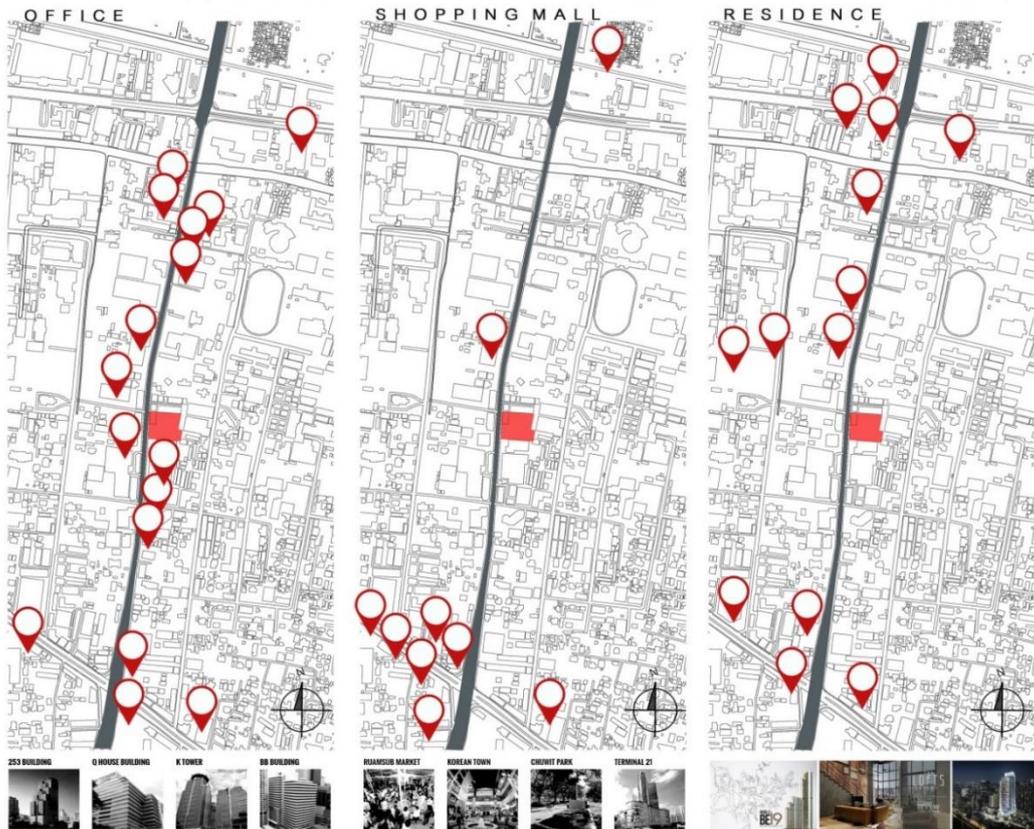
ภาพที่ 17 ถนนอโศกและความหนาแน่นของอาคารประเภทต่างๆ จากลักษณะจุดเด่น และ เอกลักษณ์ เลือก Site selection ได้ออกมา 3 Site ที่อยู่ในย่านอโศก

ภาพที่ 18 ตำแหน่งของ Site selection ทั้ง 3 Site ย่านอโศก

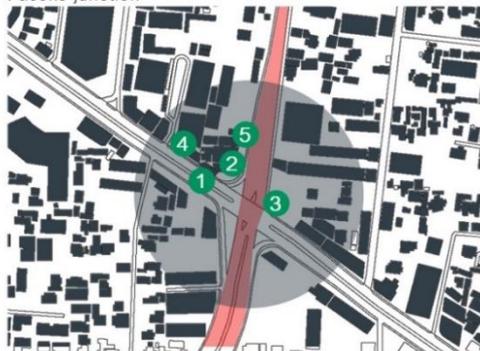
PROGRAM MIX-USED

site location : asoke - phetchaburi junction

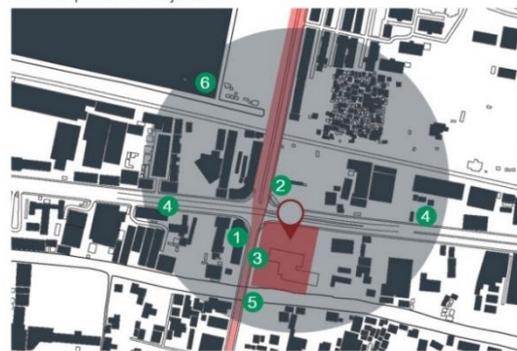
ASOKE CONNECTION

: asoke junction

- 1. **BTS**
asoke and phrom phong station
- 2. **MRT**
sukhumvit and phetchaburi station
- 3. **walk by footpath**
- 4. **BUS AND TAXI STOP**
- 5. **MOTORCYCLE DELIVERY**

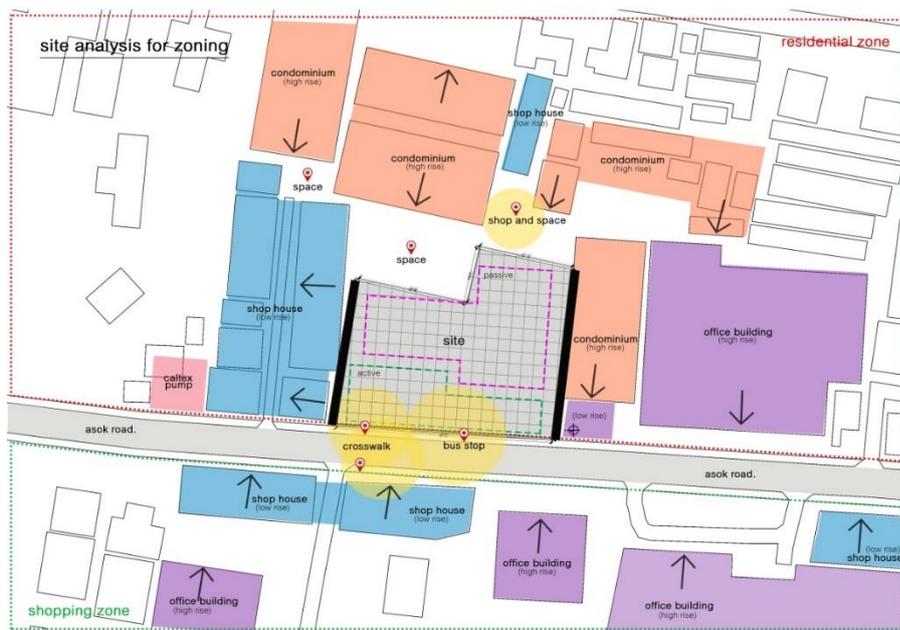
: asoke-phetchburi junction

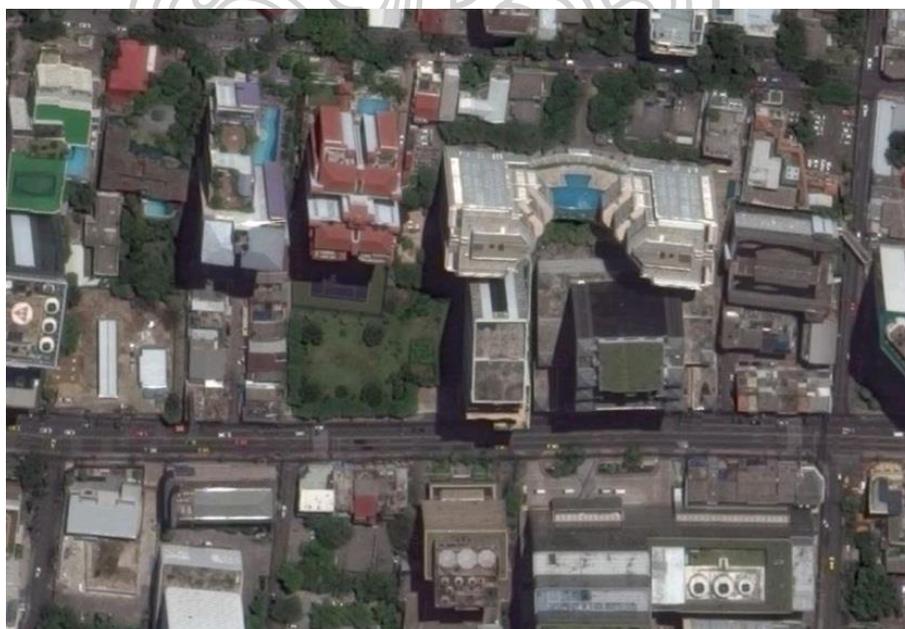
- 1. **MRT**
phetchburi and phra rama9 station
- 2. **MOTORCYCLE DELIVERY**
sukhumvit and phetchaburi station
- 3. **walk by footpath**
- 4. **BUS AND TAXI STOP**
- 5. **BOAT**
asoke / phetchburi pier
- 6. **AIRPORT RAIL LINK**
makasan station

ภาพที่ 19 ตำแหน่งองค์ประกอบ ย่านอโศก

สรุปผลจากการเลือก SITE ที่ 3 คือเป็นจุดศูนย์กลางของย่านมีความหนาแน่นของเมืองและผู้คน ที่มา ทำงาน เรียนหนังสือ และพักอาศัย สามารถเดินทางด้วยบริการรถสาธารณะ เพื่อเป็นจุดเปลี่ยนไปยังจุดอื่นๆ

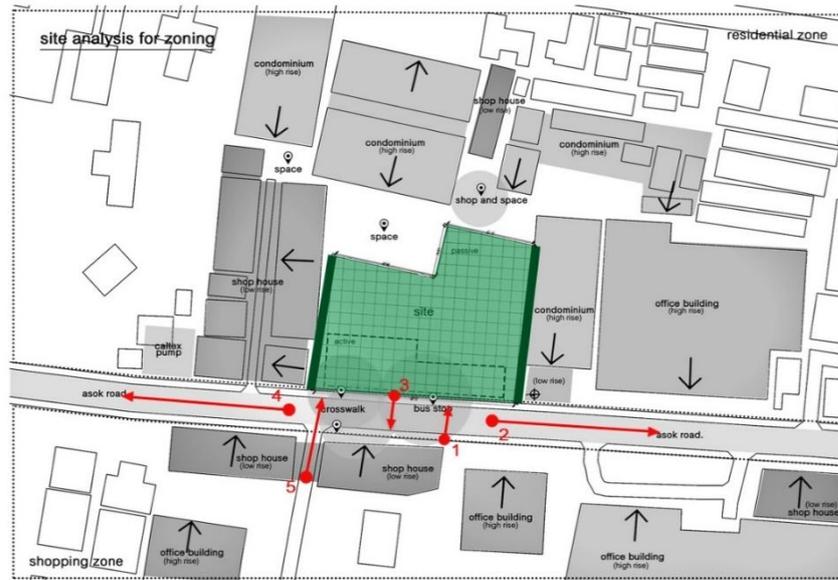
ภาพที่ 20 ฟัง Site selection ที่ 3 และการวิเคราะห์ที่ตั้ง

ภาพที่ 21 ภาพถ่ายทางอากาศที่ตั้งโครงการ

ด้านหน้า ติดกับถนนอโศกมนตรี
 ด้านซ้าย ติดกับอาคารพาณิชย์ สูง 4 ชั้น
 ด้านขวา ติดกับอาคารชุดพักอาศัย ,คลินิกทำฟัน
 ด้านหลัง ติดกับอาคารชุดพักอาศัย

Location : site 3 , Asoke road.
 IMAGES SITE SURROUND

1. บริเวณด้านหน้าที่ตั้งโครงการ

4. มุมมองถนนอโศกมุ่งหน้าแยกอโศก-เพชรบุรี

2. มุมมองถนนอโศกมุ่งหน้าแยกอโศก-สุขุมวิท

5. มุมมองจากซอยสุขุมวิท 21 ซอย 3 (1)

3. มุมมองฝั่งตรงข้ามที่ตั้งโครงการ

5. มุมมองจากซอยสุขุมวิท 21 ซอย 3 (2)

ภาพที่ 22 บริบทโดยรอบของที่ตั้งโครงการ

2. โปรแกรมในโครงการ

1. ที่พักอาศัย (residence)

ประเภทของอาคาร : คอนโดมิเนียม (condominium low-rise)

รูปแบบห้องพัก : มีจำนวน 60 หน่วย แบ่งออกเป็น 2 แบบ

1. แบบ 1 ห้องนอน พื้นที่ 24.00 ตร.ม. จำนวน 28 หน่วย

2. แบบ 2 ห้องนอนพื้นที่ 32.00 ตร.ม. จำนวน 32 หน่วย

2. สำนักงาน (office)

ประเภทของอาคาร : อาคารสำนักงาน (office building)

รูปแบบสำนักงาน : มีจำนวน 10 หน่วย แบ่งออกเป็น 2 แบบ

1. สำนักงานขนาดกลาง พื้นที่ 53.68-96.13 ตร.ม. จำนวน 7 หน่วย

2. สำนักงานขนาดเล็กพื้นที่ 264.57 ตร.ม. จำนวน 3 หน่วย

3. ศูนย์การค้า (shopping mall)

ประเภทของอาคาร : ศูนย์การค้าใกล้บ้าน (Neighborhood mall)

รูปแบบศูนย์การค้า : มีจำนวน 1 หน่วย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของพื้นที่ส่วนกลางกับพื้นที่อื่นในงานสถาปัตยกรรม เพื่อนำไปสู่การออกแบบอาคารให้สามารถใช้งานได้ระยะยาว และใช้ประโยชน์อย่างสูงสุด การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของอาคารที่มีความเป็นส่วนตัว อาคารที่มีความเป็นกึ่งสาธารณะ และอาคารที่มีความเป็นสาธารณะ ซึ่งการศึกษาพื้นที่ดังกล่าวได้กำหนดโปรแกรมขึ้นมาได้แก่ อาคารสำนักงาน (Office building) / ศูนย์การค้า (Shopping mall) / และอาคารชุดพักอาศัย (Residential) โดยทั้งสามโปรแกรมนั้นมีความแตกต่างของการพื้นที่และลำดับขั้นตอนของการเข้าไปใช้งาน

3. การทดลอง ศึกษาลักษณะพื้นที่และรูปแบบของพื้นที่ส่วนกลาง

จากการศึกษาทฤษฎีและเนื้อหาในชั้นต้นสามารถกำหนดรูปแบบพื้นที่ส่วนกลางที่เกิดขึ้นในงานสถาปัตยกรรม ออกเป็น 2 กรณี

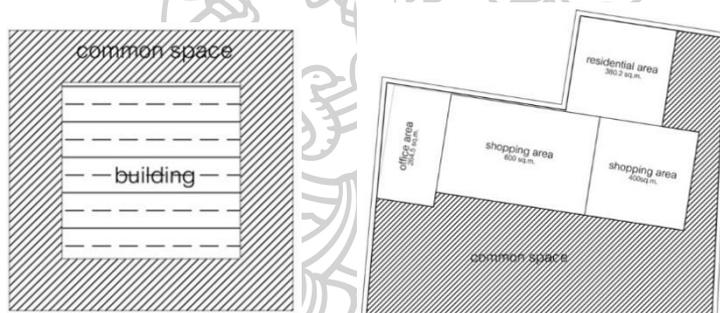
- พื้นที่ส่วนกลางแบบจุดศูนย์กลาง : ตำแหน่งเดียว (centralized space)
- พื้นที่ส่วนกลางแบบกระจายเป็นหน่วยย่อย : หลายตำแหน่ง (distribution space)

3.1 ทดลอง เพื่อหาลักษณะกายภาพของทั้ง 2 กรณี

3.1.1 พื้นที่ส่วนกลางแบบจุดศูนย์กลาง : ตำแหน่งเดียว (centralized space)

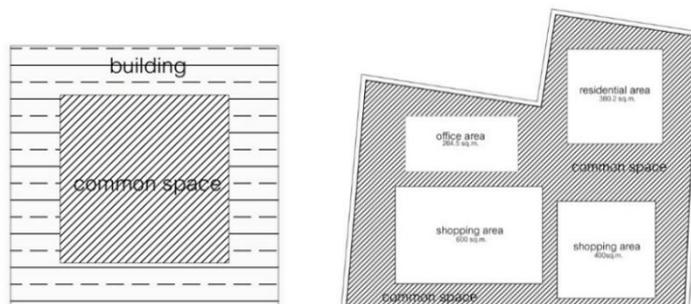
แบ่งการศึกษาออกเป็น 4 กรณี

A. โปรแกรมรวมกลุ่มอยู่ตรงกลาง มีพื้นที่ร่วมอยู่โดยรอบ

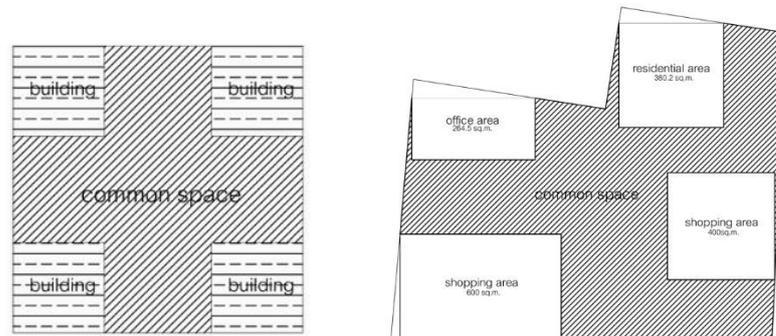
ภาพที่ 23 การทดลองพื้นที่ส่วนกลางแบบจุดศูนย์กลาง A ,ผลัดกลุ่มของ โปรแกรมชนิดฝังใดฝังหนึ่ง เกิดพื้นที่ร่วมฝังตรงข้ามหรือรอบกลุ่ม โปรแกรมบางส่วน (จากซ้ายไปขวา) โดยผู้เขียน

B. พื้นที่ร่วมรวมกลุ่มอยู่ตรงกลาง มีโปรแกรมอยู่โดยรอบ

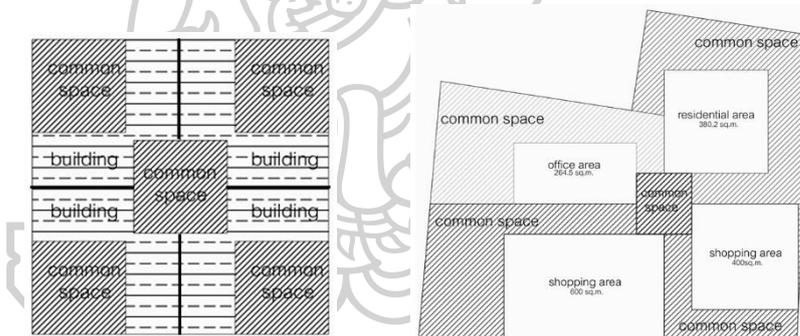
ภาพที่ 24 การทดลองพื้นที่ส่วนกลางแบบจุดศูนย์กลาง B ,แยกแต่ละ โปรแกรมออกจากกัน ทำให้มีพื้นที่ร่วมทั่วทุกส่วน (จากซ้ายไปขวา) โดยผู้เขียน

C. โปรแกรมกระจายออกจากกัน โดยมีพื้นที่ร่วมอยู่ตรงกลาง

ภาพที่ 25 การทดลองพื้นที่ส่วนกลางแบบจุดศูนย์กลาง C, ผลักทุกโปรแกรมชิดขอบที่ตั้งโครงการ เกิดพื้นที่ร่วมบริเวณจุดกึ่งกลาง (จากซ้ายไปขวา) โดยผู้เขียน

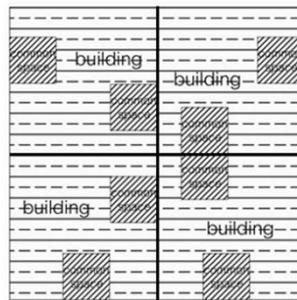
D. กำหนดพื้นที่ร่วมของแต่ละโปรแกรม

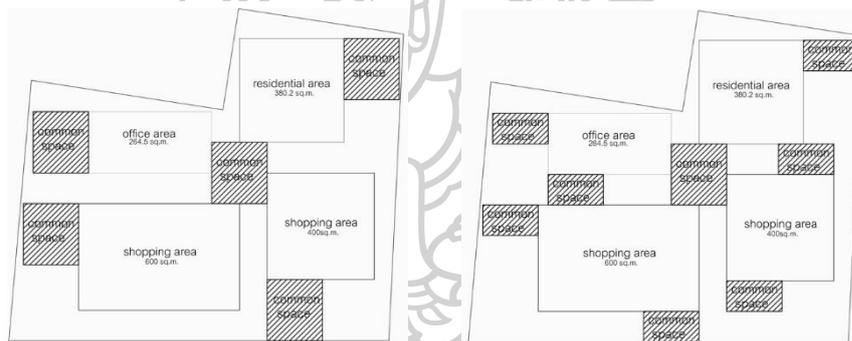
ภาพที่ 26 การทดลองพื้นที่ส่วนกลางแบบจุดศูนย์กลาง D, การขยับพื้นที่ใช้งานออกจากศูนย์กลาง (จากซ้ายไปขวา) โดยผู้เขียน

3.1.2 พื้นที่ส่วนกลางแบบกระจายเป็นหน่วยย่อย : หลายตำแหน่ง (distribution space)

A. พื้นที่ร่วมแทรกตัวอยู่กับโปรแกรม กระจายไปตามส่วนต่างๆ

ภาพที่ 27 การทดลองพื้นที่ส่วนกลางแบบกระจายเป็นหน่วยย่อย

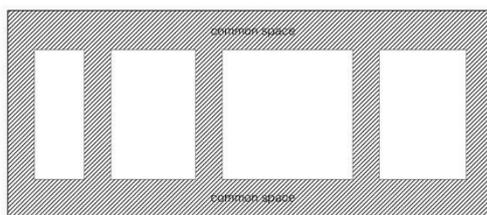

ภาพที่ 28 การขยับพื้นที่ใช้งานออกจากศูนย์กลาง โดยมีพื้นที่ร่วมอยู่ตรงกลาง , เพิ่มหน่วยของพื้นที่ใช้งานร่วมกันให้มากขึ้น (จากซ้ายไปขวา) โดยผู้เขียน

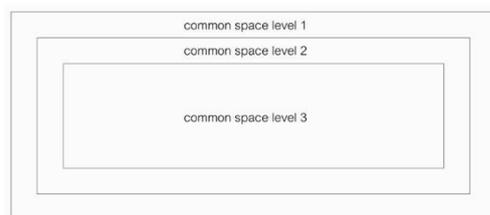
จากการทดลองพื้นที่ส่วนกลางแบบจุดศูนย์กลาง (centralized space) และพื้นที่ส่วนกลางแบบกระจายเป็นหน่วยย่อย (distribution space) เพื่อหาลักษณะกายภาพของทั้ง 2 กรณี นั้น สามารถสรุปลักษณะของพื้นที่ส่วนกลางออกมาได้ ดังนี้

1. รูปแบบของพื้นที่

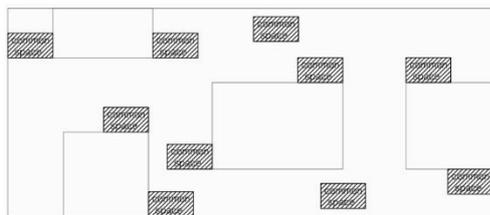
ออกมาได้ทั้งหมด 3 รูปแบบได้แก่ แบบที่1 การวางพื้นที่ร่วมแบบเปิดกว้าง แบบที่ 2 การวางพื้นที่ร่วมแบบมีลำดับชั้นของการเข้าใช้ และแบบที่3 การวางพื้นที่ร่วมแบบกระจาย

ภาพที่ 29 แบบที่1 การวางพื้นที่ร่วมแบบเปิดกว้าง โดยผู้เขียน

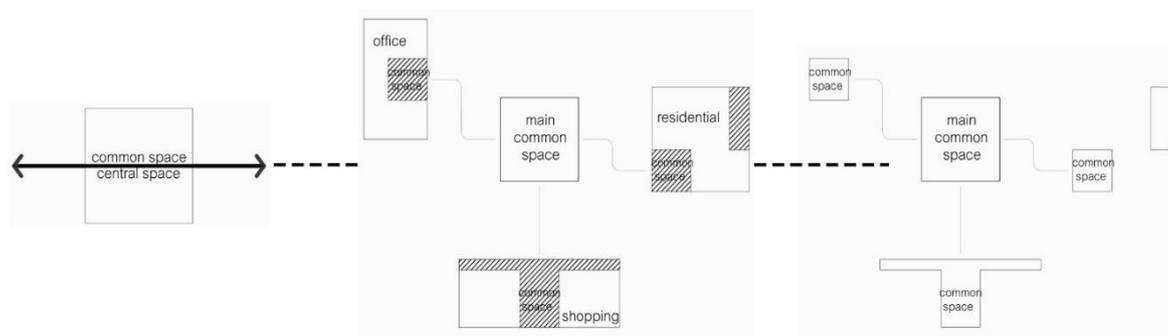
ภาพที่ 30 แบบที่2 การวางพื้นที่ร่วมแบบมีลำดับชั้นของการเข้าใช้ โดยผู้เขียน

ภาพที่ 31 แบบที่3 การวางพื้นที่ร่วมแบบกระจาย โดยผู้เขียน

2. ลักษณะการใช้งานของพื้นที่

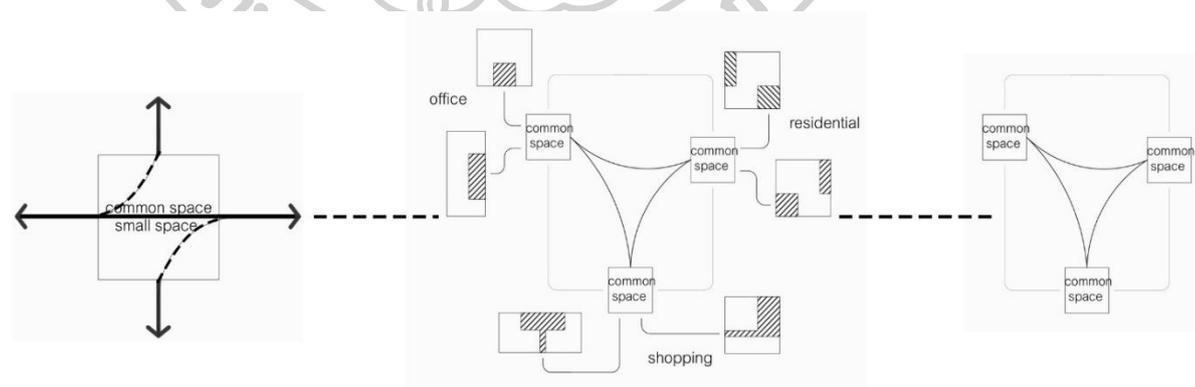
2.1 พื้นที่ส่วนกลางแบบจุดศูนย์กลาง : ตำแหน่งเดียว (centralized space)

ภาพที่ 32 ลักษณะพื้นที่การใช้งาน แบบจุดศูนย์กลาง โดยผู้เขียน

การเข้าใช้งาน ถูกกำหนดด้วยทางเข้า 1 หรือ 2 ทาง ซึ่งจะต้องผ่านพื้นที่ส่วนกลางหลักเพื่อจะผ่านไปยังพื้นที่ใช้งานอื่นๆ ลักษณะของพื้นที่แบบเป็นกลุ่มก้อน สามารถบังคับการเข้าไปใช้งานของผู้ใช้ได้

2.2 พื้นที่ส่วนกลางแบบกระจายเป็นหน่วยย่อย : หลายตำแหน่ง (distribution space)

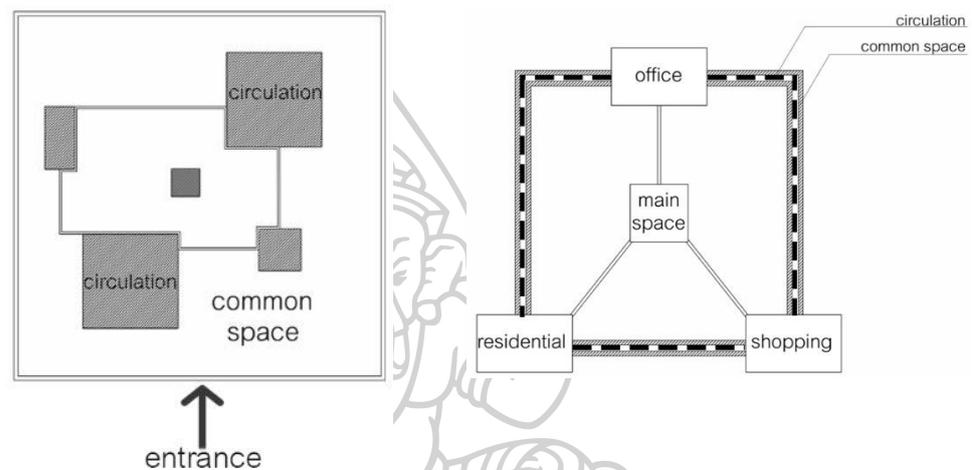

ภาพที่ 33 ลักษณะพื้นที่การใช้งาน กระจายเป็นหน่วยย่อย โดยผู้เขียน

การเข้าใช้งาน สามารถเข้าได้ทุกทิศทาง ไม่จำเป็นต้องผ่านพื้นที่ส่วนกลางหลัก เพื่อจะไปยังพื้นที่ใช้งานอื่นๆ และมีการเชื่อมโยงกับทุกพื้นที่ใช้งานลักษณะของพื้นที่แบบหน่วยย่อย สามารถให้ผู้ใช้งานเลือกใช้งานได้อย่างอิสระ

3. การเข้าใช้งานและระบบของพื้นที่

3.1 พื้นที่ส่วนกลางแบบจุดศูนย์กลาง : ตำแหน่งเดียว (centralized space)

ภาพที่ 34 ลักษณะพื้นที่การใช้งาน , ระบบของพื้นที่ ของแบบตำแหน่งเดียว (จากซ้ายไปขวา) โดยผู้เขียน

ลักษณะพื้นที่การใช้งาน : พื้นที่ส่วนกลางคือพื้นที่ทั้งหมด คูมรอบทางสัญจร

- ลักษณะการใช้งานมีความเป็นอิสระ สามารถเข้าใช้งานในพื้นที่ได้เลย โดยไม่จำเป็นต้องใช้ทางสัญจร

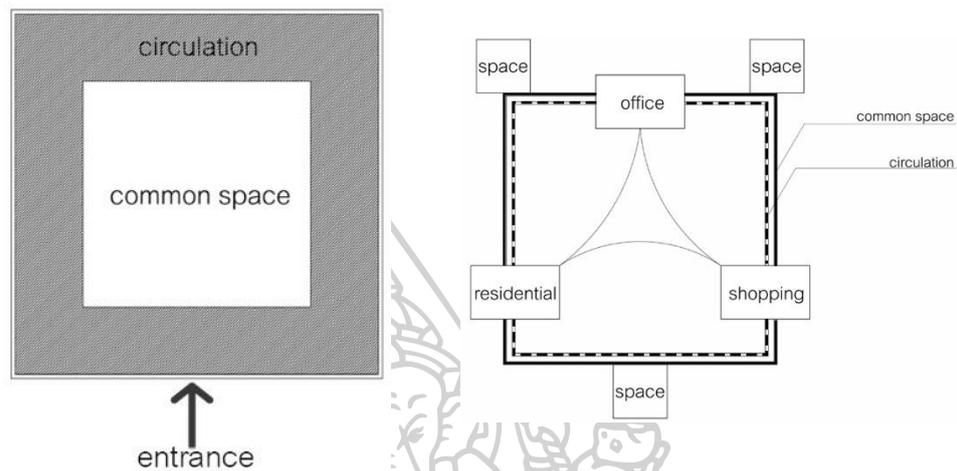
- ทางสัญจร อาจมีหน้าที่เพียง เชื่อมต่อกับพื้นที่ที่สำคัญหรือเน้นการเข้าไปใช้งาน ในบางส่วนและเพื่อบ่งบอกการรับรู้ของพื้นที่ใช้งาน

ระบบของพื้นที่ : ระบบของพื้นที่ขนาดใหญ่ (กลุ่มก้อน)

- มีลักษณะการซ้อนทับการใช้งานระหว่างพื้นที่ส่วนกลาง และทางสัญจร เนื่องจากเป็นพื้นที่แบบกลุ่มขนาดใหญ่ ทำให้พื้นที่การใช้งานไม่ชัดเจน จึงเกิดการใช้งานในพื้นที่เดียวกัน

- มีความต่อเนื่องของพื้นที่และสามารถเข้าถึงพื้นที่ได้ เกือบทั่วทั้งหมด

3.2 พื้นที่ส่วนกลางแบบกระจายเป็นหน่วยย่อย : หลายตำแหน่ง
(distribution space)

ภาพที่ 35 ลักษณะพื้นที่การใช้งาน , ระบบของพื้นที่ แบบหน่วยย่อย (จากซ้ายไปขวา) โดยผู้เขียน

ลักษณะพื้นที่การใช้งาน : พื้นที่ส่วนกลางถูกล้อมด้วยทางสัญจร

- ลักษณะการใช้งานต้องผ่านทางสัญจรเพื่อเข้าไปใช้งาน
- สามารถเลือกใช้งานแต่ละพื้นที่ได้ ซึ่งไม่บังคับการเข้าใช้
- มีความชัดเจนของพื้นที่ใช้งาน

ระบบของพื้นที่ : ระบบของพื้นที่ขนาดเล็ก (หน่วยย่อย)

- มีลักษณะแบ่งแยกการใช้งานที่ชัดเจน การเข้าใช้งานต้องใช้ทางสัญจรเพื่อไปยังพื้นที่ต่างๆ เพราะ

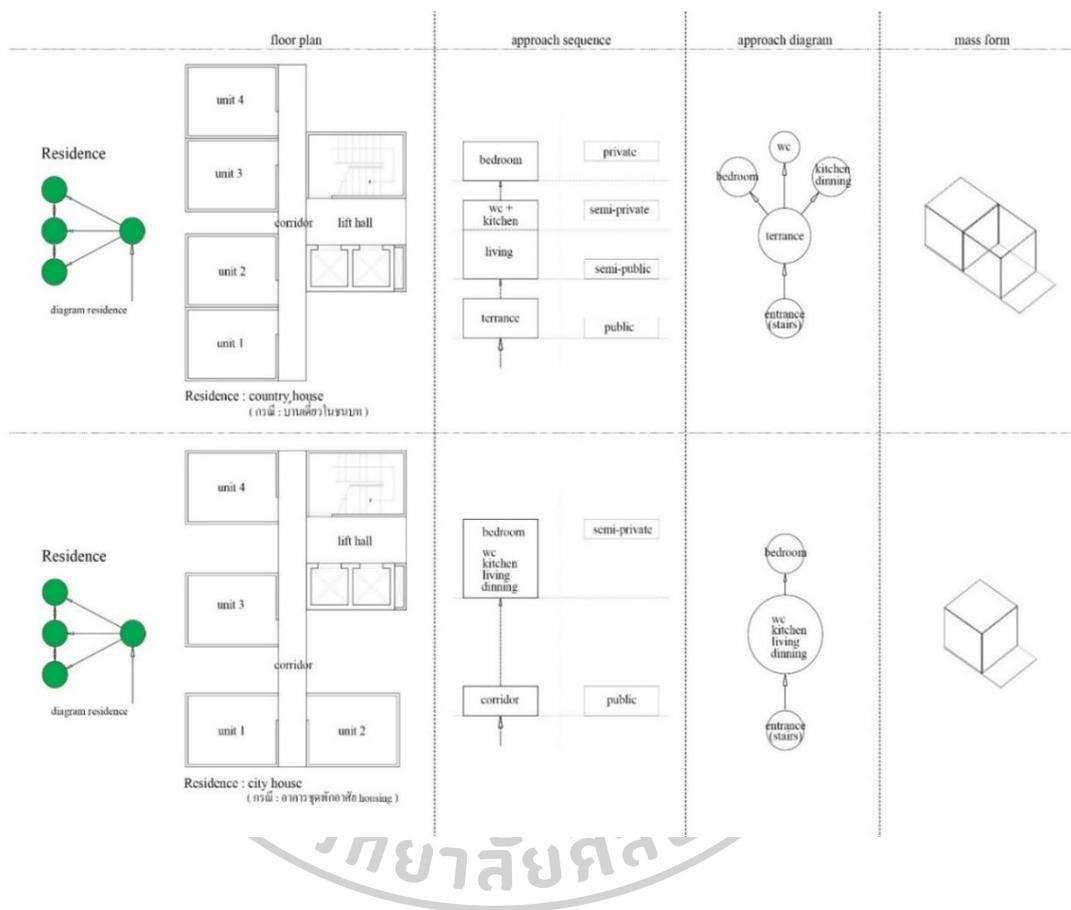
พื้นที่ส่วนกลางนั้นถูกกระจายไปตามส่วนต่างๆ ของพื้นที่ใช้งาน

- มีพื้นที่การใช้งานที่หลากหลาย มีลำดับชั้นของการเข้าถึงทำให้พื้นที่มีความเป็นส่วนตัว และเกิดเป็นลักษณะเฉพาะของพื้นที่นั้น

4. การทดลอง จากอาคารกรณีศึกษาแต่ละโปรแกรม

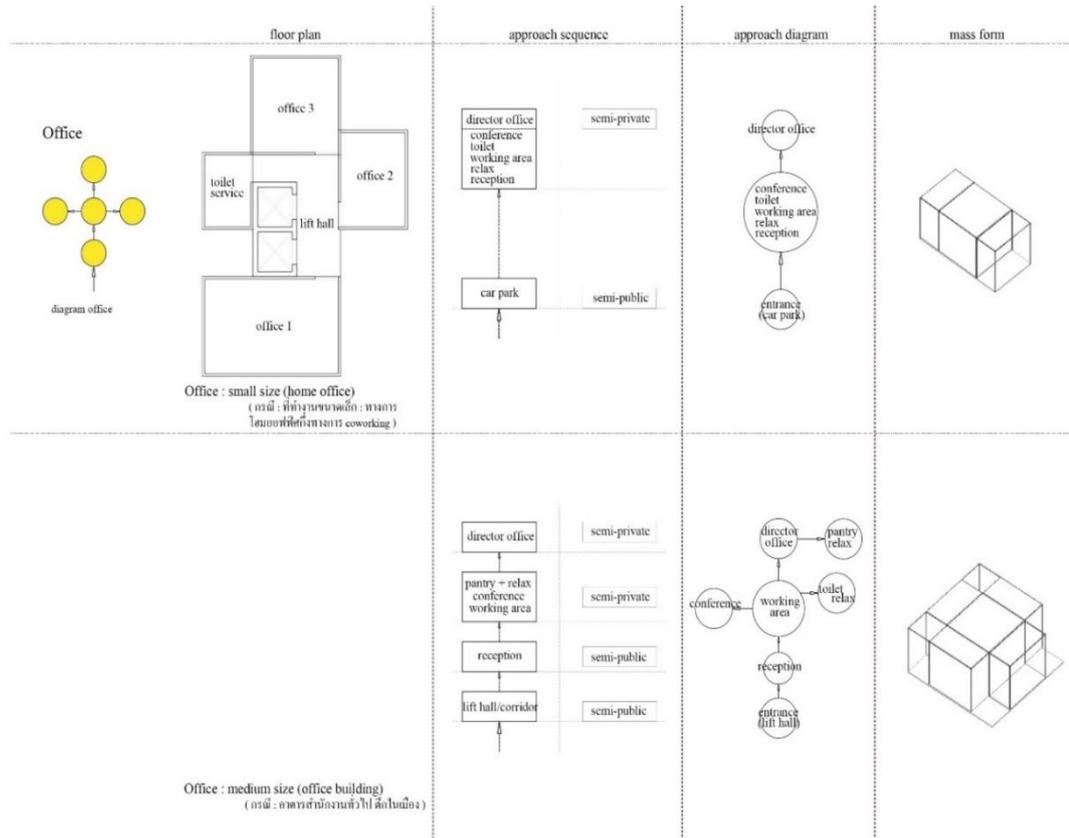
เพื่อศึกษาการทำงานของพื้นที่แต่ละ โปรแกรม มีหน้าที่และลักษณะการใช้งานอย่างไร

4.1 ที่พักอาศัย (residence)

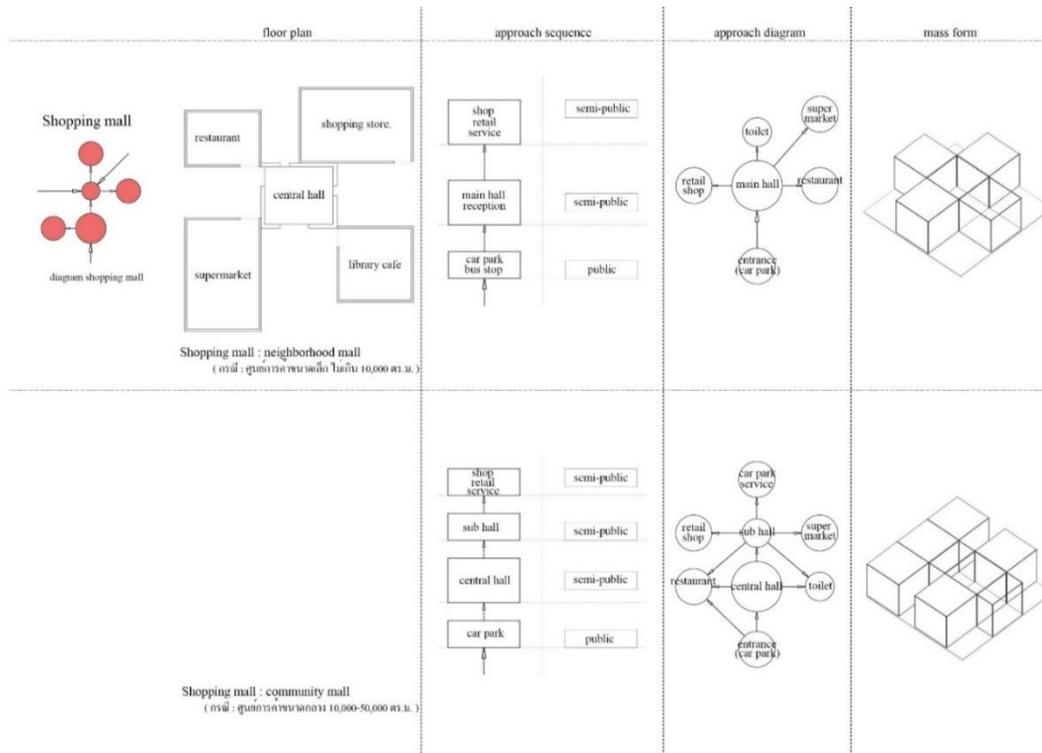
ตารางที่ 1 กรณีศึกษาอาคารที่พักอาศัย 2 แบบ ได้แก่ อาคารพักอาศัยพื้นที่ชานเมืองและอาคารพักอาศัยพื้นที่ในเมือง โดยผู้เขียน

4.2 สำนักงาน (office)

ตารางที่ 2 กรณีสึกษาสำนักงาน 2 แบบ ได้แก่ สำนักงานขนาดเล็ก (Home office) และสำนักงานขนาดกลาง (Office building) โดยผู้เขียน

4.3 ศูนย์การค้า (shopping mall)

ตารางที่ 3 กรณีศึกษาศูนย์การค้า 2 แบบ ได้แก่ ศูนย์การค้าขนาดเล็กหรือศูนย์การค้าใกล้บ้าน (neighborhood mall) และศูนย์การค้าขนาดกลาง (community mall) โดยผู้เขียน

บทที่ 4

การออกแบบสถาปัตยกรรม

1. การทดลองออกแบบครั้งที่ 1 ศึกษาพัฒนาความสัมพันธ์ร่วมกับบริบทและโปรแกรม

กำหนด โปรแกรมและสร้างการทดลองโดยเลือกโปรแกรมที่มีระดับความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันได้แก่

- อาคารสำนักงาน ประกอบด้วยสำนักงานขนาดเล็กจำนวน 5 ยูนิต

ยูนิตละ 102 ตารางเมตรและสำนักงานขนาดกลาง 2 ยูนิต ยูนิตละ 330 ตารางเมตร

- อาคารชุดพักอาศัย ประกอบด้วยห้อง 1 เที่ยงนอนจำนวน 15 ยูนิต

ยูนิตละ 34 ตารางเมตรและห้องนอน 2 เที่ยงนอนจำนวน 10 ยูนิต

ยูนิตละ 51 ตารางเมตร

- ศูนย์การค้า ขนาดกลางพื้นที่ประมาณ 1,850 ตารางเมตร

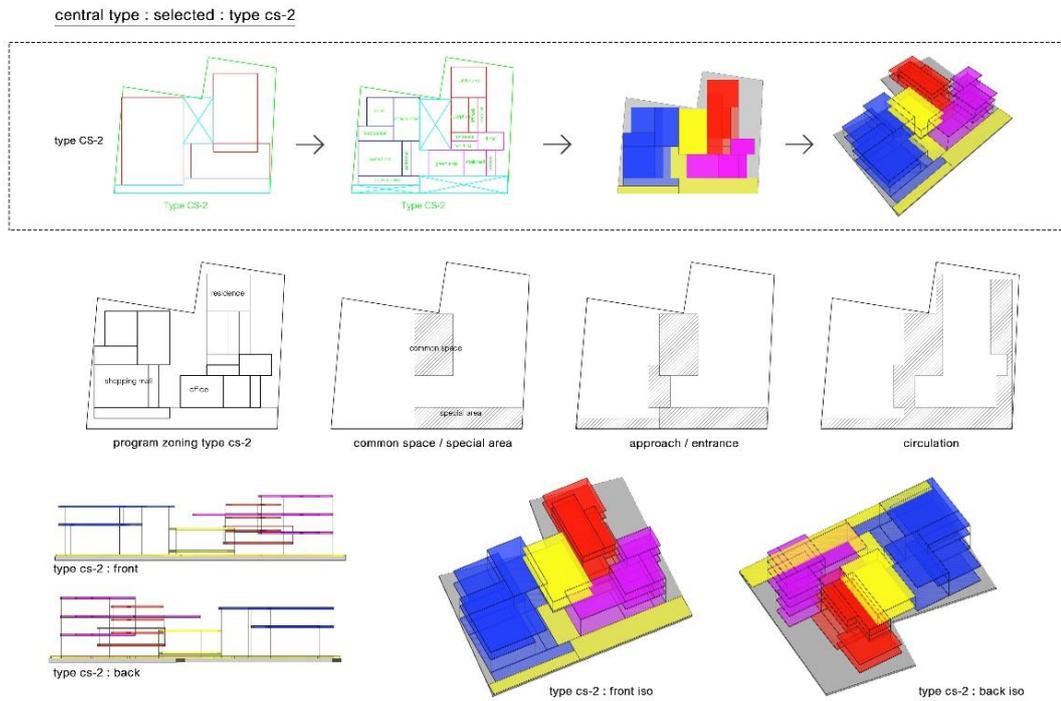
เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์พื้นที่ในแต่ละ โปรแกรม ซึ่งได้ทำการทดลองออกแบบ 2

รูปแบบ

1.1 การจัดเรียงพื้นที่ เพื่อเปรียบเทียบลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างโปรแกรมและ

พื้นที่ส่วนกลางทั้ง 2 กรณี

- กรณีที่ 1 แบบจุดศูนย์กลาง : ตำแหน่งเดียว (centralized space)

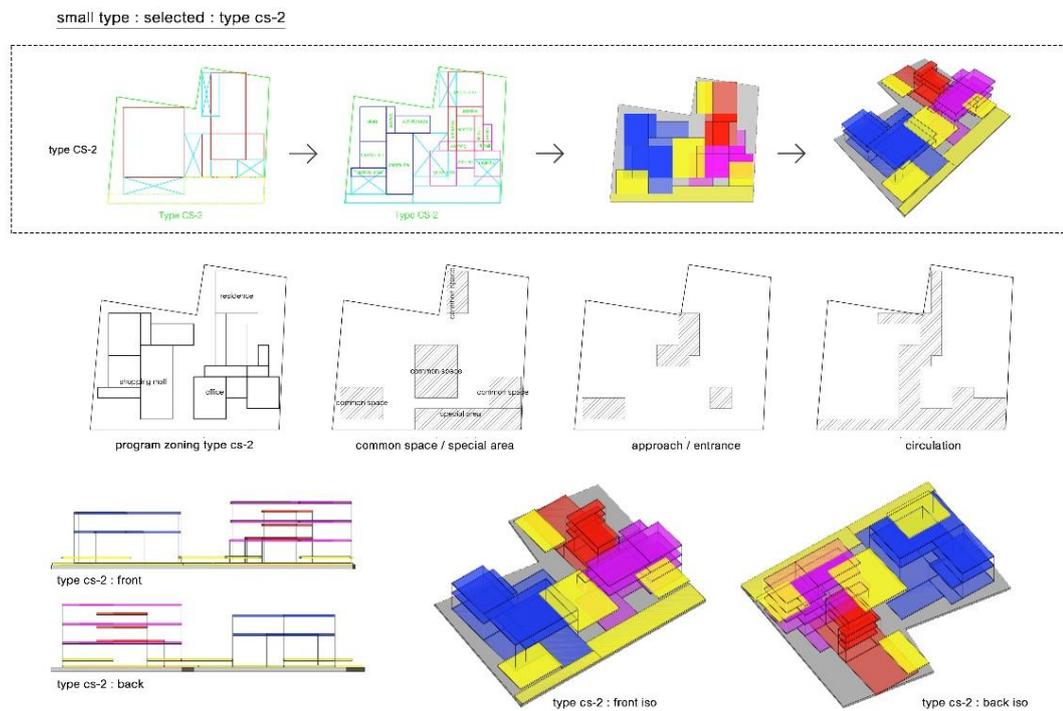
ภาพที่ 36 แบบจุดศูนย์กลาง มีพื้นที่ส่วนกลางเพียงจุดเดียว ลักษณะพื้นที่จึงถูกล้อมรอบด้วยอาคาร การสร้างปฏิสัมพันธ์กับโปรแกรมเกิดขึ้นเพียงพื้นที่เดียว โดยผู้เขียน

แบบจำลองที่ผู้ศึกษา ทดลองออกแบบพื้นที่เพื่อแสดงผลจากแนวคิดออกมาในลักษณะ กายภาพและเพื่อสร้างความเข้าใจต่อพื้นที่ที่จะเกิดขึ้น

ภาพที่ 37 ลักษณะพื้นที่จึงถูกล้อมรอบด้วยอาคารการสร้างปฏิสัมพันธ์กับ โปรแกรมเกิดขึ้นเพียงพื้นที่ เดียว โดยผู้เขียน

- กรณีที่ 2 แบบกระจายเป็นหน่วยย่อย : หลายตำแหน่ง (distribution space)

ภาพที่ 38 แบบหน่วยย่อย พื้นที่ส่วนกลางมีหลายจุด ลักษณะพื้นที่จึงถูกกระจายออกไปตามส่วนต่างๆ ทำให้การสร้างปฏิสัมพันธ์กับ โปรแกรมสามารถเข้าถึงทุกตำแหน่ง โดยผู้เขียน

แบบจำลองที่ผู้ศึกษา ทดลองออกแบบพื้นที่เพื่อแสดงผลจากแนวคิดออกมาในลักษณะกายภาพและเพื่อสร้างความเข้าใจต่อพื้นที่ที่จะเกิดขึ้น

ภาพที่ 39 ลักษณะพื้นที่จึงถูกกระจายออกไปตามส่วนต่างๆ ทำให้การสร้างปฏิสัมพันธ์กับ โปรแกรมสามารถเข้าถึงทุกตำแหน่ง โดยผู้เขียน

จากทดลองการจัดเรียงพื้นที่ ทั้ง 2 กรณีนั้น ได้เลือกกรณีแบบหน่วยย่อยนำไปพัฒนาต่อ เนื่องจากลักษณะของรูปแบบพื้นที่ที่สามารถสร้างความสัมพันธ์ได้อย่างทั่วถึงมากกว่าแบบจุดศูนย์กลาง

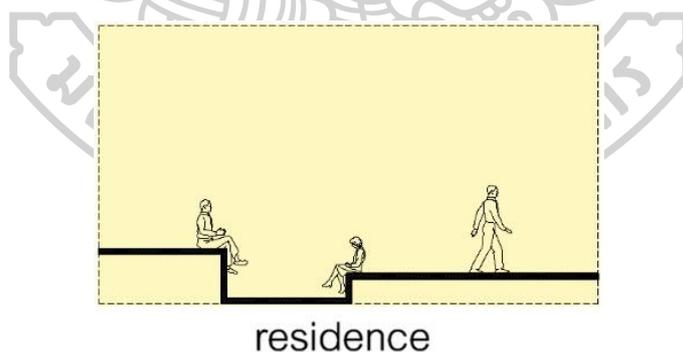
1.2 กำหนดพื้นที่ส่วนกลางออกเป็น 6 พื้นที่ ได้แก่ 1.ที่พักอาศัยกับที่พักอาศัย(A) 2.ที่พักอาศัยกับสำนักงาน(B) 3.ที่พักอาศัยกับศูนย์การค้า(C) 4.สำนักงานกับสำนักงาน(D) 5.สำนักงานกับศูนย์การค้า(E) 6.ศูนย์การค้ากับศูนย์การค้า(F) เพื่อเป็นกำหนดตำแหน่งพื้นที่การใช้งานได้จากการวิเคราะห์ที่ตั้งของโครงการ

1.2.1 ลักษณะทางกายภาพและโครงสร้างความสัมพันธ์ของผู้ใช้โครงการ

ศึกษาหาความเป็นได้ในการออกแบบและจัดการพื้นที่ส่วนกลางที่ผสานกับพื้นที่ส่วนตัวของผู้ใช้ในระดับต่างๆ โดยที่แสดงลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ใช้สอยก็มีส่วนช่วยให้เกิดปฏิสัมพันธ์ของผู้ใช้งานในเรื่องของการมองเห็นและการเข้าถึง หรือความสัมพันธ์ทางอ้อมของกลุ่มผู้ใช้งานในแต่ละโปรแกรม ประกอบด้วย

- ที่พักอาศัย (residence)

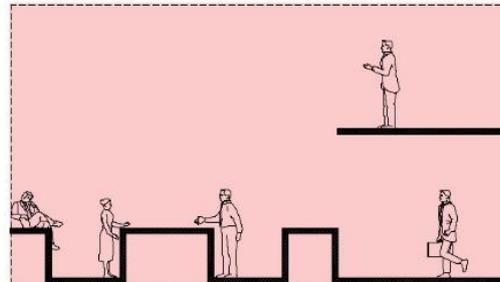
ต้องการพื้นที่ขนาดเล็ก พื้นที่ที่มีความยืดหยุ่น สามารถเข้าถึงพื้นที่ได้ง่ายทุกส่วน

ภาพที่ 40 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ที่พักอาศัย (residence)

- สำนักงาน (office)

ต้องการพื้นที่เป็นส่วน เพื่อทำงานทำกิจกรรมโดยมีการควบคุม

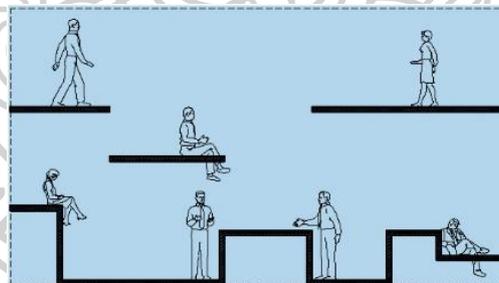

office

ภาพที่ 41 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่สำนักงาน (office)

- ศูนย์การค้า (shopping mall)

ต้องการพื้นที่ขนาดใหญ่และแทรกอยู่ตามจุดต่างๆ ความหลากหลายของพื้นที่มีมาก

shopping mall

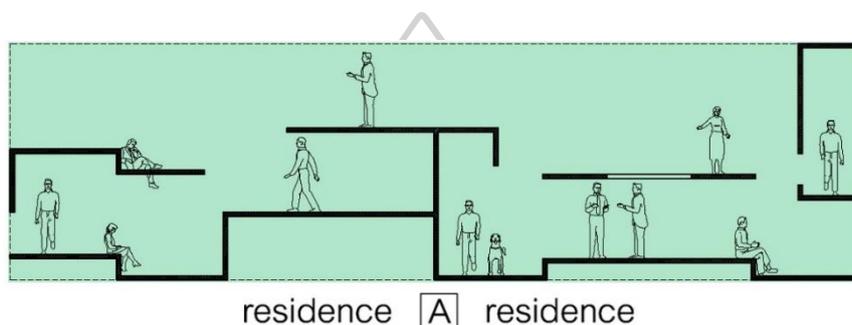
ภาพที่ 42 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ศูนย์การค้า (shopping mall)

จากภาพ เมื่อแทนพื้นที่ในแต่ละโปรแกรมด้วยสีต่างๆและแยกไปตามพื้นที่ใช้สอยแต่ละแบบ โคนแบ่งพื้นที่ จะเห็นได้ว่าแต่ละโปรแกรมมีพื้นที่ใช้สอยที่แตกต่างกัน กล่าวคือแต่ละโปรแกรมมีส่วนของการใช้งานที่แตกต่างกันและมีบางพื้นที่ที่สามารถใช้ร่วมกันได้เนื่องจากพื้นที่มีหน้าที่การทำงานที่ใกล้เคียงกัน เช่น พื้นที่พักผ่อนของสำนักงานกับพื้นที่ส่วนอ่านหนังสือของคนโดมิเนียม

พื้นที่รับประทานอาหารของสำนักงานกับพื้นที่ร้านค้าของศูนย์การค้า พื้นที่ลานจัดกิจกรรมของศูนย์การค้ากับพื้นที่ออกกำลังกายของคอนโดมิเนียม เป็นต้น โดยมีพื้นที่ระหว่างโปรแกรมที่เกิดขึ้นทั้งหมด 6 พื้นที่ได้แก่

A. ที่พักอาศัย (residence) กับ ที่พักอาศัย (residence)

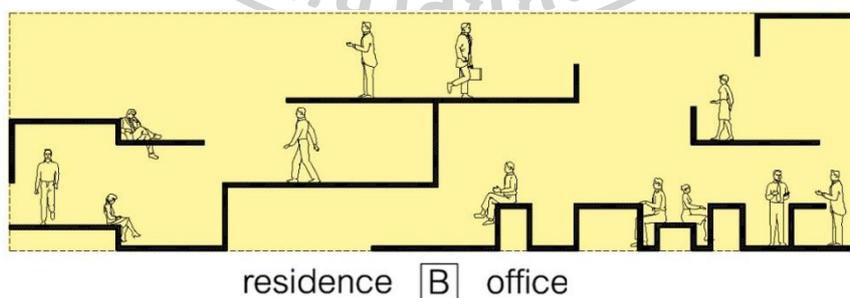
ระดับของพื้นที่ไม่หลากหลาย ความสับสนของพื้นที่ไม่มากเพื่อการใช้งานที่ง่าย

ภาพที่ 43 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ที่พักอาศัย (residence) กับ ที่พักอาศัย (residence)

B. ที่พักอาศัย (residence) กับ สำนักงาน (office)

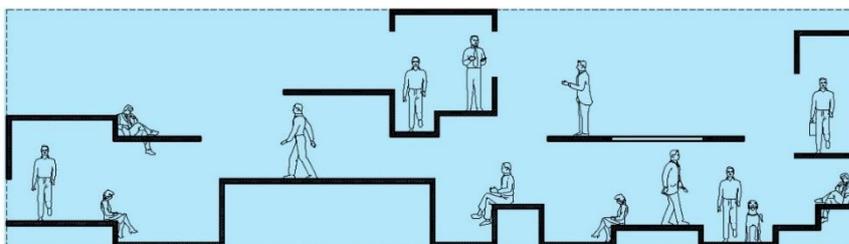
มีการแบ่งระดับของพื้นที่เพื่อแบ่งการใช้งาน และการเข้าถึงพื้นที่ เนื่องจากลักษณะของโปรแกรมมีลำดับของการเข้าใช้งาน

ภาพที่ 44 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ที่พักอาศัย (residence) กับ สำนักงาน (office)

C. ที่พักอาศัย (residence) กับ ศูนย์การค้า (shopping mall)

พื้นที่แยกจากกันชัดเจนเพราะมีการใช้งานที่แตกต่างกัน โดย/เนื่องจาก ลักษณะของพื้นที่
มีความเป็นสาธารณะและมีความเป็นส่วนตัว

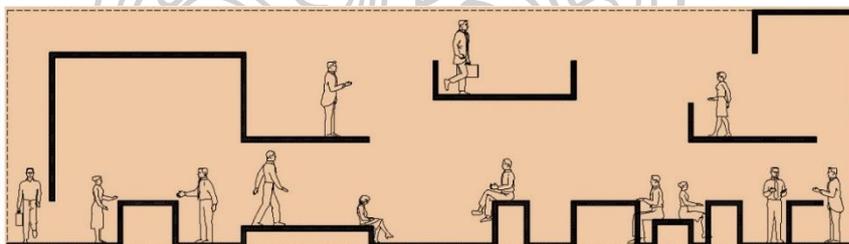

residence C shopping mall

ภาพที่ 45 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ที่พักอาศัย (residence) กับ ศูนย์การค้า (shopping mall)

D. สำนักงาน (office) กับ สำนักงาน (office)

พื้นที่สำนักงานเป็นพื้นที่กึ่งสาธารณะและกึ่งส่วนตัว เปิดพื้นที่เป็นบางส่วนแต่พื้นที่ส่วน
ใหญ่จะถูกปิดล้อม

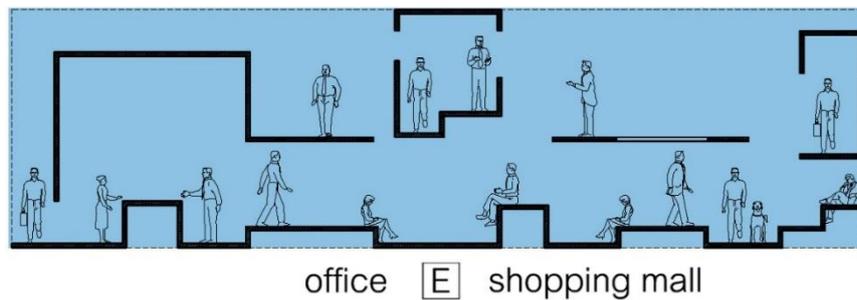

office D office

ภาพที่ 46 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่สำนักงาน (office) กับ สำนักงาน (office)

E. สำนักงาน (office) กับ ศูนย์การค้า (shopping mall)

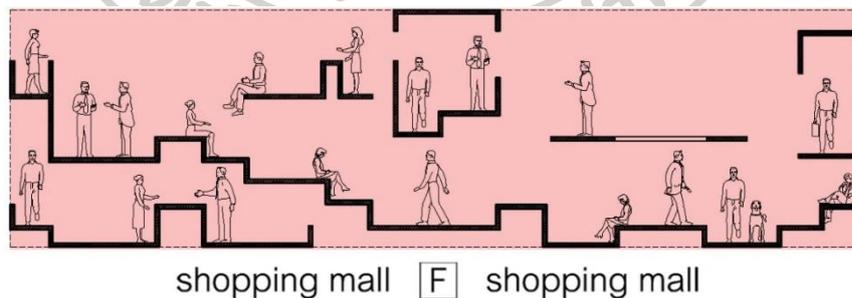
พื้นที่บางส่วนของสำนักงานสามารถถูกเข้าจากศูนย์การค้า เพราะบางครั้งจะมีผู้ใช้งานจากศูนย์การค้าเข้าไปติดต่อ แต่เส้นทางควรจะไม่ใช่ชัดเจนในการเข้าไปใช้มากนักเพื่อให้เกิดความเป็นส่วนตัว

ภาพที่ 47 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่สำนักงาน (office) กับ ศูนย์การค้า (shopping mall)

F. ศูนย์การค้า (shopping mall) กับ ศูนย์การค้า (shopping mall)

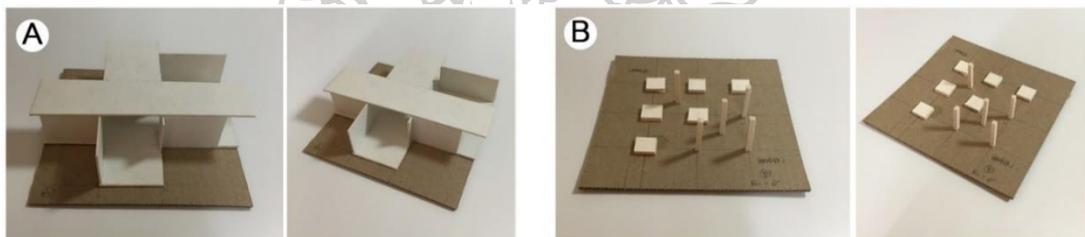
พื้นที่ของศูนย์การค้า เป็นพื้นที่ที่เข้าใช้งานได้อย่างอิสระ ทำให้การเข้าใช้งานพื้นที่นั้นหลากหลายสุด สามารถเข้าใช้ได้ทุกทาง (เกิดความสับสนในการเข้าไปใช้งาน) ทุกพื้นที่ดูเท่ากันหมด มีช่องทางเข้าหลักขนาดใหญ่

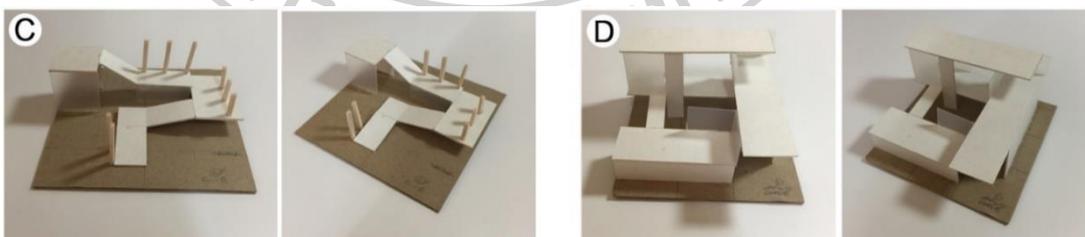
ภาพที่ 48 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ศูนย์การค้า (shopping mall) กับ ศูนย์การค้า (shopping mall)

เนื่องจากแต่ละ โปรแกรมมีรูปแบบการทำงานที่แตกต่างกัน และพื้นที่ใช้สอยเหล่านี้ยังแสดงให้เห็นถึงลักษณะของความสัมพันธ์ของผู้ใช้ในกลุ่มต่างๆ เช่น ส่วนที่เป็นพื้นที่สาธารณะของลานจัดกิจกรรม/พื้นที่อเนกประสงค์/พื้นที่พักผ่อน ทำให้เกิดการรวมกลุ่มของผู้ใช้ทุกกลุ่มทั้งคนในและภายนอกโครงการ ส่วนที่เป็นพื้นที่ส่วนกลางของพื้นที่ปฏิบัติงานอเนกประสงค์/ลานส่วนกลางของโครงการเป็นพื้นที่รวมกลุ่มระหว่างผู้ใช้ในโครงการส่วนที่เป็นพื้นที่ส่วนตัวของพื้นที่ทำงาน/พื้นที่พักผ่อน/พื้นที่ปฏิบัติงาน/พื้นที่สำนักงาน ที่ผู้ใช้กลุ่มอื่นไม่สามารถเข้าถึงได้หากไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ใช้งานภายในพื้นที่นั้นๆ

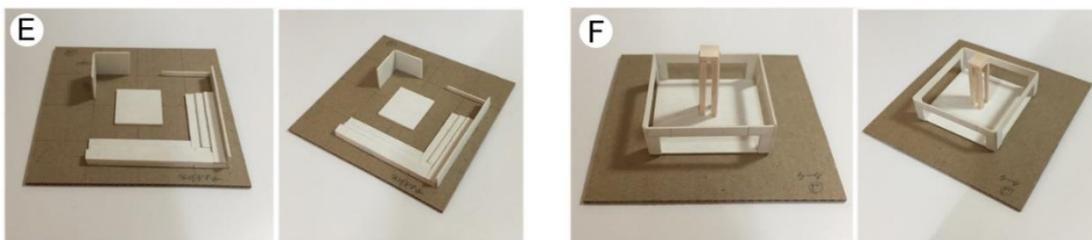
1.2.2 แบบจำลองที่ผู้ศึกษา ทดลองออกแบบพื้นที่เพื่อแสดงผลจากแนวคิดออกมาในลักษณะกายภาพและเพื่อสร้างความเข้าใจต่อพื้นที่ที่จะเกิดขึ้น

ภาพที่ 49 พื้นที่ระหว่างที่พักผ่อนกับที่พักผ่อน (A) ,พื้นที่ระหว่างที่พักผ่อนกับสำนักงาน (B) โดยผู้เขียน

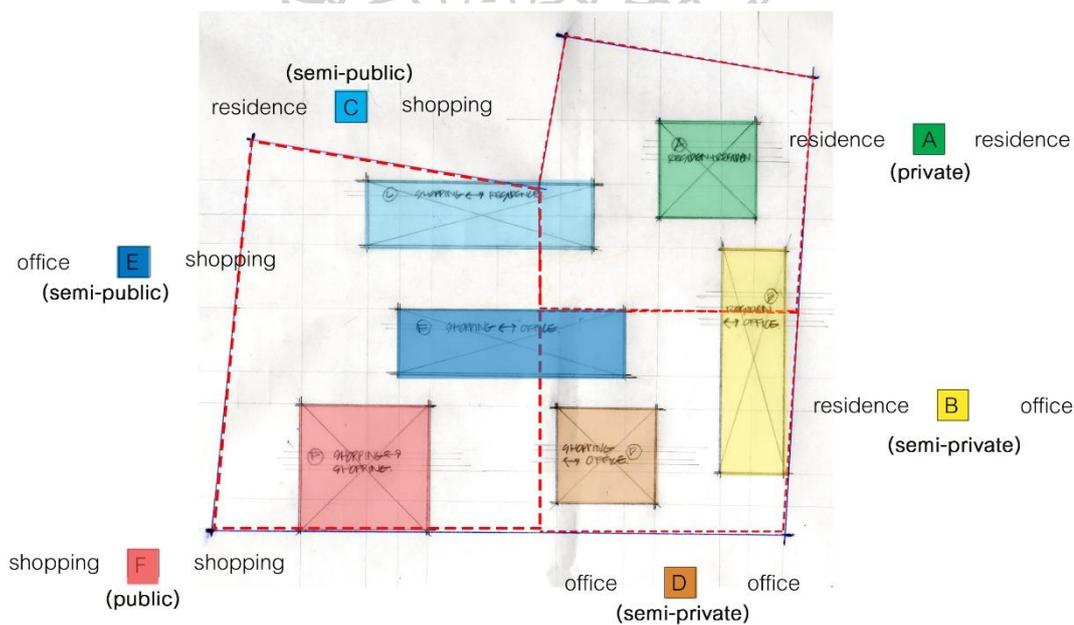

ภาพที่ 50 พื้นที่ระหว่างที่พักผ่อนกับศูนย์การค้า (C) ,พื้นที่ระหว่างสำนักงานกับสำนักงาน(D) โดยผู้เขียน

ภาพที่ 51 พื้นที่ระหว่างสำนักงานกับศูนย์การค้า(E) ,พื้นที่ระหว่างศูนย์การค้ากับศูนย์การค้า(F) โดยผู้เขียน

1.2.3 ฟังตำแหน่งของพื้นที่ที่ผู้ศึกษา ทดลองออกแบบเพื่อสร้างความเข้าใจต่อพื้นที่ที่จะเกิดขึ้น

ภาพที่ 52 ตำแหน่งที่ตั้งของพื้นที่ส่วนกลาง ซึ่งจะกระจายไปตามพื้นที่อาคารของแต่ละโปรแกรม โดยผู้เขียน

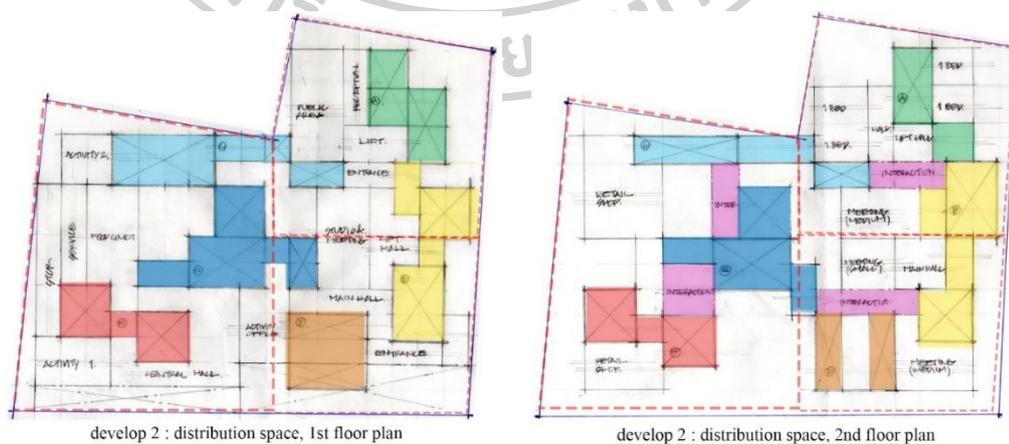
1.2.4 การพัฒนาพื้นที่ร่วมจากฝั่งตำแหน่งที่ได้ทดลอง โดยคำนึงถึงกิจกรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ร่วมที่เกิดขึ้น ซึ่งจะมีการใช้งานของพื้นที่ที่แตกต่างกันโดยจะมีการพัฒนา ดังนี้

- การพัฒนาครั้งที่ 1 พื้นที่ร่วมทั้ง 6 พื้นที่กับ โปรแกรมทั้ง 3 โปรแกรม

ภาพที่ 53 การพัฒนาครั้งที่ 1 บริเวณผังพื้นที่ชั้นที่ 1 และ 2

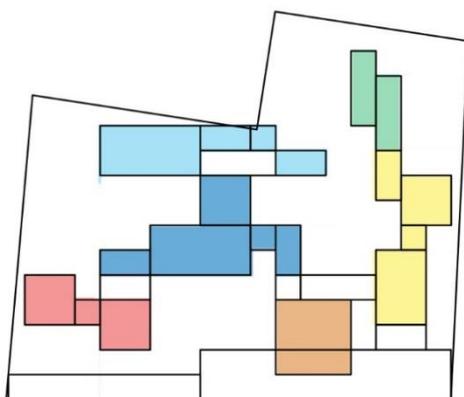
- การพัฒนาครั้งที่ 2 โดยย่อพื้นที่ร่วมทั้ง 6 พื้นที่จากการพัฒนาครั้งที่ 1 ให้ย่อลงไปอีก เพื่อสร้างพื้นที่ให้เชื่อมโยงกับพื้นที่ของโปรแกรมทั้ง 3 โปรแกรมให้มากขึ้น สามารถเข้าถึงพื้นที่ได้ง่าย

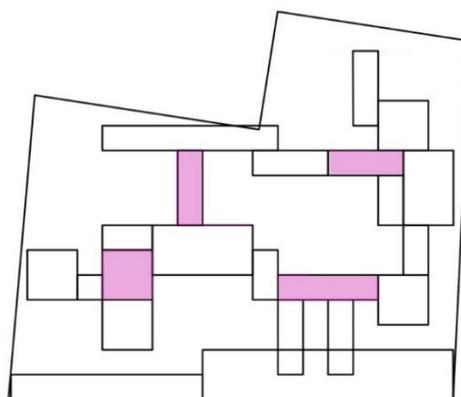
ภาพที่ 54 การพัฒนาครั้งที่ 2 บริเวณผังพื้นที่ชั้นที่ 1 และ 2

ผังตำแหน่งของพื้นที่ที่ผู้ศึกษา ทดลองออกแบบเพื่อสร้างความเข้าใจต่อพื้นที่ที่จะเกิดขึ้น เมื่อนำพื้นที่ทั้ง 6 พื้นที่มาวิเคราะห์ร่วมกับที่ตั้ง บริบทและโปรแกรมทั้ง 3 โปรแกรม

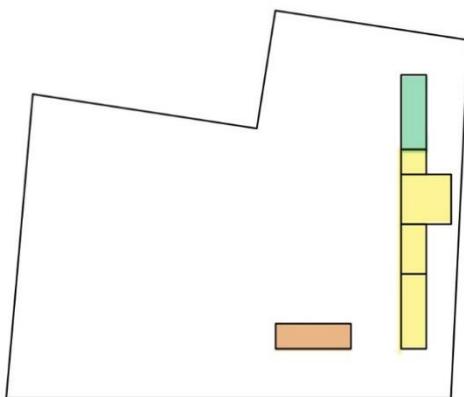
Develop 2 : distribution space (type a)

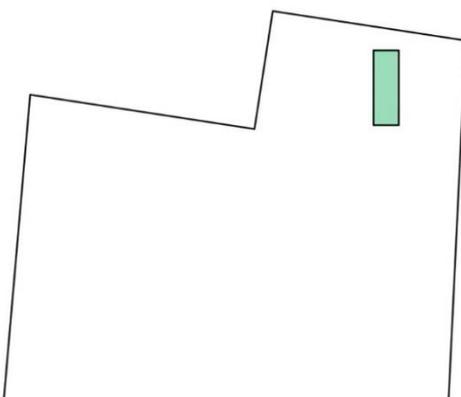
develop 2 : distribution 1 st floor plan

develop 2 : distribution 2 nd floor plan

develop 2 : distribution 3 rd floor plan

develop 2 : distribution 4 th floor plan

ภาพที่ 55 การพัฒนาพื้นที่การใช้งาน โดยเพิ่มพื้นที่ใช้สอย โดยผู้เขียน

ลักษณะของพื้นที่ส่วนกลางจากพัฒนากรณีแบบกระจายเป็นหน่วยย่อย ได้แบ่งพื้นที่ออกเป็นส่วนๆ เพื่อย่อยพื้นที่ให้กระจายไปยังพื้นที่ของ โปรแกรมต่างๆ เพื่อเชื่อมโยงพื้นที่ในแต่ละจุด

แบบจำลองที่ผู้ศึกษา ทดลองออกแบบพื้นที่เพื่อแสดงผลจากแนวคิดออกมาในลักษณะกายภาพ และเพื่อสร้างความเข้าใจต่อพื้นที่ที่จะเกิดขึ้น

ภาพที่ 56 หุ่นจำลอง ความสัมพันธ์ของพื้นที่ส่วนกลางในแต่ละจุดกับพื้นที่ของอาคารทั้ง 3 โปรแกรม เมื่อเข้าไปอยู่ในพื้นที่ของแต่ละชั้น โดยผู้เขียน

จากการทดลองเพื่อศึกษาลักษณะความสัมพันธ์ของพื้นที่ส่วนกลางทั้ง 2 กรณี ในโปรแกรมอาคารผสมมี 2 รูปแบบ พบว่ามีลักษณะแตกต่างกัน โดยที่รูปแบบความสัมพันธ์ในกรณีแบบหน่วยย่อยสามารถสร้างปฏิสัมพันธ์และเชื่อมโยงพื้นที่ระหว่างพื้นที่ได้มากกว่ากรณีแบบจุดศูนย์กลาง และพื้นที่ที่ถูกกำหนดขึ้นทั้ง 6 พื้นที่สามารถตอบโต้ให้กับพื้นที่ส่วนกลางให้มีความชัดเจนของพื้นที่ได้ดียิ่งขึ้น

สรุปผลการทดลองครั้งที่ 1

รูปแบบความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากการทดลอง มาจากการแบ่งพื้นที่ใช้งานหรือเพิ่มพื้นที่ใช้งานเข้าไปในงานสถาปัตยกรรม เพื่อทำให้เกิดพื้นที่ใช้งานร่วมกันในรูปแบบต่างๆตามโปรแกรมทั้ง 3 ส่วน ซึ่งพื้นที่ในแต่ละส่วนมีความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันออกไปตามวัตถุประสงค์การใช้งานของพื้นที่นั้นๆ พื้นที่ส่วนกลางที่เกิดขึ้นต่างมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับบุคคล ทำให้พื้นที่ดังกล่าวต้องมีความสัมพันธ์กันระหว่างบุคคลกับกิจกรรมที่เกิดขึ้น เช่น พื้นที่ระหว่างอาคารพักอาศัยกับอาคารสำนักงาน วัตถุประสงค์ของพื้นที่คือการรับประทานอาหารและนั่งพักผ่อน รูปแบบความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นเป็นพื้นที่แบบกึ่งสาธารณะ ควรที่จะเข้าใช้จากทางอาคารสำนักงานเป็นหลัก เป็นต้น

การออกแบบสถาปัตยกรรม รูปแบบของสถาปัตยกรรมที่เกิดขึ้น สามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ลักษณะแรก คือปล่อยให้ห้องประกอบของแต่ละโปรแกรมล้อมรอบและปรับตัวเข้ากับพื้นที่ส่วนกลางที่ถูกกำหนดขึ้นโดยไม่ต้องคำนึงถึงการใช้งานในแต่ละโปรแกรม ลักษณะที่สอง คือออกแบบองค์ประกอบของโปรแกรมนั้นๆแล้วจึงนำไปรวมกับพื้นที่ส่วนกลางโดยที่ต้องคำนึงถึงการใช้งานของพื้นที่ในแต่ละโปรแกรม ซึ่งทั้งสองลักษณะมีรูปแบบของสถาปัตยกรรมที่แตกต่างกัน แต่เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ลักษณะที่สองเป็นทางเลือกที่เหมาะสมเพื่อทำให้พื้นที่ส่วนกลางมีหน้าที่และพื้นที่ที่ชัดเจน ไม่ถูกซ้อนทับกับพื้นที่อื่นและยังสามารถกำหนดรูปร่างของสถาปัตยกรรมได้

2. การทดลองออกแบบครั้งที่ 2 ศึกษาพัฒนาความสัมพันธ์พื้นที่ส่วนกลางโปรแกรม

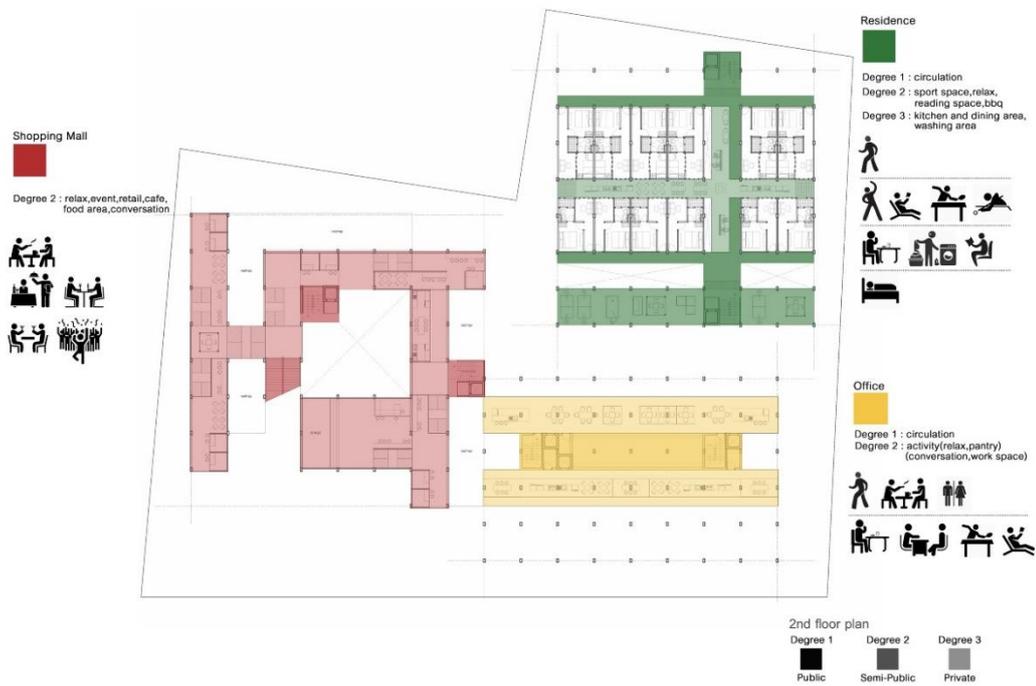
เนื่องจากหน้าที่ของพื้นที่ที่เกิดขึ้นระหว่างพื้นที่นั้น ไม่ได้เป็นเพียงการเพิ่มพื้นที่ใหม่เข้าไปแล้วออกแบบพื้นที่ตามกิจกรรม เพื่อเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่เท่านั้น แต่เมื่อคำนึงถึงหน้าที่ของพื้นที่ที่เกิดขึ้นกลับไม่ได้สร้างความสัมพันธ์ของพื้นที่ระหว่างกันตามวัตถุประสงค์ของพื้นที่ส่วนกลาง เป็นเพียงการยึดยึดพื้นที่เข้าไปแทน ดังนั้นจึงได้ทำการศึกษาหน้าที่ของพื้นที่ที่เกิดขึ้นระหว่างโปรแกรมกับโปรแกรมและพื้นที่ระหว่างโปรแกรมกับฟังก์ชัน จากการศึกษา สามารถจำแนกหน้าที่ของพื้นที่ ได้ดังนี้

1. พื้นที่ที่ทำหน้าที่เป็นทางผ่าน
2. พื้นที่ที่ทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมโยง
3. พื้นที่ที่ทำหน้าที่เป็นพื้นที่ระหว่าง

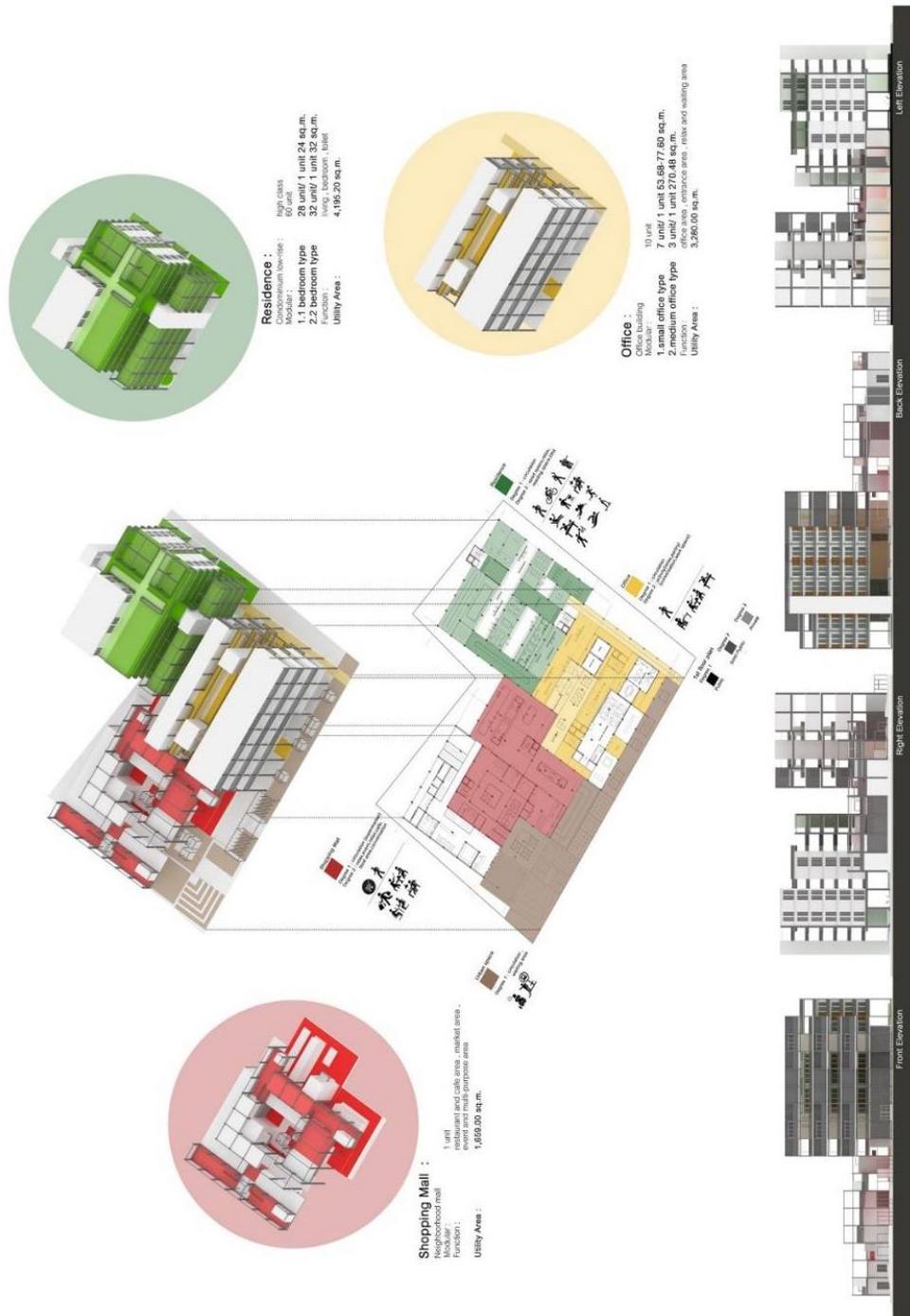
ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาารูปแบบของพื้นที่ส่วนกลาง (common space) กับ โปรแกรม (program) โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ

- ระดับที่ 1 (Degree 1) เป็นพื้นที่ที่สัญจรสามารถเข้าใช้งานได้ทุกคนตลอดเวลา (ไม่ใช่พื้นที่พื้นที่ส่วนกลาง (common space))
- ระดับที่ 2 (Degree 2) เป็นพื้นที่ทั่วไป ทำได้ทุกกิจกรรม ผู้ใช้งานจะใช้หรือไม่ใช้ก็ได้
- ระดับที่ 3 (Degree 3) เป็นพื้นที่ที่ทุกคนจำเป็นต้องออกมาใช้งาน เนื่องจากภายใน unit นั้นมีฟังก์ชันการอยู่อาศัยที่ไม่ครบ เช่น พื้นที่ทำอาหาร พื้นที่ทานอาหาร หรือพื้นที่ซักล้าง เป็นต้น

โดยผู้ศึกษาเลือกแบบแนวความคิดข้างต้นนำมาพัฒนาต่อโดยจากความสัมพันธ์ภายในพื้นที่ของแบบร่าง ความเป็นส่วนกลางที่เกิดขึ้นและความแตกต่างของสภาวะที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ อีกทั้งยังเลือกจากศักยภาพของโปรแกรมที่ถูกลงในแบบล่างขั้นต้น โดยศึกษาว่าในแต่ละแบบร่างมีความแตกต่างกันในเรื่องใดบ้าง โดยพัฒนาต่อดังนี้

ภาพที่ 57 ผังพื้นที่ชั้นที่ 1 และ 2 การทดลองครั้งที่ 2 โดยผู้เขียน

ภาพที่ 58 แบบจำลองสามมิติ การทดลองครั้งที่ 2 โดยผู้เขียน

สรุปผลการออกทดลองแบบครั้งที่ 2

การออกแบบครั้งที่ 1 โดยเริ่มจากโปรแกรมทั้ง 3 โปรแกรม คือที่พักอาศัย(คอน โคมินิยม) สำนักงานและศูนย์การค้าแต่ยังไม่ได้กำหนดขนาดของพื้นที่และฟังก์ชันสำหรับการใช้งานที่ชัดเจน นำมาออกแบบร่วมกับพื้นที่ร่วมทั้ง 6 พื้นที่ ซึ่งที่มานั้นเกิดจากหาพื้นที่ส่วนกลางเชื่อมโยงระหว่างโปรแกรมกับโปรแกรมและเชื่อมโยงภายในโปรแกรม ทำให้การใช้งานของพื้นที่นั้นมีความสับสนในการใช้งาน เนื่องจากพื้นที่ร่วมทั้ง 6 พื้นที่นั้นมีฟังก์ชันแยกออกมาจาก ฟังก์ชันของโปรแกรม เป็นเหมือนพื้นที่ที่ถูกนำมาเชื่อมต่อกันแต่ในแง่ของการใช้งานยังไม่เกิดประสิทธิภาพ

ในการออกแบบทดลองครั้งที่ 2 นี้จะมีการคำนึงถึงหน้าที่ของพื้นที่ที่เกิดขึ้นทั้งภายในโปรแกรมและระหว่างโปรแกรมโดยเริ่มจากการกำหนดขนาดและฟังก์ชันแต่โปรแกรม ได้แก่ ที่พักอาศัย(คอน โคมินิยม) 60 ยูนิต สำนักงาน 10 ยูนิต และศูนย์การค้า 1 ยูนิต องค์ประกอบที่แบ่งออกมามีความแตกต่างของพื้นที่การใช้งานของคนและสภาวะที่เกิดขึ้นในพื้นที่แบบการทดลองครั้งที่ 1 ได้เริ่มจากแนวคิดการแบ่งเป็นกลุ่มอาคาร โดยส่วนสาธารณะที่สุดจะอยู่ในส่วนนอกสุดหรือด้านหน้าของที่ตั้ง ส่วนกึ่งสาธารณะจะอยู่ในส่วนบริเวณตรงกลาง โดยมีบางส่วนอยู่ด้านหน้าที่ตั้ง และส่วนที่ต้องการความเป็นส่วนตัวจะอยู่ด้านหลัง ในกรออกแบบนี้ส่วนที่อยู่นอกสุดจะเป็นศูนย์การค้าและอาคารสำนักงานส่วนเหล่านี้จะเป็นพื้นที่คักรองและเชื่อมโยงส่วนที่อยู่ด้านหลังซึ่งเป็นที่พักอาศัย(คอน โคมินิยม) เพราะที่พักอาศัย(คอน โคมินิยม) เป็นพื้นที่ที่ต้องการความเป็นส่วนตัวมากกว่าองค์ประกอบอื่นๆ โดยมีพื้นที่รอบข้างของส่วนศูนย์การค้ามีความเป็นสาธารณะ มีลักษณะการใช้งานที่หลากหลาย จะแบ่งออกเป็น 2 ชั้น ชั้นล่างจะประกอบไปด้วยชุปเปอร์มาร์เก็ต ร้านค้า และส่วนสำนักงาน พื้นที่บริเวณด้านล่างที่เกิดขึ้นมีความอิสระในการใช้งาน ด้วยลักษณะของพื้นที่ที่เปิดโล่ง(open plan) ไม่ได้ปิดกั้นขอบเขตที่ปิดทึบ ทุกพื้นที่สามารถมองเห็นและเข้าถึงกันได้โดยมีพื้นที่คอร์ทกลางเป็นพื้นที่ส่วนกลาง เพื่อกระจายและเชื่อมโยงพื้นที่ต่างๆ ชั้น 2 ของศูนย์การค้าจะประกอบด้วยร้านอาหาร พื้นที่นั่งรับประทานอาหาร และพื้นที่จัดแสดงงาน คนที่ใช้งานพื้นที่ในบริเวณนี้จะสามารถเห็นและรับรู้ถึงคอร์ท(พื้นที่ส่วนกลาง) ที่เป็นจุดเชื่อมโยงและคนที่อยู่ในคอร์ทด้านล่าง ก็สามารถรับรู้ถึงการทำหน้าที่ของพื้นที่นี้ได้ ทางขึ้นชั้น 2 อยู่ด้านหน้าของอาคารสามารถขึ้นมาใช้ได้เลยโดยไม่ต้องเข้ามาภายในตัวอาคารศูนย์การค้า ในส่วนของสำนักงานอยู่บริเวณตรงกลางของที่ตั้งบริเวณพื้นที่เชื่อมด้านนอกและด้านในที่ตั้ง เพราะในส่วนของสำนักงานมีผลต่อพื้นที่น้อย มีการใช้งานที่ชัดเจน ความเป็นสาธารณะที่เกิดขึ้นจึงเป็นแบบกึ่งสาธารณะไม่เปิดเผยมากและไม่ปิดกั้นมากนัก ตัวอาคารประกอบไปด้วยพื้นที่ส่วนสำนักงาน

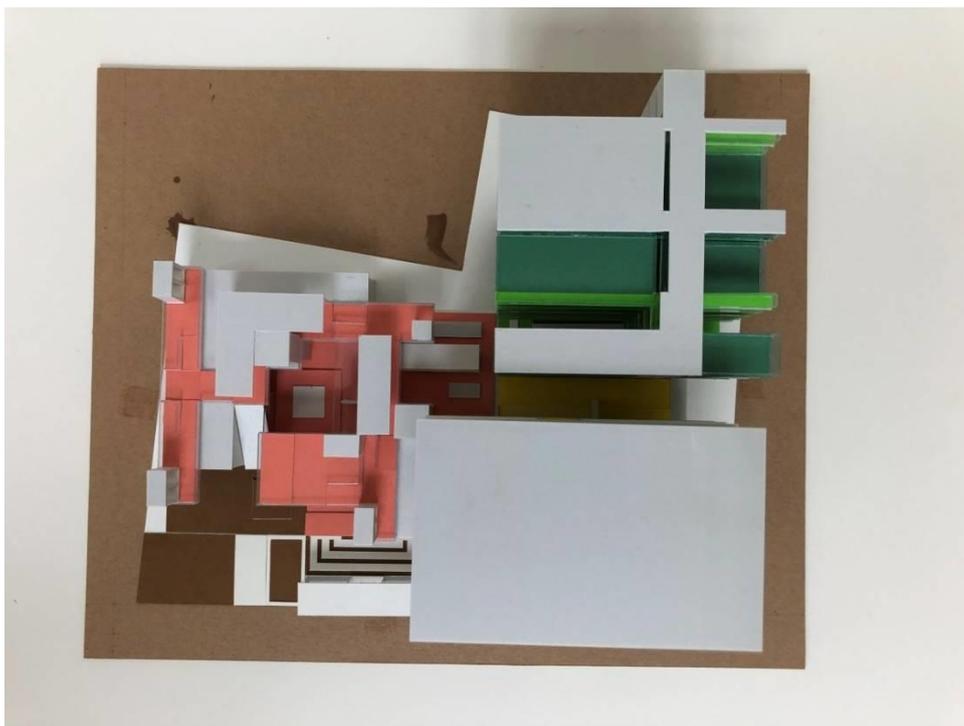
ขนาดเล็ก พื้นที่สำนักงานขนาดกลางและพื้นที่รับประทานอาหารและพักผ่อน ซึ่งพื้นที่รับประทานอาหารและพักผ่อนถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่ส่วนกลางของอาคารสำนักงาน โคนพื้นที่สำนักงานและพื้นที่รับประทานอาหารจะวางสลับชั้นกันมีทั้งหมด 7 ชั้น ในแต่ละชั้นจะถูกเชื่อมโยงด้วยลิฟต์และบันได(ทางสัญจรแนวตั้ง) พื้นที่ชั้น 1 จะเป็นพื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักผ่อนและส่วนบริการ การใช้งานจะมีความเป็นกึ่งสาธารณะ(คนภายนอกไม่สามารถเข้ามาใช้งานได้โดยตรง) บริเวณชั้น 1 ยังเป็นพื้นที่เชื่อมโยกับพื้นที่ศูนย์การค้าและที่พักอาศัย(คอนโดมิเนียม) แนวคิดการออกแบบของสำนักงานคือการให้คนในแต่ละสำนักงานออกมาใช้พื้นที่รับประทานอาหารและพักผ่อนร่วมกัน เพื่อเป็นการให้คนในอาคารสำนักงานเข้ามาสร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน ทำให้คนในองค์กรสามารถทำความรู้จักกันได้มากขึ้น ในส่วนของที่พักอาศัย(คอนโดมิเนียม) จะอยู่บริเวณด้านในสุดเพราะที่พักอาศัยเป็นพื้นที่ที่มีความซับซ้อนของพื้นที่ค่อนข้างมากเนื่องจากเป็นพื้นที่ใช้งานเป็นเวลานาน(อยู่ใช้งานระยะเวลาที่นานที่สุด) จึงต้องมีฟังก์ชันสำหรับการดำรงชีวิตที่พร้อม ทำให้มีระดับความสัมพันธ์ที่หากหลายทั้งพื้นที่สาธารณะ พื้นที่กึ่งสาธารณะและพื้นที่ส่วนตัวโดยในชั้นที่ 1 จะแบ่งการใช้งานออกแบบ 3 ส่วน ส่วนที่ 1 พื้นที่ของทางเดินเป็นพื้นที่สาธารณะ ผู้อยู่อาศัยสามารถเข้าใช้งานได้รวมถึงผู้อยู่อาศัยในชั้นอื่นๆ ส่วนที่ 2 พื้นที่พักผ่อนเป็นพื้นที่กึ่งสาธารณะสามารถใช้งานได้เฉพาะผู้อยู่อาศัยในชั้นนั้นๆและส่วนที่ 3 เป็นพื้นที่ครัว พื้นที่รับประทานอาหารและพื้นที่ซักล้างเป็นพื้นที่ส่วนตัวที่มีเพียงเฉพาะผู้อยู่อาศัยห้องในบริเวณนั้นเข้าไปใช้งานได้ พื้นที่ทั้ง 3 ส่วนนี้เป็นพื้นที่ส่วนกลางของที่พักอาศัย(คอนโดมิเนียม) ที่ทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมโยงและผู้ใช้งานจะรับรู้ถึงการใช้งานที่มีการแบ่งระดับนี้ ลักษณะของที่พักอาศัย(คอนโดมิเนียม) จะเป็นอาคาร 6 ชั้นมีห้องพัก 60 ยูนิต พื้นที่บริเวณชั้น 1 จะเป็นพื้นที่สำหรับพักผ่อนและออกกำลังกาย การใช้งานจะเป็นพื้นที่กึ่งสาธารณะที่ยินยอมให้ผู้ใช้งานจากสำนักงานและผู้ใช้งานบางส่วนของศูนย์การค้าเข้ามาใช้งานได้ ในแต่ละชั้นจะถูกเชื่อมโยงด้วยลิฟต์และบันได(ทางสัญจรแนวตั้ง)

ระดับของพื้นที่ส่วนกลางของแต่ละโปรแกรมเป็นจุดเชื่อมโยงระหว่าง โปรแกรม โดยเชื่อมโยงกัน บริเวณชั้น 1 ของทุกๆโปรแกรมเริ่มจาก

- พื้นที่ศูนย์การค้า (พื้นที่ร้านค้า) เชื่อมกับ พื้นที่สำนักงาน (พื้นที่พักผ่อน โต๊ะปิ้งปอง, โซฟา นั่งพัก)
- พื้นที่ศูนย์การค้า (พื้นที่รับประทานอาหารและพื้นที่อเนกประสงค์) เชื่อมกับ พื้นที่พักอาศัย (พื้นที่ออกกำลังกาย)
- พื้นที่สำนักงาน (พื้นที่สวนและบริเวณนั่งพัก) เชื่อมกับ พื้นที่พักอาศัย (พื้นที่เตรียมอาหาร และบริเวณนั่งพัก)

โดยพื้นที่บริเวณชั้น 1 นี้เป็นพื้นที่ให้ทุกคนสามารถเข้าใช้งานได้ทุกส่วนของโปรแกรมแต่ ในชั้นอื่นๆบุคคลภายนอกของโปรแกรมนั้นๆไม่สามารถเข้าไปใช้งานได้

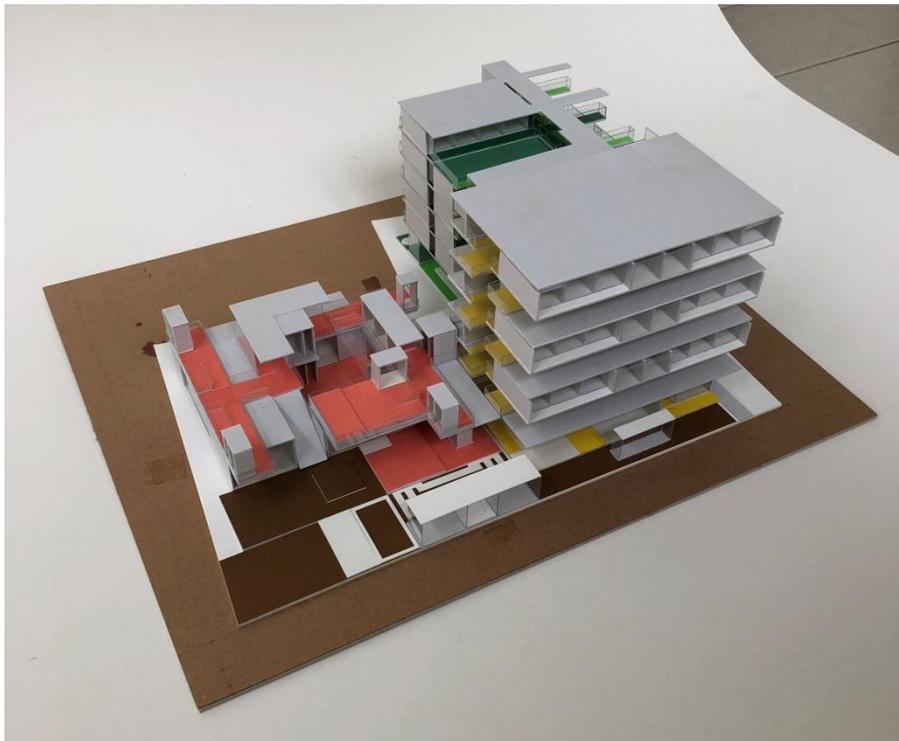

ภาพที่ 59 หุ่นจำลอง ผังบริเวณการทดลองครั้งที่ 2 โดยผู้เขียน

ภาพที่ 60 หุ่นจำลอง ผังพื้นที่ที่ 1 การทดลองครั้งที่ 2 โดยผู้เขียน

ภาพที่ 61 หุ่นจำลอง ผังบริเวณทั้งหมดของการทดลองครั้งที่ 2 โดยผู้เขียน

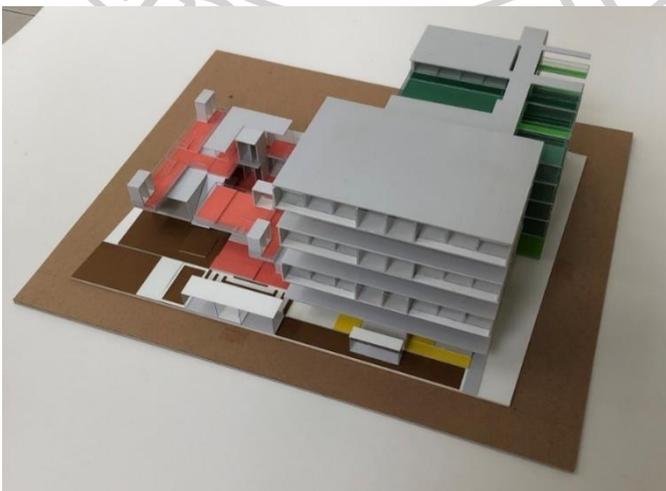
ภาพที่ 62 หุ่นจำลอง บริเวณทางเข้าด้านข้าง โดยผู้เขียน

ภาพที่ 63 แสดงด้านหน้าของแบบหุ่นจำลอง โดยผู้เขียน

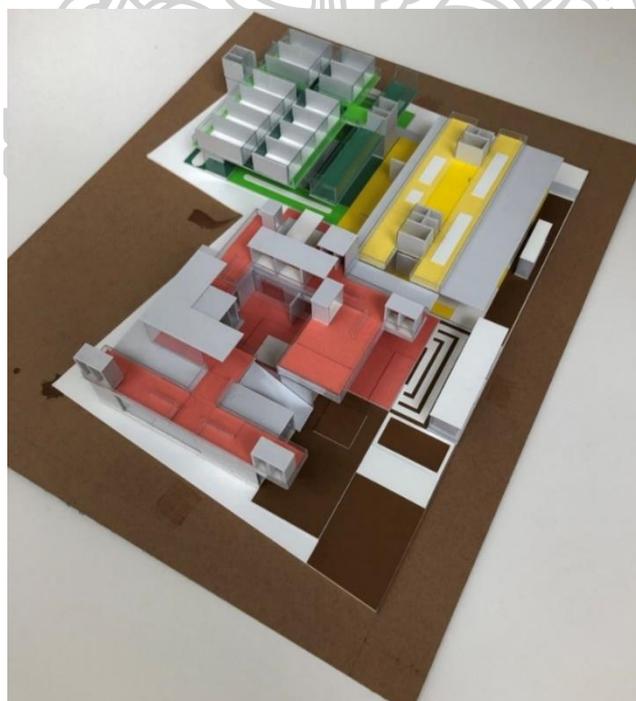
ภาพที่ 64 แสดงด้านหลังของแบบหุ่นจำลอง โดยผู้เขียน

ภาพที่ 65 ภาพรวมแบบหุ่นจำลอง

ภาพที่ 66 แสดงชั้น 1 ของแบบหุ่นจำลองโดยผู้เขียน

ภาพที่ 67 แสดงชั้น 2 ของแบบหุ่นจำลอง โดยผู้เขียน

3. การพัฒนาออกแบบขั้นสุดท้าย

การออกแบบครั้งสุดท้าย เริ่มจากการกำหนดและแบ่งโปรแกรมทั้งหมด 3 โปรแกรม 1.ที่พักอาศัย(คอนโดมิเนียม) จำนวน 60 ยูนิต 2.สำนักงาน จำนวน 10 ยูนิต และ3.ศูนย์การค้า 1 ยูนิต ออกเป็นองค์ประกอบย่อยดังนี้ คอนโดมิเนียม อาคารสำนักงาน ศูนย์การค้าและลานสาธารณะ องค์ประกอบที่แยกย่อยออกมาที่มีความแตกต่างของพื้นที่การใช้งานของคนรวมถึงระบบของการเข้าใช้งานในโปรแกรมนั้นๆ จากแนวคิดของการออกแบบขั้นสุดท้ายนี้ มีแนวคิดในการออกแบบพื้นที่ทั้ง 3 โปรแกรมเป็นกลุ่มอาคารใช้เกณฑ์ในวางตำแหน่งโปรแกรม ตามลักษณะของพื้นที่ที่มีความเป็นส่วนตัว พื้นที่กิ่งสาธารณะและพื้นที่สาธารณะ โดยส่วนที่อยู่ด้านหน้าของที่ตั้งมีความเป็นสาธารณะมากที่สุด ส่วนตรงกลางของที่ตั้งมีความเป็นกิ่งสาธารณะและส่วนด้านหลังของที่ตั้งเป็นส่วนที่ต้องการความเป็นส่วนตัว องค์ประกอบภายในของแต่ละส่วนจะถูกแบ่งออกเป็นชั้นๆ โดยอาคารที่ 1 ศูนย์การค้าตั้งอยู่บริเวณด้านหน้าสุดของที่ตั้ง ลักษณะของตัวอาคารมีความเป็นสาธารณะสามารถเข้าใช้งานได้อิสระภายในอาคารประกอบด้วยชั้นที่ 1 ซูเปอร์มาร์เก็ต ร้านอาหาร พื้นที่พักผ่อนและสำนักงาน รูปแบบขององค์ประกอบใกล้เคียงกับการออกแบบครั้งที่ 2 แต่จะมีความแตกต่างในส่วนของการเข้าใช้งานและการปิดล้อมพื้นที่เพื่อสร้างการเข้าใช้งานให้ตอบสนองกับประเภทของอาคาร โดยทางเข้าของศูนย์การค้าจะเข้าต่อจากพื้นที่ลานสาธารณะ(ส่วนนั่งพักผ่อน) จากนั้นเข้ามาสู่บริเวณคอร์ทกลางแล้วจึงกระจายไปตามองค์ประกอบต่างๆของศูนย์การค้าและขึ้นไปบริเวณชั้น 2 ในชั้น 2 มีพื้นที่จัดแสดง พื้นที่นั่งพัก พื้นที่ร้านอาหารและลานจัดกิจกรรม/ลานอเนกประสงค์ ลักษณะพื้นที่ของชั้นที่ 2 เป็นพื้นที่ล้อมรอบคอร์ทกลางซึ่งทางเดินและพื้นที่ใช้งานสามารถเชื่อมต่อถึงกันหมด ต่างจากพื้นที่ชั้น 2 ของศูนย์การค้าในการออกแบบครั้งที่ 2 ที่ไม่สามารถเชื่อมต่อไปยังพื้นที่อื่นได้โดยรอบ จึงทำให้คุณภาพของคอร์ทกลางมีความชัดเจนและใช้งานได้ อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น พื้นที่ส่วนกลางของศูนย์การค้าแบ่งออกเป็น 2 ระดับดังนี้ ระดับที่ 1 ทางเดินทุกคนสามารถเข้าไปใช้งานได้และเป็นพื้นที่เชื่อมโยงกับพื้นที่โปรแกรมอื่นๆ ระดับที่ 2 คอร์ทกลางและพื้นที่รับประทานอาหาร/พักผ่อน สามารถใช้งานได้เฉพาะบางคน(คนที่กำลังใช้บริการในองค์ประกอบนั้นๆ) อาคารที่ 2 สำนักงาน ตั้งอยู่บริเวณกึ่งกลางของที่ตั้งมีพื้นที่ติดด้านหน้าและภายในที่ตั้ง ลักษณะของอาคารมีความเป็นกิ่งสาธารณะ มีลำดับการเข้าใช้งานที่ชัดเจนภายในอาคารประกอบด้วย 7 ชั้นมีองค์ประกอบได้แก่ พื้นที่สำนักงานขนาดเล็ก พื้นที่สำนักงานขนาดกลางและพื้นที่รับประทานอาหาร/พักผ่อน ซึ่งจะถูกลำดับกันไปในแต่ละชั้นเริ่มจาก 2,4,6

เป็นพื้นที่รับประทานอาหารและพักผ่อน ชั้น 3,5,7 เป็นพื้นที่สำนักงานทั้ง 2 ขนาด ในชั้นที่ 1จะเป็นพื้นที่ต้อนรับ พื้นที่พักผ่อน ร้านค้าและส่วนบริการ ในชั้นที่เป็นพื้นที่รับประทานอาหารและพักผ่อนได้เพิ่มพื้นที่การใช้งานมากกว่าในการออกแบบครั้งที่ 2 เพื่อให้มีผู้ใช้งานที่มากขึ้นและตอบโจทย์ที่ให้คนออกแบบมาใช้งาน โดยเพิ่มพื้นที่ส่วนพักผ่อนและพื้นที่สนทนา(ประชุมย่อย) ในพื้นที่แต่ละชั้นจะถูกเชื่อมโยงพื้นที่ด้วยทางเดินและ โถงลิฟต์/บันได (ทางสัญจรแนวตั้ง) พื้นที่ส่วนกลางของอาคารสำนักงาน แบ่งออกเป็น 2 ระดับ ดังนี้ ระดับที่ 1 ทางเดินที่ทุกคนสามารถใช้งานได้ ระดับที่ 2 พื้นที่รับประทานอาหาร พื้นที่สนทนา และพื้นที่ที่เนกประสงค์ สามารถใช้งานได้เฉพาะบางคน (กลุ่มคน หรือ บุคคลที่กำลังทำกิจกรรมนั้นๆในพื้นที่) และเป็นพื้นที่ใช้เชื่อมโยงกับพื้นที่โปรแกรมอื่นๆ อาคารที่ 3 คอนโดมิเนียม ตั้งอยู่ด้านในสุดของที่ตั้ง ลักษณะของพื้นที่ที่มีความเป็นส่วนตัว ไม่สามารถเข้าใช้งานได้อย่างอิสระ มีลำดับขั้นในการเข้าใช้งาน ภายในอาคารประกอบด้วย 8 ชั้น โดยองค์ประกอบชั้นที่ 1 พื้นที่ออกกำลังกาย/เล่นกีฬา พื้นที่พักผ่อนและพื้นที่จอดรถยนต์ ชั้นที่ 2-8 เป็นพื้นที่ห้องพัก พื้นที่พักผ่อน พื้นที่รับประทานอาหารและพื้นที่ออกกำลังกาย รูปแบบและลักษณะของอาคารเหมือนกันกับการทดลองออกแบบครั้งที่ 2 แต่ได้มีการเพิ่มพื้นที่ออกกำลังกายและพื้นที่รับประทานอาหาร เพื่อให้เป็นพื้นที่เสริมการใช้งานของผู้อยู่อาศัยเพราะพื้นที่ที่เพิ่มเป็นบริเวณชั้นบนสุดเป็นส่วนที่ทุกคนสามารถมาใช้งานได้(เฉพาะคนภายในคอนโดมิเนียม) และพัฒนาพื้นที่บริเวณชั้น 1 โดยเพิ่มพื้นที่เล่นกีฬาและพื้นที่พักผ่อน/สวน ให้มากขึ้นเพื่อดึงดูดคนจากโปรแกรมอื่นๆเข้ามาใช้งาน พื้นที่ส่วนกลางของคอนโดมิเนียมแบ่งออกเป็น 2 กรณี

เนื่องจากที่อยู่อาศัยมีพื้นที่การใช้งานที่ซับซ้อนและมีระยะเวลาใช้งานที่นาน

- กรณีที่ 1 ชั้น 1 แบ่งออกเป็น 2 ระดับดังนี้

ระดับที่ 1 ทางเดินทุกคนสามารถเข้าใช้งานได้ ระดับที่ 2 พื้นที่เล่นกีฬา/ออกกำลังกาย พื้นที่อ่านหนังสือและพื้นที่สวน เป็นพื้นที่ที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้รวมถึงคนจากโปรแกรมอื่นๆ และเป็นพื้นที่เชื่อมโยงกับพื้นที่ของโปรแกรมอื่นๆ

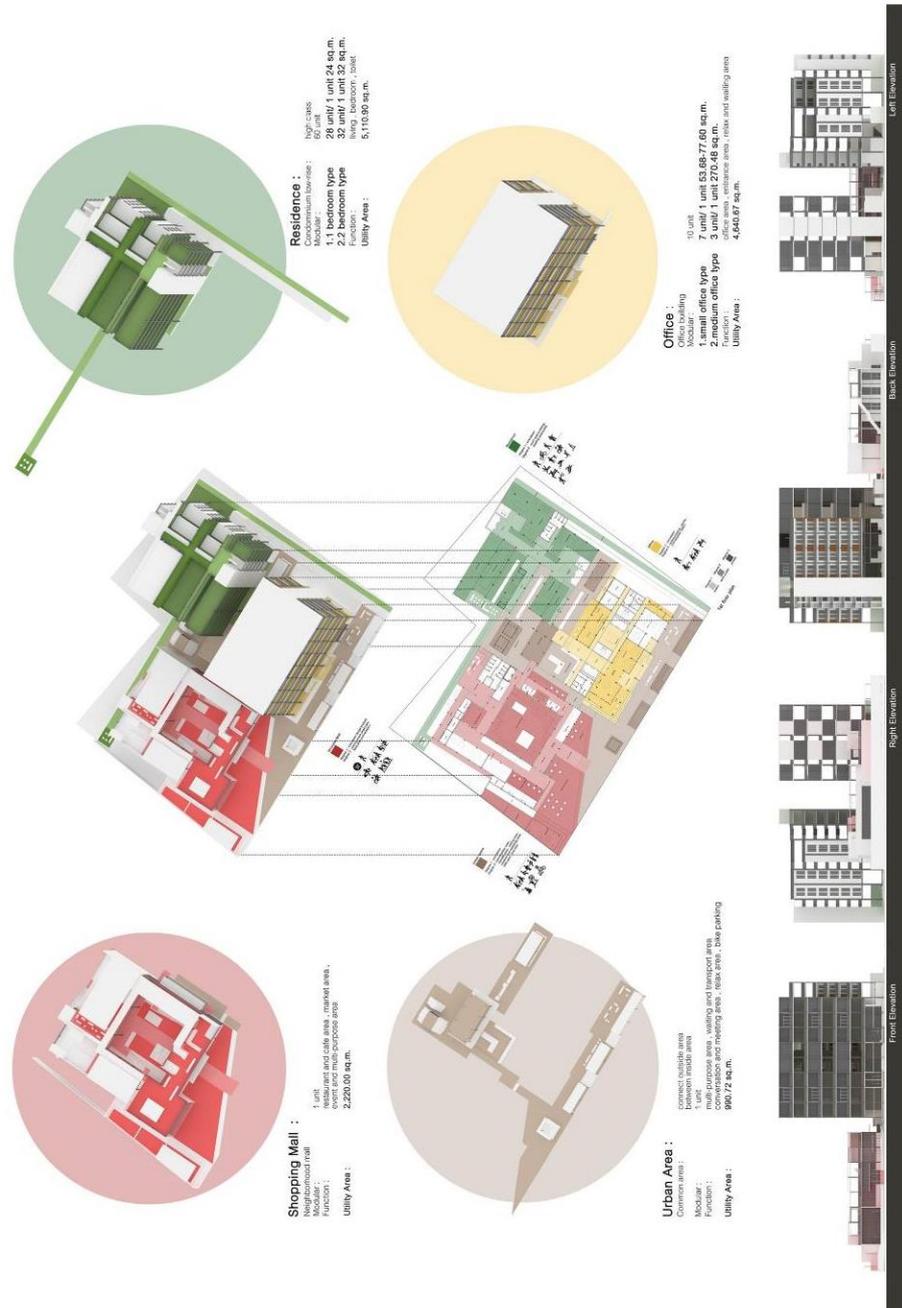
- กรณีที่ 2 ชั้น 2-8 แบ่งออกเป็น 3 ระดับดังนี้

ระดับที่ 1 ทางเดินทุกภายในอาคารสามารถใช้งานได้ ระดับที่ 2 พื้นที่ออกกำลังกาย พื้นที่อ่านหนังสือและพื้นที่

พักผ่อน สามารถใช้งานได้เฉพาะในชั้นนั้นๆ ส่วนระดับที่ 3 พื้นที่ครัว พื้นที่รับประทานอาหารและพื้นที่ซักล้าง สามารถใช้งานได้เฉพาะกลุ่มห้องบริเวณนั้นๆ

ในพื้นที่โปรแกรมทั้ง 3 โปรแกรม มีการเชื่อมโยงพื้นที่ระหว่างกันผ่านระดับพื้นที่ความ เป็นส่วนตัว กิ่งสาธารณะ และสาธารณะแต่พื้นที่บางส่วนยังไม่มีพื้นที่ที่เชื่อมโยงทั้ง 3 โปรแกรมกับ พื้นที่ภายนอกที่ตั้ง ดังนั้นจึงได้ออกแบบพื้นที่สาธารณะบริเวณด้านหน้าของที่ตั้งเพื่อสร้างพื้นที่ เชื่อมโยงระหว่างภายในและภายนอก โดยพื้นที่สาธารณะแบ่งออกเป็น 2 ระดับดังนี้ ระดับที่ 1 พื้นที่ทางเดิน พื้นที่นั่งพัก ระดับที่ 2 พื้นที่สนทนา พื้นที่รอรถ และพื้นที่อเนกประสงค์ เป็นพื้นที่ที่ ทุกคนสามารถเข้าใช้งานอย่างอิสระทั้งบุคคลภายในและภายนอก

ภาพที่ 68 แบบจำลองสามมิติ การทดลองครั้งครั้งสุดท้าย โดยผู้เขียน

ภาพที่ 69 ผังพื้นที่ 1 และ 2 การพัฒนาครั้งสุดท้าย โดยผู้เขียน

ภาพที่ 70 มุมมองจากถนนอโศก เข้าสู่โครงการ

ภาพที่ 71 ทัศนียภาพด้านหน้าโครงการ

ภาพที่ 72 ทักษิณภาพของโครงการเมื่ออยู่ร่วมกับบริบท

ภาพที่ 73 แสดงพื้นที่ส่วนกลางของศูนย์การค้า(คอร์ทกลาง)

ภาพที่ 74 แสดงพื้นที่เอนกประสงค์และพื้นที่จัดแสดงศูนย์การค้า

ภาพที่ 75 แสดงพื้นที่สวนและพื้นที่พักผ่อนระหว่างที่พักอาศัยและอาคารสำนักงาน

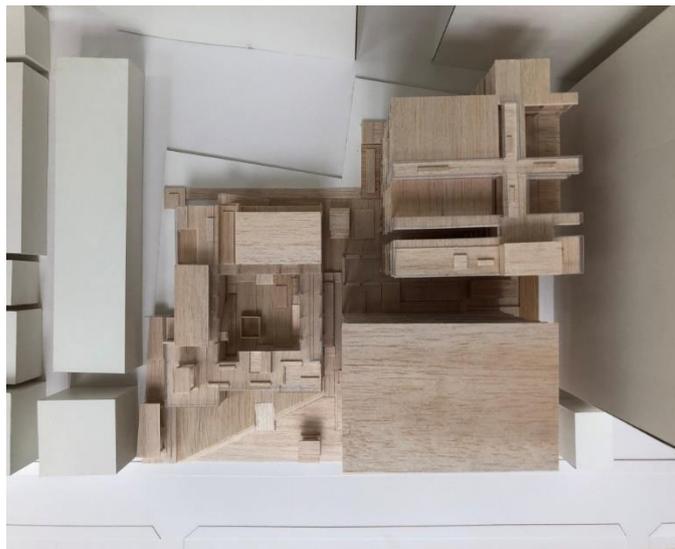
ภาพที่ 76 ทัศนียภาพพื้นที่พักผ่อนของสำนักงาน

ภาพที่ 77 แสดงพื้นที่ส่วนกลาง(อเนกประสงค์) ของส่วนพื้นที่สาธารณะ

ภาพที่ 78 ทัศนียภาพพื้นที่พักผ่อนและพักผ่อนของอาคารสำนักงาน

ภาพที่ 79 หุ่นจำลองผังบริเวณการพัฒนาขั้นสุดท้าย

ภาพที่ 80 หุ่นจำลองจำลองผังบริเวณทั้งหมดของการพัฒนาขั้นสุดท้าย

ภาพที่ 81 หุ่นจำลองผังบริเวณทั้งหมดของการพัฒนาขั้นสุดท้าย

ภาพที่ 82 ภาพแสดงด้านหน้าของแบบหุ่นจำลอง

ภาพที่ 83 หุ่นจำลองบริเวณทางเข้าด้านข้าง

ภาพที่ 84 หุ่นจำลอง ภายในแบบจำลอง 1

ภาพที่ 85 หุ่นจำลอง ภายในแบบจำลอง 2

ภาพที่ 86 หุ่นจำลอง ภายในแบบจำลอง 3

ภาพที่ 87 หุ่นจำลอง ภายในแบบจำลอง 4

ภาพที่ 88 หุ่นจำลอง ภายในแบบจำลอง 5

ภาพที่ 89 หุ่นจำลอง ภายในแบบจำลอง 6

ภาพที่ 90 หุ่นจำลอง ภายในแบบจำลอง 7

บทที่ 5

สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะ

จากการทดลองออกแบบสถาปัตยกรรมผู้ศึกษามีข้อสรุปได้ว่า จากการตั้งคำถามต่างๆที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ส่วนกลาง ลักษณะเฉพาะทางกายภาพ หน้าที่ และความหมาย ที่เกิดขึ้นภายในสถาปัตยกรรมนั้นส่งผลต่อปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้งานในพื้นที่และบริบทของย่านนั้นๆ ได้อย่างไรบ้าง เมื่อลองศึกษาหาความหมายของพื้นที่ส่วนกลาง ในเบื้องต้นพบว่าพื้นที่ส่วนกลางเป็นพื้นที่ที่มีความยืดหยุ่น สามารถประกอบได้หลากหลายกิจกรรม แต่ก็ยังไม่มีลักษณะทางกายภาพที่ชัดเจน รวมถึงหน้าที่ของพื้นที่ที่ไม่สามารถระบุได้ โดยรูปแบบของพื้นที่นั้นขึ้นอยู่กับการนำไปพิจารณาในกรณีต่างๆ ดังนั้นการให้ความหมายและลักษณะของพื้นที่ส่วนกลางจึงขึ้นอยู่กับข้อกำหนดวัตถุประสงค์ให้กับพื้นที่นั้นๆ

จากการทดลองออกแบบสถาปัตยกรรมพื้นที่ส่วนกลาง โดยกำหนดรูปแบบที่เกิดขึ้นในงานสถาปัตยกรรมออกเป็น 2 กรณี ดังนี้

- กรณีที่ 1 พื้นที่ส่วนกลางแบบจุดศูนย์กลาง : ตำแหน่งเดียว (centralized space)
- กรณีที่ 2 พื้นที่ส่วนกลางแบบหน่วยย่อย : หลายตำแหน่ง (distribution space)

ทดลองผ่าน โปรแกรมทั้ง 3 โปรแกรม 1. ที่พักอาศัย(คอน โดมิเนียม) 2. สำนักงานและ 3. ศูนย์การค้า พบว่าปัจจัยที่ทำให้มีผลต่อลักษณะของพื้นที่ส่วนกลาง คือ

1. ลำดับการเข้าใช้งาน ขึ้นอยู่กับความเป็นส่วนตัวของพื้นที่ หรือความเป็นสาธารณะ เพราะยังมีความเป็นสาธารณะที่มากกว่าการเข้าใช้งานก็จะมีความอิสระมากตาม
2. ลักษณะเฉพาะและการทำงานของโปรแกรม ได้แก่
 - ใจพื้นที่ของที่พักอาศัย คือ ทางเดินและส่วนบริการ
 - ใจพื้นที่ของสำนักงาน คือ ทางเดินและ โถงลิฟต์/บันได
 - ใจพื้นที่ของศูนย์การค้า คือ คอร์ทหรือลานจัดแสดงกิจกรรม
 - ใจพื้นที่ของพื้นที่สาธารณะ คือ ลานอเนกประสงค์

3. ช่วงเวลาในการเข้าใช้งาน การใช้งานในแต่ละ โปรแกรมจะมีเวลาที่แตกต่างกันออกไป อย่างเช่น ในช่วงเข้าใช้งานในพื้นที่พักอาศัย ,ช่วงเที่ยงถึงเย็นใช้งานในพื้นที่สำนักงานและศูนย์การค้า ,ช่วงเย็นใช้งานในพื้นที่พักอาศัย เป็นต้น

ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 ข้อนี้ส่งผลให้เกิดรูปแบบเฉพาะของพื้นที่ส่วนกลางในแต่ละ โปรแกรมทั้งภายในโปรแกรมและโปรแกรมกับโปรแกรม โดยที่มีบริบทเป็นตัวกำหนดทำให้เกิดพื้นที่ที่แตกต่างกัน

การออกแบบขั้นสุดท้าย พื้นที่ส่วนกลางที่ออกแบบนั้นยังมีข้อบกพร่องเนื่องจากมุ่งประเด็นศึกษาไปยังองค์ประกอบย่อยภายในโปรแกรมแต่ละ โปรแกรม ทำให้พื้นที่ส่วนกลางที่เชื่อมโยงระหว่างโปรแกรมนั้นไม่มีความชัดเจนถึงแม้จะกำหนดหน้าที่ให้พื้นที่แล้วก็ตาม แต่พื้นที่ก็ยังเป็นเพียงการสร้างขึ้นมาเพื่อให้มีพื้นที่เชื่อมระหว่างกันเท่านั้น โดยเลือกพื้นที่ที่เชื่อมกันเพราะมีการใช้งานที่ใกล้เคียงกันเท่านั้น ถึงแม้รูปร่างและการใช้งานภายในอาคารจะมีการแบ่งระดับเพื่อป้องกันประเภทของผู้ใช้งาน แต่ก็ยังทำหน้าที่ได้เฉพาะภายในเท่านั้นไม่ได้ส่งผลออกมาเพื่อเชื่อมโยงกับพื้นที่อื่นๆภายนอก ด้วยการคำนึงถึงองค์ประกอบและการใช้ภายในโปรแกรม การออกแบบจึงถูกบังคับให้อยู่ภายใต้ลักษณะของการใช้งานใน โปรแกรมต่างๆ แต่อย่างไรก็ตามก็ต้องอาศัยวิสัยคิดของผู้ออกแบบเพื่อที่จะทำให้พื้นที่ส่วนกลางมีประสิทธิภาพ ทำงานร่วมกันกับบริบทได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

การออกแบบครั้งสุดท้ายหากนำอาคารทดลองในครั้งที่ 1 ที่มีกำหนดพื้นที่ทั้ง 6 พื้นที่ที่ทำงานร่วมกันกับโปรแกรม กลับมาพิจารณาอาจจะทำให้ดูสอดคล้องกับการออกแบบพื้นที่ส่วนกลางที่เชื่อมกันระหว่างโปรแกรม โดยพื้นที่ทั้ง 6 พื้นที่ได้มีการกำหนดหน้าที่และออกแบบองค์ประกอบการใช้งานไว้แล้ว หากนำมารวมกับพื้นที่ส่วนกลางในการออกแบบขั้นสุดท้าย น่าจะสร้างพื้นที่ส่วนกลางที่มีประสิทธิภาพได้ เนื่องจากการออกแบบก่อนครั้งสุดท้ายได้ลดความสำคัญของพื้นที่ส่วนกลางที่เชื่อมระหว่างโปรแกรม ถึงแม้จะออกแบบพื้นที่สาธารณะให้เข้าเป็นพื้นที่เชื่อมโยงแต่ก็เป็นเพียงการสร้างพื้นที่เพื่อให้มีการเชื่อมโยงระหว่างกันเท่านั้นแต่ในแง่ของการใช้นั้นไม่ได้ดึงดูดให้คนเข้าไปใช้งาน เพราะการทำงานของพื้นที่ไม่ตอบสนองต่อการใช้งาน

ในส่วนองระดับพื้นที่ส่วนกลางในแต่ละโปรแกรมควรที่จะแยกย่อยและระบุความเหมือนหรือข้อแตกต่างองระดับ เช่น ทางเดินของสำนักงานมีลักษณะการทำงานเช่นเดียวกับทางเดินของที่พักอาศัย ,พื้นที่พักผ่อน/พักผ่อนองสำนักงานแตกต่างกับพื้นที่พักผ่อนองที่พักอาศัย เนื่องจากแบ่งประเภทผู้ใช้งานและทำหน้าที่ที่ต่างกัน เพราะพื้นที่พักผ่อนและพักผ่อนองสำนักงานจะเป็นพื้นที่สนทนาในเรื่องงานหรือเป็นการประชุมย่อย เป็นต้น

รายการอ้างอิง

Charles Correa. (1989). The New Landscape: Urbanisation in the Third World North America: Butterworth Architecture.

Henri Lefebvre. (1974/1991). The Production of Space London: Basil Blackwell

Herman Hertzberger. (1991). Lessons for Students in Architecture Rotterdam: Uigeverij 010 Publishers.

ชวิตรา ตันติมาลา. (2560). พื้นที่สาธารณะและการผลิตพื้นที่: ความหมายใหม่ของความสัมพันธ์ทางสังคม วารสารบรรณศาสตร์ มศว.

ต้นข้าว ปาณินท์. (2548). ที่ว่างที่ไม่ว่าง ความหมายของ SPACE วารสารอาษา.

ปรานอม ตันสุขานันท์. (2554). แนวทางการพัฒนาความเป็นย่านหลากหลายมิติของเมืองเชียงใหม่.

เชียงใหม่: โรงพิมพ์ปู-เป้

พจนานุกรม Longdo Dictionary. เข้าถึงเมื่อ 15 พฤษภาคม 2562 เข้าถึงจาก <http://dict.longdo.com>.

พจนานุกรมอิเล็กทรอนิกส์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. (2542). เข้าถึงเมื่อ 15 พฤษภาคม 2562

เข้าถึงจาก <http://royin.go.th/dictionary/>.

วิมลสิทธิ์ หนยางกูร. (2535). จิตวิทยาสภาพแวดล้อม. กรุงเทพมหานคร: จี.บี.พี.เซ็นเตอร์.

สิริพร สมบูรณ์บุรณะ. (2547). การก่อรูปและการเปลี่ยนแปลงสำนึกเกี่ยวกับเรื่องทรัพย์สินส่วนรวมในสังคมไทย วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุธาริน คุณผล. (2541). พื้นที่สาธารณะ รัฐศาสตร์.

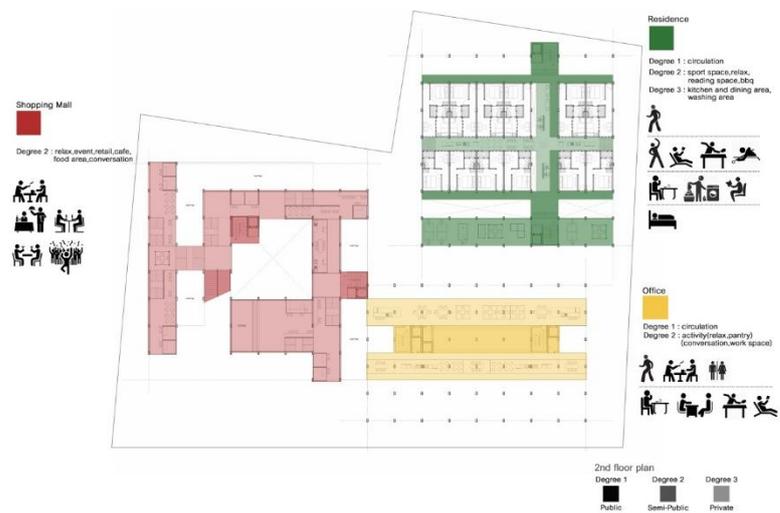

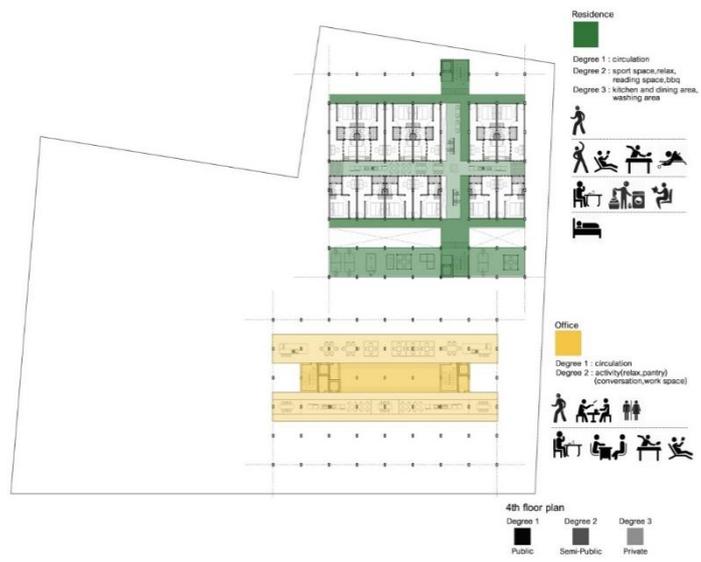
ภาคผนวก

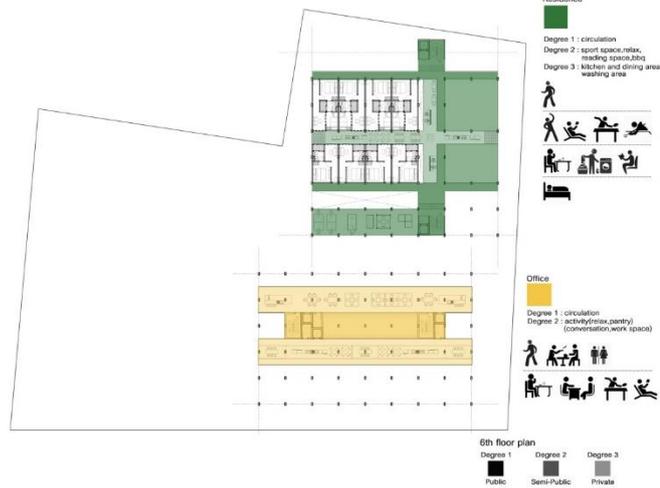

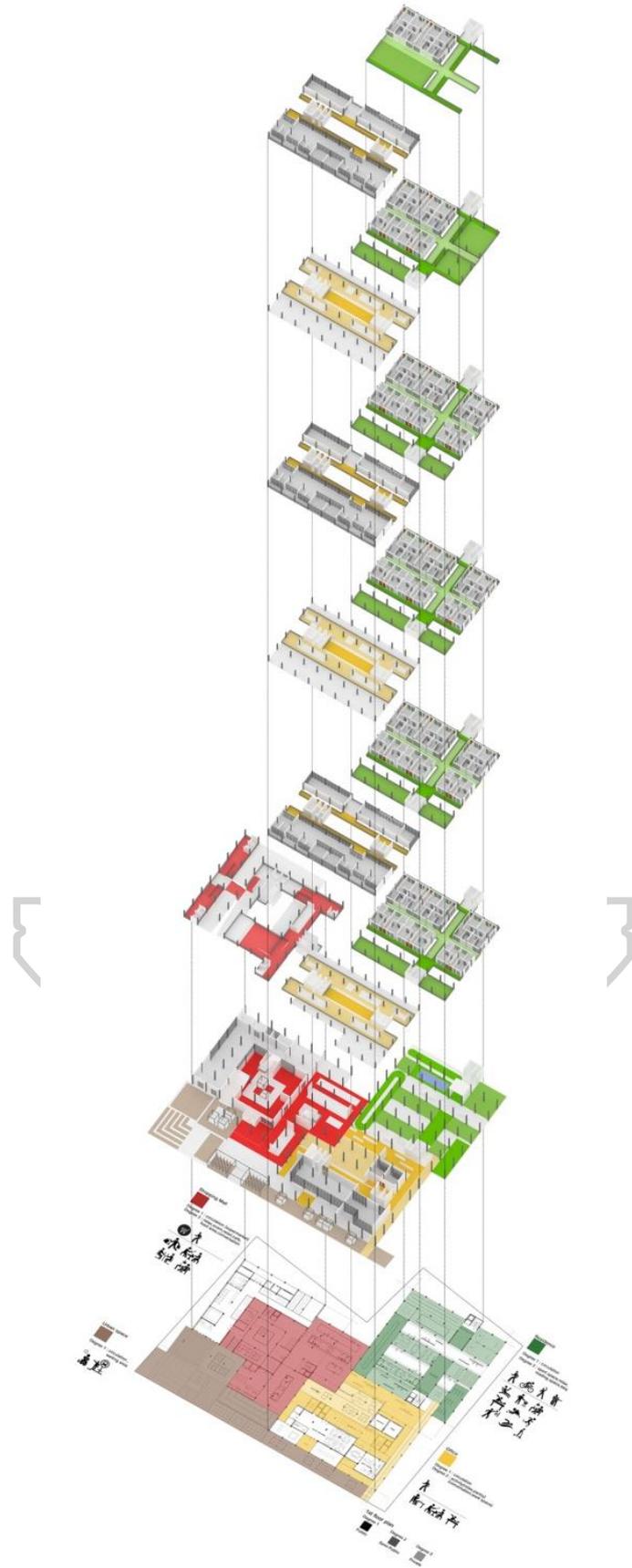
ภาคผนวก ก
แบบแสดงการพัฒนาออกแบบครั้งที่ 2

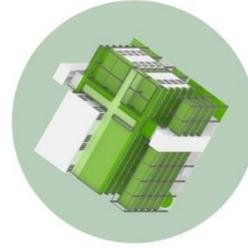
แบบแสดงผังพื้นและแบบจำลองสามมิติ การทดลองครั้งที่ 2

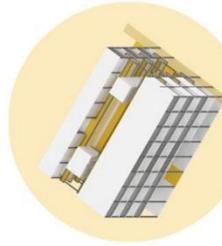

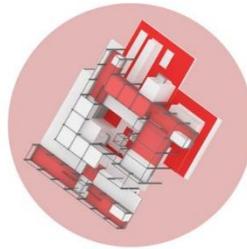
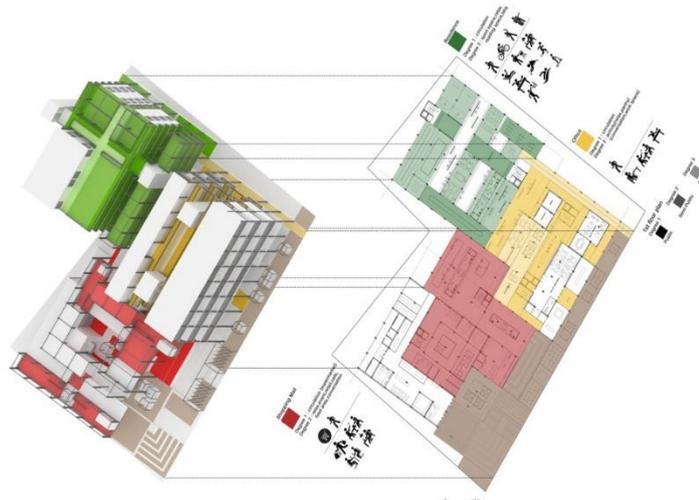

Residence :
 Construction time : high class
 Modular : 60 unit
 2 unit, 1 unit 54 sq.m.
 22 unit, 1 unit 32 sq.m.
 2.2 bedroom type
 Function : living, bathroom, toilet
 Utility Area : 4,196.20 sq.m.

Office :
 Construction time : high class
 Modular : 10 unit
 7 unit, 1 unit 53.69,77.60 sq.m.
 2 small office type
 Function : office area, entrance area, rest and walking area
 Utility Area : 3,290.00 sq.m.

Shopping Mall :
 Neighborhood mall
 Function : restaurant and cafe area, market area, event and multi-purpose area
 Utility Area : 1,009.00 sq.m.

ภาคผนวก ข
แบบแสดงการพัฒนาออกแบบขั้นสุดท้าย

แบบแสดงผังพื้นและแบบจำลองสามมิติ การพัฒนาออกแบบขั้นสุดท้าย

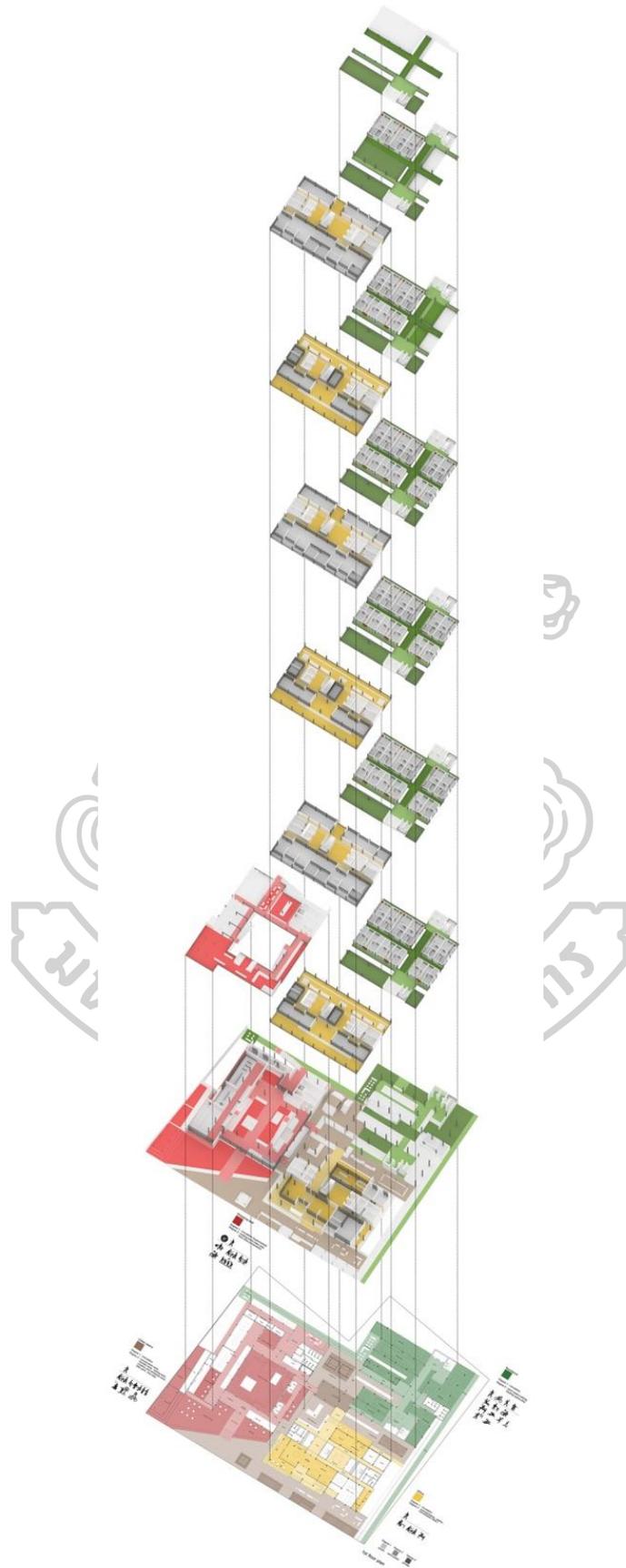
6th floor plan

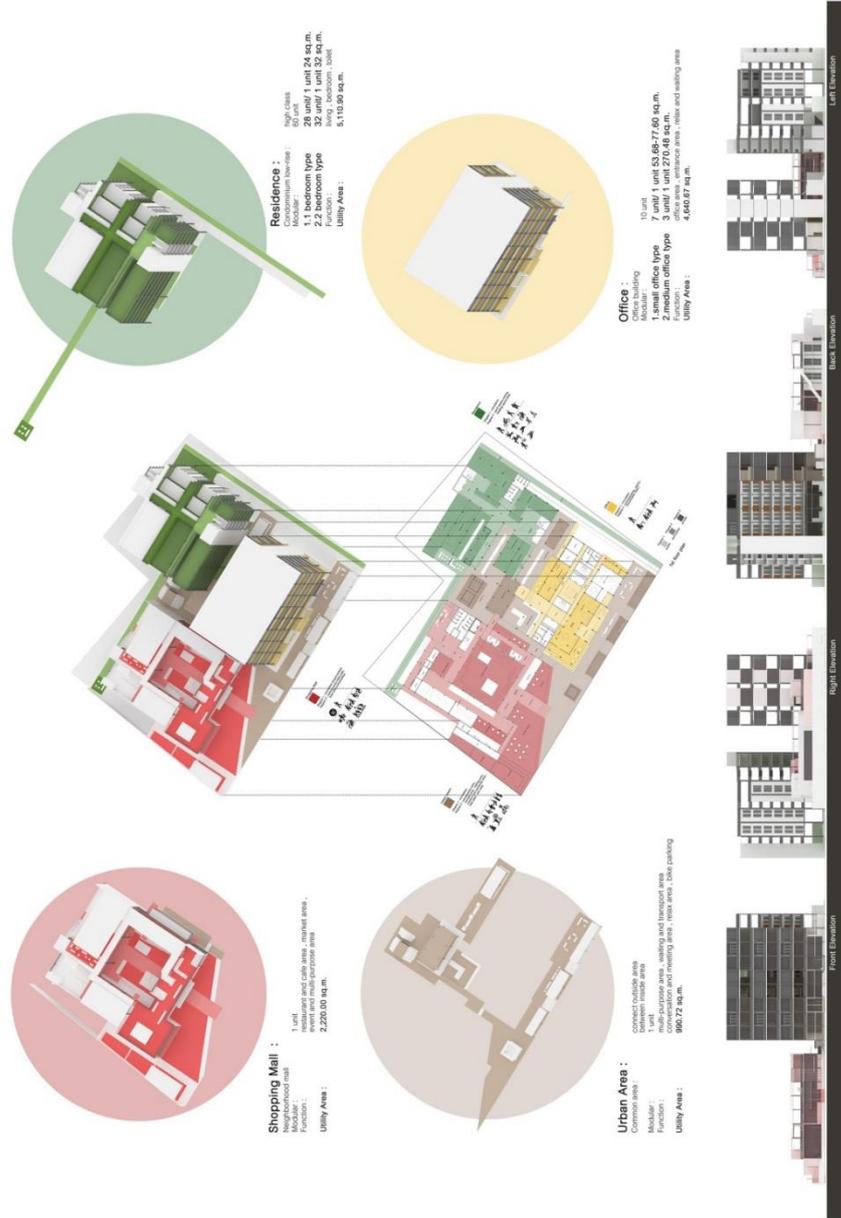

7th floor plan

8th floor plan

Shopping Mall :
 Neighborhood mall
 Functions:
 1. retail
 2. restaurant and cafe area
 3. market area
 4. event and multi-purpose area
 Utility Area :
 2,250.00 sq.m.

Residence :
 High class
 Condominium houses
 Functions:
 1. 65 units
 2. 32 unit/ 1 unit/ 34 sq.m.
 3. 32 unit/ 1 unit/ 32 sq.m.
 4. 2.2 bedroom type
 5. living, bathroom, toilet
 Utility Area :
 5,110.00 sq.m.

Urban Area :
 Common area
 Functions:
 1. connect outside area
 2. 1 unit
 3. middle area
 4. connection and meeting area
 5. view area
 6. site parking
 Utility Area :
 990.72 sq.m.

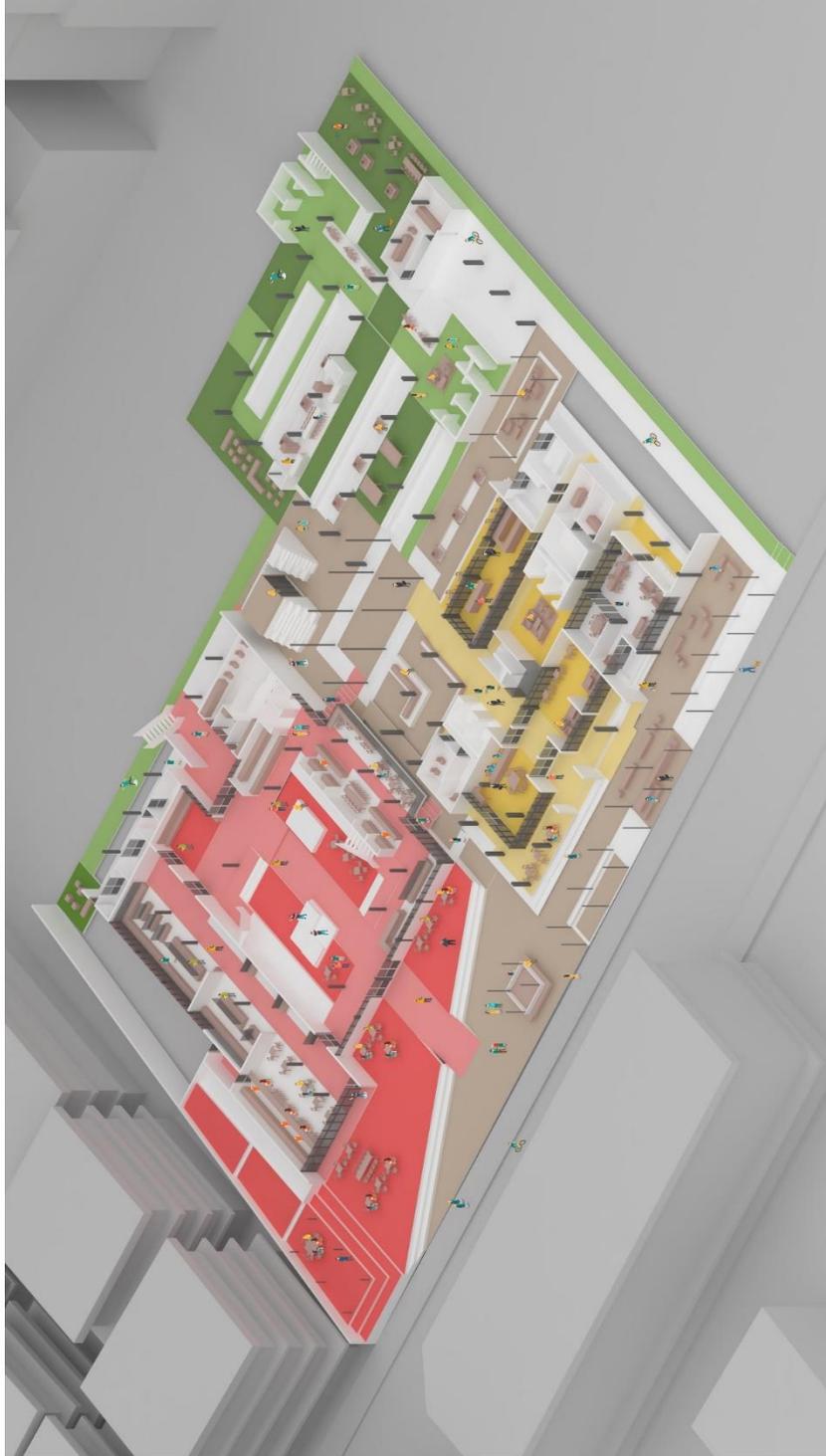
Office :
 Office building
 Functions:
 1. 10 unit
 2. 7 unit/ 1 unit/ 53,68-77.60 sq.m.
 3. 2 medium office type
 4. 3 unit/ 1 unit/ 270-48 sq.m.
 5. office area
 6. reception area
 7. lobby and waiting area
 Utility Area :
 4,450.87 sq.m.

Front Elevation

Right Elevation

Left Elevation

แบบแสดงผังพื้นที่สามมิติ การพัฒนาออกแบบขั้นสุดท้าย

1st floor plan
isometric

2nd floor plan
isometric

3rd floor plan
isometric

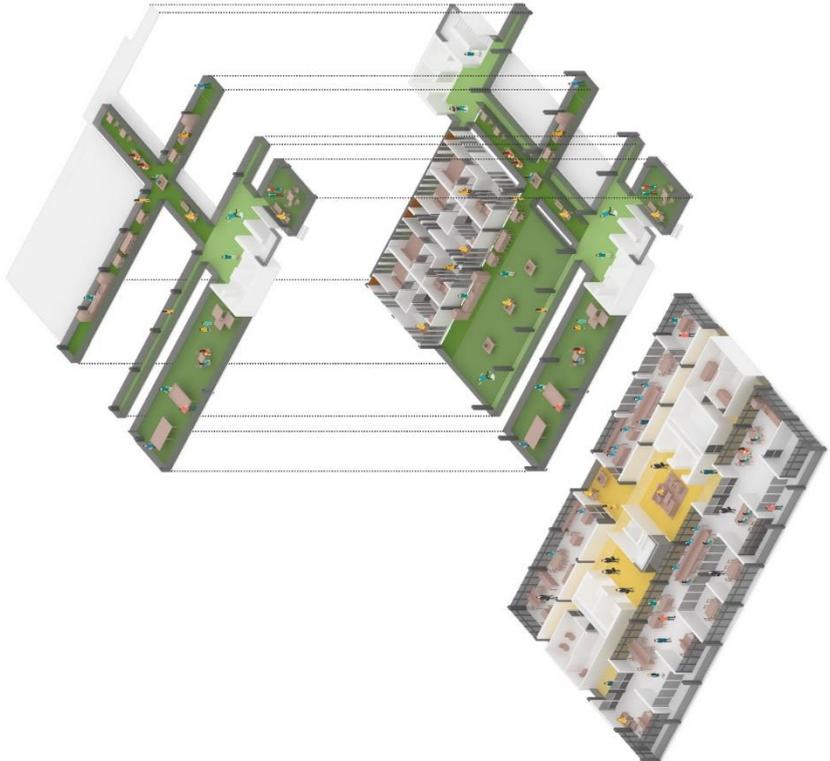
4th floor plan
isometric

5th floor plan
isometric

6th floor plan
isometric

7-8th floor plan
isometric

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	สุรเชษฐ์ มังคะวงศ์
วัน เดือน ปี เกิด	7 มิถุนายน 2533
สถานที่เกิด	จังหวัดแพร่
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2558 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต (สอ.บ.) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2559 เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เขตพระนคร จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2559 – 2560 สถาปนิก DHA CONSULTING CO.,LTD พ.ศ. 2560 – ปัจจุบัน สถาปนิกอิสระ
ที่อยู่ปัจจุบัน	71 หมู่ที่ 6 ตำบลบ้านกา อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ 54130

